

பொருளியல்
நோக்கு

ஜனவரி / மார்ச் 1999

நெல் விவசாயத் துறை

முக்கிய பிரச்சினைகள்

மக்கள் வங்கி அமைதி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முன்னோட்டம்

புராதன இலங்கையில் தனிச் சிறப்பு மிக்க நீரியல் நாகரிகத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட பிரமிப்பூட்டு நிர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளும் முன்னோர்களின் அதி அற்புதமான பொறியியல் வல்லமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இலங்கை நீண்ட நெடுங்காலமாக பிரதான பொருளாதார நடவடிக்கை என்ற முறையிலும், முக்கிய ஜீவனோபாய மார்க்கம் என்ற முறையிலும் நெல் விவசாயத்தை மேற்கொண்டு வந்துள்ளது. பண்டைய மன்னர்கள் நெற் சாகுபடி, அரிசியில் சுய தேவைப்பூர்த்தி மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு என்பவற்றுக்கு அதி உயர் முன்னுரிமையை வழங்கி வந்ததுடன் இத்துறையின் மேம்பாட்டுக்களை தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருந்தனர். பல அரசு கட்டளைகளும் கல்வெட்டுக்களும் இதற்கு சான்று பகர்கின்றன. நாட்டின் ரஜரட்ட பிரதேசம் முழுவதும் ஆங்காங்கே சிதறண்டு காணப்படும் பாரிய குளங்கள், கால்வாய்கள், அணைக் கட்டுகள் மற்றும் பல்வேறு நிர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகள் என்பன வளமாந்த மரபுரிமை ஒன்றினதும் சுந்த காலத்தின் உன்னதமான நாகரிகம் ஒன்றினதும் மொளனிச் சாட்சிகளாக இன்னமும் நிலைத்துள்ளன. சுருக்கமாக சொல்வதானால் நெல் விவசாயத்தினை பிரதான சுறாகக் கொண்டுள்ள இலங்கையின் உழவர் விவசாயத் துறை எமது வாழ்க்கை முறையையும் பெரும் பாலான சடங்கு அனுஷ்டானங்களையும் சமூக உதாரணங்களையும் வார்த்து வடிவமைத்து வந்துள்ளது.

காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்தின் போதும் கூட ஆட்சியாளர்கள் நெற்செய்கை மற்றும் நாட்டின் உணவுப் பாதுகாப்பு என்பவற்றை அங்கீகரித்து, கைவிடப்பட்ட நிர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளை புனரூபீகரிப்பதும் செய்ததுடன் இத்துறையின் மேம்பாட்டுக்களை பல்வேறு சட்டவாக்கங்களையும் உருவாக்கினர். சுதந்திரத்துக்கு பிற்பாட்ட காலத்தில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஆட்சி அதிகாரத்துக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் அனைத்துமே நிர்ப்பாசன உள் கட்டமைப்புகள் களிலான பாரிய முதலீடுகள், குடியேற்றத் திட்டங்கள், நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்பினை படைப்படுத்துதல், உர மானியங்கள், நிதி உதவிகள் மற்றும் நெல்லுக்கான உத்தரவாத விலைத்திட்டங்கள் முதலிய பல்வேறு வழிமுறைகளுக்கு ஊடாகவும் பொருளாதாரத்தின் இத்துறையில் வளர்ச்சியைத் துண்டி விடுவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டன. சுந்த பல தசாப்த காலமாக அரசு அனுசரணையுடனான நிர்ப்பாசன அபிவிருத்தி செய்திட்டங்கள் உணவுப் பயிர் துறையின் வளர்ச்சிக்கான மாபெரும் உந்து விசையை அளித்து வந்துள்ளன.

தற்பொழுது வேளாண்மைத் துறை மொ.உ.உ வுக்கு சுமார் 15% பங்களிப்பினை வழங்கி வருவதுடன், வேளாண்மைத் துறை மொ.உ.உ வில் நெல் உற்பத்தி சுமார் 20% ஆக காணப்படுகிறது. தனி ஒரு பயிரினால் வழங்கப்படும் ஆகக் கூடிய பங்களிப்பு இதுவாகும். நெற் சாகுபடித் துறை மட்டும் மொ.உ.உ வுக்கு சுமார் 3 சதவீதப் பங்களிப்பினை வழங்குவதுடன், 18 இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட வர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களையும் வழங்கி வருகிறது. 1997 இல் அறுவடை செய்யப்பட்ட மொத்த நிலப்பரப்பு 618,876 ஹெக்டெயர்களாகும். உற்பத்தி 2,239,333 மெற்றிக் தொன்களாக இருந்தது. இலங்கையின் வருடாந்த தலைக்குரிய அரிசி நுகர்வு சுமார் 100 கி.கி. ஆகும். விவசாயத் திணைக்களத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீடுகளின் பிரகாரம் 1.2% வருடாந்த குடித் தொகை வளர்ச்சி விகிதத்துடன் இணைந்த விதத்தில் அரிசிக்கான கேள்வி 1997 இல் 18 இலட்சம் மெற்றிக் தொன்களாக இருந்து, 2010 இல் 22 இலட்சத்தி நாற்பதாயிரம் மெற்றிக் தொன்களாக அதிகரிக்கும் என எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

விவசாயம் காணி மற்றும், வனவளம் என்பவற்றுக்கான தேசியக் கொள்கை கட்டமைப்பு அறிக்கை (விவசாய, காணி மற்றும் வனவள அமைச்சு, 1995) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது: "நெல் இலங்கை மக்களின் முக்கிய உணவுப் பொருளாக

இருந்து வருவதுடன், இறக்குமதிப் பிரதிமீட்டுக்கு ஊடாகவும் பெருந்தொகையான கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்குவதற்கு ஊடாகவும் அந்நியச் செலாவணியை சேமித்துத் தருவதன் மூலம் நம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் அது பெற்றிருக்கும் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்திக் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. நாட்டின் மொத்தக் குடித்தொகையில் சுமார் 10 சதவீதத்தினர் நெற்செய்கையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இலங்கை மக்களுக்கான உணவில் அரிசி 45 சதவீத கலோரிகளையும் 40 சதவீத புரதச் சத்துக்களையும் வழங்கி வருகின்றது."

பெரும்பாலான குறை விருத்தி நாடுகளில் விவசாயமே பொருளாதாரத்தின் ஒரு முதன்மைத் துறையாக இருந்து வருகின்றது. மொ.உ.உ க்கான பங்களிப்பு மற்றும் மொத்த வேலை வாய்ப்புக்கான பங்களிப்பு ஆகியவற்றில் இத்துறையின் ஆதிக்கமே நிலவி வருகிறது. இந்நாடுகளில் மொத்த மெய் மொ.உ.உ வெளியீட்டில் விவசாய வெளியீட்டின் பங்கு பொதுவாக 35 தொ.க்தம் 90 சதவீதம் வரையில் வேறுபட்டுச் செல்கின்றது. எனவே, இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது விவசாயத் துறையின் செயல்பாடு ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு ஒன்றில் மதிமிகிய அளவுக்கு ஆதரவு வழங்க முடியும்; அல்லது இனையுறாக இருந்து வர முடியும். விவசாயத் துறையில் நெற்சாகுபடி ஆகிய உழவர் விவசாயத்தில் மிக முக்கியமான ஒரு கூறாக உள்ளது.

மனித குல வரலாற்றின் மிகவும் நிரீனயகரமான இன்றைய கால கட்டத்தில், அடுத்து வரும் தசாப்தங்களில் எமது புவிக் கொளின் மீது பேரழிவுகளை எடுத்து வரக்கூடிய ஓர் உணவுத் தட்டுப்பாடு அல்லது பஞ்சம் தோன்ற முடியும் என உலகெங்கிலும் பரவலான முறையில் அச்சங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்துறையின் அபிவிருத்தி எதிர்நோக்கி வரும் முக்கியமான சில பிரச்சினைகளை எடுத்துக் காட்டுவதற்கும், நெற்செய்கையில் ஒரு நிலையான அபிவிருத்தியை எடுத்து வருவதற்கென வருங்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் உத்திகளை இனங்கண்டு கொள்வதற்கும் பொருளியல் தோக்கு சஞ்சிகையின் இந்த இதழில் ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

கலாநிதி பட்டுவிடகே தனது கட்டுரையில் நெல்லுற்பத்தி தொடர்பான தற்போதைய அரசு கொள்கையை எடுத்து விளக்குவதுடன், கட்டற்ற வர்த்தகம் தொடர்பான கட்டப்பாடுகள் உள்ளூர் நெல்லுற்பத்தி தொடர்பான பாதுகாப்புவாதக் கொள்கையை அரசாங்கம் கைவிட்டு விடுவதற்கு எந்த வகையிலும் நிர்ப்பந்தித்து விடக்கூடாது என வாதிகுகின்றார். திரு. எல். ருப்சேன உலக வர்த்தக நிறுவன ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் உள்ளூர் நெல் விவசாயிகளை இனியும் போட்டியிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வது சாத்தியமில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதுடன், உலகளாவிய போட்டியை எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு உற்பத்தித் திறனை நாம் அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இலங்கையில் அறுவடைக்குப் பின்னரான இழப்புக்களும் தர இழப்புக்களும் மிக உயர் அளவில் இருந்து வருகின்றது என்றும் அறுவடைக்குப் பின்னரான முகாமை முறையில் விருத்தி நிலையை எடுத்து வருவது அவசியம் என்றும் பேராசிரியர் உபாலி சமரஜீவ வலியுறுத்துகின்றார்.

திரு. தர்மரத்ன மற்றும் திருமதி. ஹதுறுசிக்க ஆகியோர் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் இலங்கையில் நெல்/அரிசி சந்தைப் படுத்தல் தொடர்பான முக்கிய பிரச்சினைகள் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன. 1980களின் பின்னர் நெல் கொள்வனவில் தனியார் துறையின் பங்கு படிப்படியாக அதிகரித்து வருவதனையும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

- கலாநிதி காமினி பெர்னான்டோ

பொருளியல் நோக்கு

மலர் 24

இதழ் 10/12 ஜனவரி / மார்ச் 1999

வெளியீடு: ஆராய்ச்சிப் பகுதி
மக்கள் வங்கி, தலைமையலுவலகம்,
சேர் சிறம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவத்தை
கொழும்பு 2,
இலங்கை.

பிரதம ஆசிரியர் பீட
ஆலோசகர்:

கலாநிதி காமினி பெர்னானடோ
பீ. ஏ. சிறப்பு (இலங்கை)
எம். ஏ. (இலங்கை)
எம். எஸ். ஸி (USA) பீ. எசு. டி (UK)
தலைவர், மக்கள் வங்கி

பிரதம ஆசிரியர்:
கலாநிதி எஸ். எஸ். ஏ. எஸ். சிரிவாதன
ஆராய்ச்சிப் பணிப்பாளர்

நிர்வாக ஆசிரியர்:
டப். ஜி. எஸ். வைத்தியநாத

ஆசிரியர்: (சிறப்புப் பதிப்பு -
ஆர்திக் விமசம்)
எ. டி. சி. புஷ்பகுமார

ஆசிரியர்: (தமிழ் பதிப்பு -
பொருளியல் நோக்கு)
எம். எஸ். எம். மனசூர்

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும்
அறிக்கைகளையும் புள்ளி விவரத்தரவு
களையும் உரையாடல்களையும் பல்வேறு
கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம்
பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபி
விருத்தியிலும் ஆர்வத்தினைத் தூண்டி
அறிவினை வளர்ப்பதைக் குறிக்கோளாகக்
கொண்ட இதழாகும்.

பொருளியல் நோக்கு வெளியீடு மக்கள்
வங்கியின் ஒரு சமூகப்பணித் திட்ட
மாகும். எனினும், அதன் பொருளடக்கம்
பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட
கட்டுரைகளைக் கொண்டதாயிருக்கும்.
அவை வங்கியின் கொள்கைகளையோ
உத்தியோகபூர்வமான கருத்துகளையோ
பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின்
பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் சிறப்புக்
கட்டுரைகள் அவ்வாசிரியர்களின் சொந்தக்
கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்
துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரதிபலிப்பனவு
மாகா. இத்தகைய கட்டுரைகளும் குறிப்புக்
களும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

பொருளியல் நோக்கு மாதந்தோறும் வெளி
யிடப்படும். அதனை சந்தா செலுத்தியோ
அல்லது விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ
பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

சிறப்புப் பகுதி

மாணவர் அனுபந்தம் 26 யுரோலாந்து மற்றும் ஐரோப்பிய
மத்திய வங்கி - ஒரு விளக்கம்

விசேஷ அறிக்கை

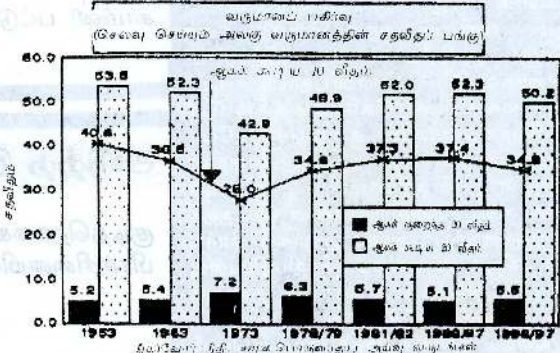
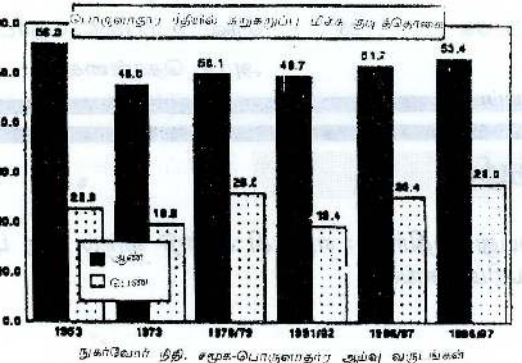
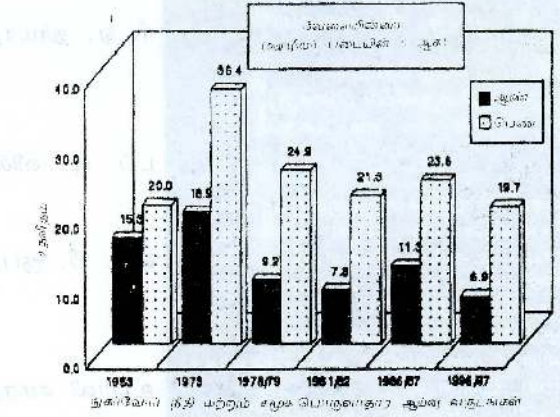
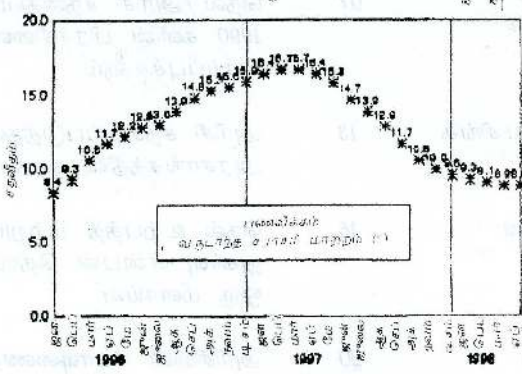
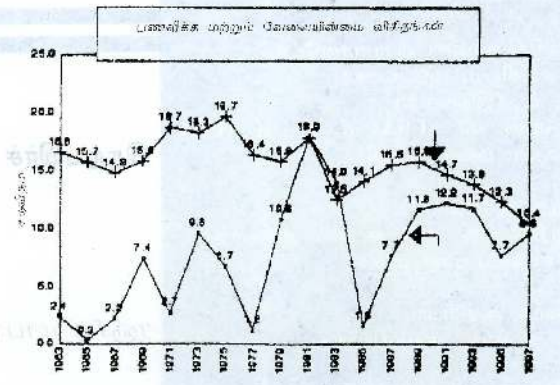
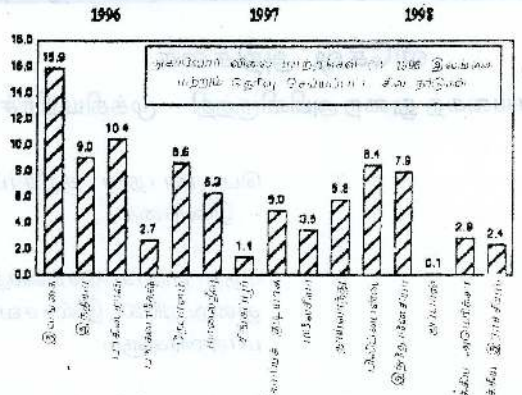
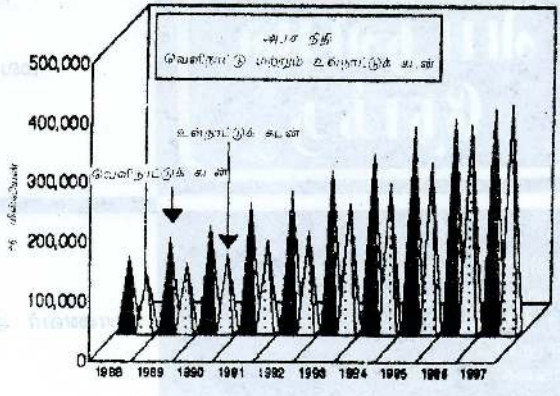
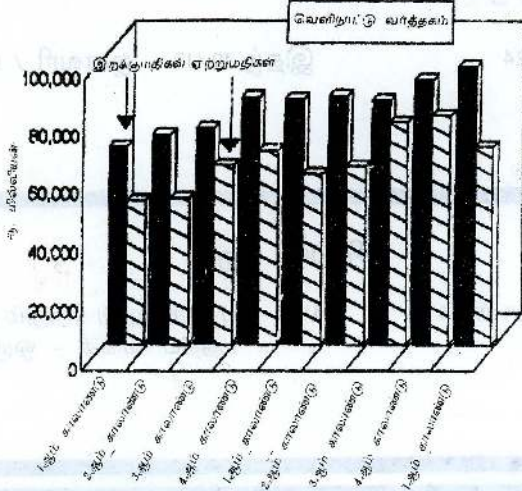
நெற்பயிர்ச் செய்கைத் துறை அபிவிருத்தி - முக்கிய பிரச்சினைகள்

2	பொருளாதார குறிக்காட்டிகள் - இலங்கை
3	நெற்பயிர்ச் செய்கைத் துறை: 2020 இல் சவால்களும் மாற்றங்களும்
07	நெல்/அரிசி சந்தைப்படுத்தல்: 1990 களின் பிரச்சினைகளும் வாய்ப்புக்களும்
13	அரிசி சந்தைப்படுத்தலில் அரசாங்கத்தின் தலையீடு
16	நெல் உற்பத்தி மற்றும் அரிசி நுகர்வு என்பன தொடர்பான ஒரு மீளாய்வு
20	அரிசியின் போஷணைத் தரம்
23	நெல் உற்பத்தி தொடர்பான அரசு கொள்கை

அடுத்த இதழில்

குடித்தொகை வயது முதிர்ந்தல்: எழுச்சி கண்டு வரும் ஒரு புதிய
பிரச்சினையின் பரிமாணங்கள்

பொருளாதார குறிகாட்டிகள் - இலங்கை

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை, 1997. இலங்கை மத்திய வங்கி செய்தி விவரணம் மே 1998. இலங்கை மத்திய வங்கி, சரூக பொருளாதார துறைகள் 1997

நெற் சாகுபடித் துறை: 2020 இல் சவால்களும் மாற்றங்களும்

பேராசிரியர் ரஞ்சித் மாபா

(விவசாய பீடம், பேராதனை பல்கலைக்கழகம்)

மேலைய உலகின் பாரிய பண்ணைகளுடன் மூலதனச் செறிவுமிக்க விதத்தில் உயரளவுக்கு இயந்திரமயப் படுத்தப்பட்ட வேளாண்மைத் துறையின் தனி ஒரு பயிர் அடிப்படையிலான அபிவிருத்தி முறை வளர்முடக நாடுகளுக்கு பொருந்தக் கூடியதல்ல. அரிசியை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல பயிர் சாகுபடி முறை இலங்கையைப் போன்ற நாடுகளுக்கு உதந்ததாகும். நெற் சாகுபடி அடுத்து வரும் தசாப்த காலத்தில் வெற்றிகரமானதாக அமைய வேண்டுமானால் நிலப் பாவனையில் அது விரிவாக்கல்களை எடுத்து வருவது அவசியமாகும். சாகுபடி நிலப் பரப்பில் சுமார் 1.5 பாகமாக இருந்து வரும் குளங்கள், கால்வாய்கள் மற்றும் குளக் கரைகள் என்பன விரயம் செய்யப் படக்கூடாது. குளங்களில் மீன்களை வளர்க்க முடியும். வயல் வெளிகளில் உள்ள களைகளையும் சிறு பிராணிகளையும் அவற்றுக்கு உணவாக வழங்கலாம். குறுகிய குளக் கரைகளில் மரக்கறிச் சாகுபடியையும் மேற்கொள்ள முடியும். பல நாடுகளில் பரந்த குள அணைக்கட்டுப் பிரதேசங்களில் மல்பெரிச் செடி வளர்க்கப்படுவதுடன் அது பட்டுப்பூச்சிகளுக்கு உணவாக அளிக்கப்படுகின்றது. அவற்றின் எச்சங்கள் மண்ணுக்கு போசணையூட்டும் பொருட்களாகவும் இருந்து வருகின்றன. நெல் அறுவடை முடிவடைந்த பின்னர் இடைப் பருவத்தில் மேலதிக வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டுள்ள போன்ற சிறு தானியங்களைப் பயிரிடவும் முடியும்.

தென்னாசிய முன்னுரிமை வர்த்தக ஒப்பந்தம் (SAPTA) 2001 இல் அமுலுக்கு வரவிருப்பதுடன், தற்போதைய நெல் உற்பத்திச் செலவை கவனத்தில் எடுக்கும் பொழுது அக்கட்டத்தில் அரிசியை இறக்குமதி செய்வது இலாபகரமானதாக இருந்து வர முடியும். எனவே, இந்தச் சூழ்நிலையில் முக்கிய உணவுப் பண்டமான அரிசியில் உணவுப் பாதுகாப்பினை எடுத்து வரக் கூடிய

விதத்திலும் விவசாயிகளின் வருமானங்களை அதிகரித்து நுகர்வோரின் தேவைகளை நிறைவு செய்து வைக்கக் கூடிய விதத்திலும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் மாற்றியமைக்கப்படல் வேண்டும். அதே வேளையில், எமது நெல் விவசாயிகள் உயர் அளவில் போட்டி இடும் ஆற்றலையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருந்து வருகின்றது.

மொத்த உலகக் குடித்தொகையில் சுமார் அரைவாசிப் பேர் அரிசியை தமது பிரதான உணவாக உட்கொண்டு வருகின்றனர். குறிப்பாக, ஆசியாவில் வாழ்ந்து வரும் பெரும்பாலான மக்களின் முக்கிய உணவுப் பொருளாக அது இருந்து வருகின்றது. இலங்கையும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இலங்கையின் ஆண்டொன்றுக்கான தலைக்குரிய அரிசி நுகர்வு சுமார் 100 கி.கி. ஆகும். 1997 இல் இலங்கையின் தேறிய நெல் அறுவடை செய்யப்பட்ட நிலப் பரப்பின் அளவு 618,876 ஹெக்டேயர்கள் ஆகும். இதில் 64% பெரும் போகத்திலும் (அக்டோபர் 1996 தொடக்கம் பெப்ரவரி 1997 வரையில்) 36% (1997 ஏப்ரல் - ஜூலை) சிறுபோகத்திலும் அறுவடை செய்யப்பட்டது. மொத்த நெல் உற்பத்தி 2,239,370 மெற்றிக் தொன்களாகும் (தொகை மதிப்பு, புள்ளி விவரவியல் திணைக்களம், 1998). இது சாகுபடி செய்யத்தக்க நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பின் சுமார் 30% ஆக இருந்து வருவதுடன், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு 3% ஆன பங்களிப்பினையும் வழங்கியுள்ளது. மேலும், நெற்சாகுபடித் துறை குடித்தொகையில் 10 சதவீதத் தினருக்கு வேலை வாய்ப்பினையும் அளித்து வருகின்றது. இப்புள்ளி விவரங்கள் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் நெற் சாகுபடித் துறை பெற்றிருக்கும் முக்கியத்துவத்தை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

நாட்டின் வருடாந்த குடித்தொகை வளர்ச்சி இனிவரும் வருடங்களில் ஆண்டொன்றுக்கு 1.2% ஆக இருந்து

வரும் என எறியமிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பின்னணியில் நுகர்வு மாதிரி மாற்றமின்றி இதே விதத்தில் நிலவி வந்தால், வருடாந்த அரிசித் தேவை 2000 ஆவது ஆண்டில் 2.12 மில்லியன் தொன்களாகவும், 2010 ஆவது ஆண்டில் 2.17 மில்லியன் தொன்களாகவும் இருந்து வரும் (ஹோரத் மற்றும் ஏனையவர்கள், 1998). இது 2020 இல் சுமார் 2.62 மில்லியன் தொன்களாக அதிகரிப்பதுடன் இது சுமார் 4.75 மில்லியன் தொன் நெல்லுக்கு இணையானதாக இருக்கும். நெல் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வரும் நிலப் பரப்பில் அதிகரிப்பு எதுவும் ஏற்படாதிருந்தால் வருடாந்த நெல் விளைச்சலை ஹெக்டேயர் ஒன்றுக்கு 3.6 தொன்கள் என்ற அளவிலிருந்து சுமார் 4.8 தொன்கள் என்ற அளவு வரையில் அதிகரிக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதனையே இது காட்டுகின்றது.

இலங்கையின் அரிசி உற்பத்தி 1968 இல் 4 இலட்சத்து 30 ஆயிரம் தொன்களாக இருந்தது. இது 1988 இல் 24 இலட்சத்து 80 ஆயிரம் தொன்களாக கணிசமான அளவிலான ஓர் அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்திருந்தது. இக்கால கட்டத்தில் நாட்டில் இடம் பெற்ற பசுமைப் புரட்சியின் விளைவாகவே குறிப்பாக இந்த அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. 1983 தொடக்கம் விளைச்சல் அளவில் ஒரு தேக்க நிலை ஏற்பட்டுள்ளதுடன், 1980 இல் ஹெக்டேயர் ஒன்றுக்கு ரூ. 2190 ஆக இருந்த வேலைக் கூலி 1997 அளவில் சுமார் 6 மடங்காக அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. இது அரிசி சாகுபடியை கவர்ச்சியற்ற ஒரு தொழிலாக்கியுள்ளது. உலக வர்த்தக ஒப்பந்தங்களும் 'SAPTA' போன்ற பிராந்திய ஒப்பந்தங்களும் 2000 ஆவது ஆண்டில் அமுலுக்கு வரவிருக்கும் நிலையில், அரசாங்கம் நீர்நீர் வள வளவசாயத்தில் பாரிய முதலீடுகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் நெற் சாகுபடி நிலப்பரப்பை அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டுமா என்ற கேள்வி

இப்பொழுது எழுப்பப்பட்டு வருகிறது. எனவே, அரிசிக்கான கேள்வி அதிகாரிப் பிணை நிறைவு செய்து வைப்பதற்கான ஒரே தீர்வு ஷெற்க்டெயர் ஒன்றுக்கான விளைச்சல் மட்டத்தை உயர்த்திக் கொள்வது மட்டுமேயாகும். தற்பொழுது உயர் வீரியம் கொண்ட விதை ரகங்களிலிருந்து அதிகரித்த அளவிலான விளைச்சல் மட்டங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் விவசாயிகள் எதிர்நோக்கி வரும் பிரச்சினை மண் தொடர்பான தடங்கல் களாகும். இக்கட்டுரையில் நாட்டின் அரிசி உற்பத்தியை அதிகரித்துக் கொள்வதில் இடையூறாக இருந்து வரும் மண் தொடர்பான அம்சங்களும் அவற்றை சமாளிப்பதற்குத் தேவையான முகாமை உத்திகளும் கலந்துரையாடப்படுகின்றன.

நெல் விளையும் மண் வகைகள்

அரிசி பெரும்பாலான உலர் வலய நாடுகளின் முக்கிய உணவுப் பொருளாக இருந்து வருவதனால் அது பல்வேறுபட்ட வகைகளுக்கேற்பவும் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அதேகமாக மண் சரியான அளவில் ஈரப்பதன் நிலையைக் கொண்டிருக்கும் எந்த வகையைச் சேர்ந்த மண்ணிலும் நெற்சாகுபடியை மேற்கொள்ளலாம். எனவே, இந்த வகையில் மண் வகையிலும் பார்க்க நிலப் பாவனையே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. பருவ கால வெள்ளப் பெருக்குகளை கொண்டிருக்கும் உள் நாட்டுப் பள்ளத்தாக்குகளிலும் கரையோர சதுப்பு நிலங்களிலும் அதே போல செயற்கை முறைகளுக்கிடாக நீரை வழங்கக்கூடிய உயர் நிலங்களிலும் நெற் சாகுபடியை மேற்கொள்ளலாம். இயற்கையாக இடம்பெறும் ஊடுருவ முடியாத மண் படை இல்லாதவிடத்து அத்தகைய வயல் வெளிகளை நீரில் அமிழ்த்தி சகதியாக்குவதற்கு ஊடாக கடினமான ஒரு நிலப் பகுதியை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அத்தகைய உயர் நிலப் பகுதிகளில் நீரை தொடர்ச்சியாக வைத்திருக்க முடியாத தனால் அவை "கொட்கும்புர" (மேட்டு நில வயல்) என அழைக்கப்படுகின்றன. சிறந்த வடிகால் வசதிகள் அற்ற நிலையில் பள்ளத்தாக்குகளின் கீழ் பகுதியில் அமைந்துள்ள வயல் நிலங்கள் "மட்கும்புர" (சேற்று வயல்) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த வயல் வெளிகளில் நீர் மட்டம் எப்பொழுதும் உயர் அளவில்

இருந்து வரும்.

இலங்கையின் உலர் வலயத்தில் பெரும்பாலும் செம் பழுப்பு நிற மண் வகைகளின் நீர் வடிந்தோடும் தன்மை குறைவான மண்ணைக் கொண்டுள்ள நிலப் பரப்புக்களிலேயே நெற் சாகுபடி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஈர நிலப் பிரதேசங்களில் பல்வேறு மண்வகைகளைக் கொண்ட பகுதிகளிலும் நெல் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

நெல் விளைச்சலில் வரையறைகளை எடுத்து வரும் மண் தொடர்பான தடங்கல்கள் விவசாய உயிரினவியல் சூழல் வலயங்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் வேறுபடுகின்றன. சிறந்த முறையில் பகிரப்பட்ட உயர் மழை வீழ்ச்சி காணப்படும் ஈரவலயப் பிரதேசத்தில் இது தொடர்பாக காணப்படும் முக்கிய தடங்கல் இரும்புத் தன்மை, வெள்ளப் பெருக்கு மற்றும் அமில சல்பேற் நிலைமைகள் என்பனவாகும். மழை வீழ்ச்சி குறைவாக இடம்பெற்று வரும் உலர் வலயத்தைப் பொறுத்தவரையில் நெற்சாகுபடி பிரதானமாக உலர் தன்மை, நீர் தட்டுப்பாடு, வயலை உழுவதுடன் தொடர்புபட்ட பிரச்சினைகள் என்பவற்றினால் பாதிக்கப்படுகின்றது. இந்த மண் உலர் பருவத்தில் கடினமானதாகவும் ஈரலிப்பு பருவத்தில் பசைத் தன்மை கொண்டதாகவும் மாறி விடுகின்றது. மேலும், போசணைக் குறைபாடுகள் மற்றும் ஆழம் குறைந்த மண் படைகளில் கடினத்தன்மை உருவாக்கம் என்பவற்றின் காரணமாக மண்ணின் மீது பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது.

வெள்ளப் பெருக்கு நிலைமைகளைக் கொண்ட ஈர நிலப் பிரதேசங்களில் நெல் சாகுபடி செய்யப்படும் பொழுது, உயர் நில நிலைமைகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது மண்ணின் பல கூறுகள் மாற்றமடைகின்றன. நிலத்தில் தொடர்ந்து நீர் இருந்து வருவதனால் செடியின் வேர்களுக்கும் ஏனைய மண்ணின் அங்க ஜீவிகளுக்கும் ஆவியுதிர்ப்புக்குத் தேவையான பிராண வாயு போன்ற வாயுக்கள் கீழ் படைகளை நோக்கி போதியளவில் கசிந்து செல்வதில்லை. மண்ணின் மேல் பகுதி ஒரு மெல்லிய மேல்படையைக் கொண்டுள்ளது. இது பிராண வாயு மூலகத்தைக் கொண்ட படை என அழைக்கப்படு

கின்றது. இது சிவப்பு நிறமாக இருந்து வருவதுடன், நீரில் கரைந்த சிறிதளவு ஒட்சிஜன் அதனை அத்தகைய நிலைமையில் வைத்துள்ளது. இதற்குக் கீழே இருக்கும் மண்படைக்கு ஒட்சிஜன் ஊடுருவிச் செல்வதில்லை. இது பழுப்பு நிறத்தை கொண்டிருப்பதுடன், இதன் மூலகங்களும் அங்க ஜீவிகளும் ஒட்சிசன் மூலகத்தைக் கொண்ட மண் படையிலிருந்தும் மாறுபட்டவையாக இருந்து வருகின்றன.

நெற் சாகுபடி மேற்கொள்ளப்படும் பொழுது நைட்ரிஜன், பொட்டாசியம் மற்றும் பொஸ்பரஸ் போன்ற முக்கிய போசணைப் பொருட்கள் உர வகைகளாக சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஈயம் போன்ற சிறு மூலகங்கள் தொடர்ச்சியாக பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எனவே, நீண்ட கால நெற்சாகுபடியில் நுண் போசணைப் பொருட்கள் குறைபாடு காரணமாகவே விளைச்சலில் குறைவு ஏற்பட முடியும். இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் பொருட்டு நுண் போசணைப் பொருட்கள் குறைபாடு காரணமாக தோன்றும் இடையூறுகள் இனங்காணப்பட்டு நிவர்த்திக்கப்படுதல் வேண்டும்.

நெல்லை நாற்று நடுகை செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு நிலத்தை தயார்படுத்தும் பொழுது சகதியாக்கல் அல்லது ஒரு நல்ல சேற்றுப் பணியை உருவாக்குதல் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. சகதியாக்கலும் பருவத்துக்குப் பருவம் அதே ஆழத்தில் மீண்டும் மீண்டும் உழவு வேலைகளை மேற்கொள்வதும் உழவு ஆழத்துக்கு கீழ்ள்ள பகுதியில் ஊடுருவிச் செல்ல முடியாத ஒரு கடின மண் படையை உருவாக்குகின்றன. சகதியாக்கலின் போது வேறாக்கப்படும் களிமண்துகள்கள் நீருடன் சேர்ந்து கீழ் நோக்கிச் சென்று கீழ் மண் படைகளின் நுண்ணிய துவாரங்களை அடைத்து விடுகின்றன. இது குறிப்பாக நீர்ப்பாசன நீரைப் பெறும் வயல்களில் பயிர் வளரும் காலங்களில் நீரைத் தொடர்ந்து வைத்திருக்கச் செய்வதற்கு உதவுகின்றது. மேலும், இது மண்ணின் அடி ஆழத்துக்கு நீர் கசிந்து செல்லும் அளவை குறைப்பதன் மூலம் நீர் உபயோகத் திறனையும் உயர்த்தும். இப்பொழுது உழவு வேலைகளுக்கான இயந்திர வசதிகள் குறைவாக இருந்து

வருவதனால் விவசாயிகள் ஆழம் குறைந்த மட்டங்களிலேயே வயல்களை உழுது வருகின்றனர். இதன் காரணமாக கடின மண் படை மண்ணின் மேற்பரப்புக்கு மிக அருகில் வந்துள்ளது. இது நெற்பயிர்களுக்கான வேர் பிடிக்கும் பிரதேசத்தின் அளவினை மட்டுப்படுத்துவதுடன், போசணைப் பதார்த்தங்களை பெற்றுக்கொள்ளும் நெற்பயிரின் ஆற்றலையும் மட்டுப்படுத்துகின்றது. முன்னர் உழவு இயந்திரங்களைக் கொண்டு உழவு செய்யப்பட்ட வயல்கள் தற்பொழுது விலங்குகளைக் கொண்டு ஏர் மூலம் உழவு செய்யப்படும் பொழுது இத்தகைய ஆழம் குறைந்த மண் படை இருந்து வருவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்த வயல் நிலங்களை இனங்கண்டு நெற் பயிரின் வேர்கள் வளர்வதற்கும் சிறந்த முறையில் செயல்படுவதற்கும் என இக்கடின மண் படை மீண்டும் போதுமான ஆழத்துக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

ஈர வலயத்தின் மண் தொடர்பான பிரச்சினைகள்

ஈர வலய நெற் சாகுபடி நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் இரும்பு கலந்த நச்சுத் தன்மை ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருந்து வருகின்றது. இது ஹெக்டேயர் ஒன்றுக்கு சராசரியாக சுமார் 43 கிலோகிராம் விளைச்சல் இழப்பினை எடுத்து வருகின்றது. இந்த இரும்பு நச்சுத் தன்மை நெற்பயிரின் நிறத்தினை வெண்கல வண்ணமாக மாடுகள் தன்மை கூடியதாக ஆக்கி வருவதுடன், நெற்பயிரைப் பாதிக்கும் முக்கியமான ஒரு இடையூறாகவும் கருதப்படுகிறது. நிலத்தை நீரில் அமிழ்த்தியதன் பின்னர் இரும்புக் கூட்டுக்களில் காணப்படும் உயர் கரைசல் தன்மை காரணமாக இது ஏற்படுகிறது. வயல் நிலத்தில் நிரம்பியிருக்கும் நீர், உயிர் வளி இல்லாமல் வாழக்கூடிய மண்ணுக்குள் ஓட்சிசன் உட்புகுவதை தடுக்கின்றது. இது இரும்பு நச்சுத் தன்மை நிலைமையை உருவாக்குகின்றது.

உயர் அளவில் உயிர் பொருட் கூறுகளைக் கொண்ட மண் வகைகளில் இந்நிலைமை மிகவும் தீவிரமாக காணப்படும். நன்கு காற்றாட்டப்பட்ட மண்ணில் நீரில் கரையக்கூடிய உள்ளடக்கம் ஒரு

மில்லியனுக்கு சுமார் 20 கூறுகள் அளவில் இருந்து வருவதாகவும், உயர் அளவில் உயிர் பொருட் கூறுகளைக் கொண்ட அமில மண்ணில் அமிழ்த்தப்பட்ட பின்னர் அது ஒரு மில்லியனுக்கு 600 கூறுகள் வரையில் அதிகரிக்கும் என்றும் பொன்னம்பெரும் (1972) குறிப்பிடுகிறார். இந்த உயர் கரைசல் தன்மையின் விளைவாக தாவரங்கள் உயர் அளவிலான இரும்பை உள் இழுத்துக் கொள்கின்றன. இது பயிரில் ஒழுங்கீனங்களை ஏற்படுத்தி வளர்ச்சியை குறைக்கின்றது.

மண்ணில் ஏனைய போசணைப் பொருட்கள் குறைவாக இருக்கும் பொழுது இரும்பு நச்சுத் தன்மை தீவிரமடைகின்றது. எனவே, உரப்பாவணயின் மூலம் தேவைப்படும் போசணைப் பொருட்களை வழங்குவதற்கு நன்கு விருத்தியடைந்த வேர் பிடிப்புக் கொண்ட ரகங்களை பயிரிடுவதும் உயர் அளவில் ஓட்சிசனையும் போசணைப் பொருட்களையும் உற்பூசிக் கொள்ளக்கூடிய வழி முறைகளை எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்வதும் அவசியமாகும். மண் கரைசலில் கல்சியம், மக்னீசியம் போன்ற ஏனைய இரும்புச் சத்துக்களை அதிகரித்துக் கொள்வதற்காக டொலமைட் சுற்களைப் பயன்படுத்தி மண்ணை சுண்ணா நீர் கலவையாக்குவது இரும்பு நச்சுத் தன்மையின் மேலான தாக்கங்களை குறைத்துக் கொள்வதற்கு உதவ முடியும்.

அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் வெள்ளப் பெருக்கு காரணமாக ஆழமில்லாத நீரில் நிலம் அமிழ்வதும் உள்நாட்டு தாழ்நில பள்ளத்தாக்குகளில் நெல் உற்பத்தியை பாதிக்க முடியும். உயர் அளவிலான உயிர் பொருட் கூறுகளைக் கொண்ட நீரில் நிலம் நீண்ட காலத்துக்கு அமிழ்ந்திருப்பதானது நிலத்தில் சதுப்புத் தன்மையை எடுத்து வருவதுடன், பொல் பரஸ் குறைபாடு தோன்றுவதற்கும் வழிகோலுகின்றது. மேலும், இது உழவு வேலையையும் நீர் நீர்வாகத்தையும் சிரமமாக்குகின்றது. வெள்ளப் பெருக்கின் காரணமாக ஏற்படும் பிரச்சினைகளை தடுத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு சிறந்த வெள்ளப் பாதுகாப்பு முறைகளும் வடிவகால் வசதிகளும் செயற்படுத்தப்படுதல் அவசியமாகும். ஈர வலய நெல் வயல்களில் அமில சல்பேற் நிலைமைகள் பரவலாக காணப்படவில்லை. ஆனால்,

மாத்தறை மாவட்டத்தில் உள்ள நில்வளாகங்களை வடிநிலம் போன்ற பிரதேசங்களில் இது நெல் உற்பத்தியில் வரையறைகளை எடுத்து வருகின்றது. கந்தகக் கல் உள்ளடக்கம் செறிந்த பகுதிகளில் இருந்து இந்த மண் வகைகள் விருத்தி செய்யப்படுகின்றது. இந்த கந்தகக் கற்கள் உயிரகத்துடன் இணைவதனால் சல்பூரிக் அமிலம் தோன்றுவதுடன், இது மண்ணை அதிக அளவில் அமிலத் தன்மை கொண்டதாக மாற்றியமைக்கின்றது. இந்த மண் வகைகளில் கி. கி. ஒன்றுக்கு 1800 தொடக்கம் 4000 வரையிலான மில்லிகிராம் சல்பேற் உள்ளடக்கம் இருந்து வருவதுடன் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இந்த மண்களிலுள்ள நீர் வடிக்கப்பட்டால் சல்பூர் மேலும் அதிகளவுக்கு உயிரியத்துடன் இணைந்து நிலைமையை தீவிரமாக்கக் கூடிய விகத்தில் சல்பூரிக் அமில நிலைமைகளை எடுத்து வரும். நல்ல தரம் வாய்ந்த வடி கால்நரைக் கொண்ட சல்பூரிக் அமிலத்தை கழுவி விடுவதே இதற்கான சிறந்த பரிகார நடவடிக்கையாகும்.

உலர் வலயம்

உலர் வலயத்தில் நெல் உற்பத்தியை பிரதானமாக பாதித்து வரும் மண் தொடர்பான தடங்கல்கள் உலர் தன்மை மற்றும் வறட்சி நிலைமைகள் என்பவையாகும். இதற்கு கடல் நீர் உட்புகுதல் போன்ற இயற்கை காரணங்களும் நீர்ப்பாசன திட்டங்களில் பொருத்த மற்ற நீர் முகாமை போன்ற மனிதனால் தோற்றுவிக்கப்படும் காரணங்களும் பங்களிப்புச் செய்கின்றன. வடி கால்நரை வெளியீற்றுவதற்கான பொருத்தமான வசதிகள் கிடைக்காதிருந்தால் எந்த ஒரு நீர்ப்பாசன திட்டத்திலும் உலர் தன்மை தோன்ற முடியும். மித மிஞ்சிய நீர்ப்பாசனம் காரணமாகவும் நீர்ப்பாசன கால்வாய்களுக்கூடாக இடம் பெறும் நீர் கசிவு காரணமாகவும் நீர் வரைதளம் மண் மேற்பரப்பு வரையில் உயர்ந்து செல்கின்றது. குறிப்பாக, நீர் செலவு எதுவுமின்றி இலவசமாக கிடைக்கும் பொழுது நீர்ப்பாசன திட்டப் பிரதேசங்களிலுள்ள வயல் வெளிகளில் அது மிதமிஞ்சிய அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவது வழமையாகும். குறிப்பாக, பெரும்போகம் போன்ற வறட்சிக் காலங்களில் உலர் வலயத்தில் ஆவியாக்க

நிலைமைகள் நாளொன்றுக்கு 4 தொடக்கம் 5 மில்லி மீற்றர் வரையில் உயர் அளவில் காணப்படுகிறது. இந்த நிலையில் ஆழம் குறைந்த நிலத்தடி நீர் ஆவியாவதுடன் உப்புக்களை அது தரை மேற்பரப்பில் படியச் செய்கின்றது. உவர் தன்மையினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலப் பரப்பின் சரியான அளவு குறித்த தரவுகள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், மகாவலி திட்டம் போன்ற புதிய நீர்ப்பாசன திட்டப் பிரதேசங்களில் இந்நிலை பெருமளவுக்கு காணப்படுகிறது. பள்ளத்தாக்கின் கீழ்ப் பிரதேசங்களில் இருக்கும் நிலப் பகுதியை நோக்கி இந்த உப்புக்கள் நீரில் அடித்துச் செல்லப்படுவதனால் அப்பகுதி நெல் வயல்களில் உயர் மட்டங்களிலான உவர் தன்மை காணப்படுகிறது. எனினும், நாட்டின் இடப் பரப்பியல் மற்றும் மழை வீழ்ச்சி மாதிரி காரணமாக உவர் பருவத்தில் உருவாக்கப்படும் உவர் தன்மை மழை வீழ்ச்சி காலங்களில் நீரில் அடித்துச் செல்லப்பட்டு விடுகின்றது.

கடல் நீர் உட்புகுவதன் காரணமாக தோன்றும் உவர் தன்மையை போக்குவதற்கான ஒரு முகாமை உத்தியாக நதிகளின் தாழ்ந்த நீர் மட்டங்களை தவிர்க்கும் பொருட்டு மணல் அகழ்வு வேலைகளையும் நீர்ப் பிடிப்பு பிரதேசங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் காடழிப்பினையும் கட்டுப்படுத்துவது அவசியமாகும். மனிதனால் உருவாக்கப்படும் உவர் தன்மை நிலைமைகளை போக்குவதற்கென பொருத்தமான நீர்முகாமை முறைகள், மண்ணில் தூய நீரை கசியச் செய்தல் மற்றும் உவர் தன்மையை எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய நெல் ரகங்களை பயிரிடுதல் முதலிய வழிமுறைகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

போசணைப் பொருள் பற்றாக்குறை

நெல் உற்பத்தி தொடர்பாக மண்ணில் காணப்படும் மற்றொரு குறைபாடு போசணைப் பொருள் பற்றாக்குறையாகும். உயர் விளைச்சல் தரும் நெல் ரகங்களிலிருந்து உச்ச மட்ட பயனைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு மண்ணின் தாவர போசணை மட்டங்கள் பராமரிக்கப்பட்டு வருதல் வேண்டும். நெல் விளைச்சல்களை அதிகரிப்பதற்கு அவசியமான ஒரு பொதுவான உள்ளீடு உர உபயோகமாகும். உர உபயோகம் தொடர்பான பல ஆய்வுகள் நைட்ரசனையே ஒரு முக்கியமான கூறாக குறிப்பிட்டுள்ளன. இது சரியான நேரத்தில் சரியான அளவுகளில் கிடைக்க வேண்டும். நைட்ரேட்ஸ் போன்ற நைட்ரசனை வழங்கும் துகள்கள் இடத்துக்கிடம் நகர்ந்து வருபவையாக இருந்து வருவதுடன், வெகு விரைவில் கசியும் திறனையும் கொண்டுள்ளன. எனவே, இவை நிலத்தடி நீர் மற்றும் மேற்பரப்பு நீர் என்பவற்றில் நச்சுத் தன்மையை கலப்பதன் மூலம் கணிசமான அளவிலான பொருளாதார இழப்புக்களையும் சுற்றாடல் மாசாக்கலையும் ஏடுத்து வருகின்றன.

நைட்ரசன் உர வகைகள் மூலம் ஏற்படும் சுற்றாடல் சேதங்களை குறைப்பதற்கென பல வழிவகைகள் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன. நைட்ரசன் உர வகைகள் மீது ஒரு மேற்பூச்சினை தடவதல், சிறுசிறு துளிகளாக தெளித்தல் என்பவற்றையும் இவை உள்ளடக்குகின்றன. நெற் சாகுபடி செய்யப்படும் மண்ணில் குறைவாக காணப்படும் மற்றொரு முக்கிய போசணைப் பொருட்கள் பொற்றாசியம் மற்றும் பொஸ்பரஸ் என்பனவாகும். இவை நைட்ரசன் போல அதிகளவில் இடம் பெயர்ந்து செல்லும் துகள்களை கொண்டிருக்காமையினால் பிரதானமாக அடிப்படை உர வகைகளாக சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. மேலும், இவை குறைந்த அளவிலான இழப்புக்களை மட்டுமே ஏடுத்து வருகின்றன. முழு பொற்றாசியம் தேவையையும் வைக்கோலின் மூலம் நிறைவு செய்து வைக்க முடியும் என்பதனை விவசாயத் திணைக்களம் ஏடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

உர உபயோகத்திற்கான உத்திகள் மண் பரிசோதனை அடிப்படையிலான சிபாரிசுகளுக்கு ஏற்ப மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். சரியான அளவில் போசணைத் தேவை சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு இது உதவும். மிதக்கும் நீரியல் படர் செடி இனம் ஒன்றான அலோலாவின் உபயோகம் நைட்ரசன் தேவையை வழங்குவதற்கான முக்கியமான ஒரு வழிமுறையாக உள்ளது. இலங்கையின் பல பிரதேசங்களிலுமுள்ள வயல் நிலங்களில் இந்த படர் செடியினம் இயற்கையாகவே தோன்ற

யது. இந்த செடியினத்தின் இயற்கையான பரவலைக் கட்டுப்படுத்தும் காரணிகள் கண்டறியப்படுதல் வேண்டும். இது தவிர, வைக்கோலை மீள உபயோகிக்குமாறு விவசாயிகளை தூண்டும் அதே வேளையில் பாறைப் பொஸ்பேற்றுக்கள் போன்ற உள்ளூர் பொருட்களை பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகளும் கண்டறியப்படுவது அவசியமாகும்.

முடிவுக் குறிப்புகள்.

முடிவுக் குறிப்புகள்.

மேலே எடுத்துக்காட்டப்பட்டவாறு மண் தொடர்பான பல தடங்கல்கள் இலங்கையில் நெல் உற்பத்தியை பாதித்து வருகின்றன. 2020 ஆவது ஆண்டளவில் இந்நிலைமை மேலும் தீவிரமடைய முடியும். குடித்தொகைப் பெருக்கத்துடன் இணைந்த விதத்தில் சில வயல் நிலங்களை விவசாயம் சாராத நோக்கங்களுக்காக விடுவிக்க வேண்டி இருக்கும். சட்டா போன்ற பிராந்திய வர்த்தக உடன்படிக்கைகள் மலிவான விலையில் அரிசி கிடைக்கக் கூடிய நிலைமைகளை உருவாக்குவதன் மூலம் இப்பிரச்சினையை மேலும் மோசமாக்க முடியும். அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில், குள நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களை உருவாக்குவதற்கு அல்லது புனருத்தாரணம் செய்வதற்கு நாடு பாரிய அளவு முதலீடுகளை மேற்கொள்வது பயனற்றதாகும். அத்தகைய நிலைமைகள் தோன்றும் பொழுது அரிசியில் சுய தேவைப் பூர்த்திக்கான தேவை மாற்றமடைவதுடன், பிராந்திய சந்தைகளில் விலை அனுசூலமொன்றை கொண்டிருக்கும் ஏனைய விவசாய பண்டங்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய தேவையும் தோன்றலாம்.

இக்கட்டுரை நெல் உற்பத்தியில் காணப்படும் மண் தொடர்பான தடங்கல்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. ஆனால், இது நெல் உற்பத்தி உயிரினவியல் சூழல் தொகுப்பின் ஒரு பாகம் மட்டுமேயாகும். மண் தொடர்பான வரையறைகளை வெற்றி கொள்ளும் பொருட்டு பௌதீக சூழலில் காணப்படும் கால நிலை, நீரியல் மற்றும் நில அமைப்பு முதலிய காரணிகளுடன் இணைந்த விதத்தில் அது மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

நெல் / அரிசி சந்தைப்படுத்தல்: 1990 களில் பிரச்சினைகளும் வாய்ப்புக்களும்

ரீ. ஏ. தர்மரத்ன, திருமதி சி. பி. ஹத்துருசிங்க
(ஹெக்டர் கொப்பேகடுவ கமநல ஆய்வு பயிற்சி நிறுவகம்)

அரிசி இலங்கையின் பிரதான உணவாக இருந்து வருவதனால் பண்டைக் காலம் தொடர்பே இலங்கையின் விவசாயத்தில் நெற் செய்கை முதன்மையான ஒர் இடத்தைப் பெற்று வந்துள்ளது. எனினும், உற்பத்தியாளர்கள் நெல் சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு தொடர்பாகவும் குறிப்பாக பெரும்போகத்தின் போது நெல்லுக்கு கிடைக்கும் விலை தொடர்பாகவும் தொடர்ந்தும் மனக் குறைகளை தெரிவித்து வந்துள்ளனர். மறுபுறத்தில், சந்தையில் கிடைக்கும் அரிசியின் தரம் மற்றும் விலை என்பன தொடர்பாக நுகர்வோர் முறைப்பாடுகளை முன்வைத்து வந்துள்ளனர்.

நெல் உற்பத்தி துறையின் தனித்துவமான குணம்சங்கள் காரணமாக பெரும்போகத்தின் போது சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பாக பல பிரச்சினைகள் தோன்றுவது வழமையாகும். இது குறித்து விவசாயிகள் தொடர்ந்தும் முறையிட்டு வந்துள்ளனர். விவசாயப் பொருட்களின் சந்தைப்படுத்தலுக்கும் கைத்தொழில் பொருட்களின் சந்தைப்படுத்தலுக்கும் இடையில் காணப்படும் வித்தியாசத்தை விவசாய உற்பத்தியின் பிரதான குணம் சங்களின் அடிப்படையில் எடுத்து விளக்க முடியும். விவசாய உற்பத்திகள் பொதுவாக எளிதில் அழிந்துவிடக் கூடியவையாக அல்லது அழுகிவிடக்கூடியவையாக இருந்து வருவதுடன், அவை தொகையாக கையாளப்படுதலும் வேண்டும். கட்டற்ற சந்தையில் வேளாண்மைப் பண்டங்களுக்கான விலை நாளுக்கு நாள் வேறுபடுவதுடன், அவை தொடர்பாக விரைந்து முடிவுகளைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. நுகர்வோர் கேள்வியின் தேவைகளை நிறைவு செய்து வைக்கும் விதத்தில் பண்டங்களை நிலைமாற்றம் செய்வதனையும் உள்ளிட்ட விதத்தில், பண்ணையிலிருந்து இறுதி நுகர்வோர் வரையில் உணவையும் மூலப்பொருட்களையும் மாற்றல் செய்வதில் மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்துச் செயற்பாடுகளினதும் பொருளாதார பகுப்பாய்வு என விவசாய சந்தைப்

படுத்தலுக்கு வரை விலக்கணம் வழங்க முடியும் (ஹில் மற்றும் இங்கசென்ட்; 1997).

வேளாண்மைத் துறை பண்டங்கள் அழுதுவது மட்டுமன்றி தரத்திலும் வேறுபடுகின்றன. பருவகால அடிப்படையில் உற்பத்தி இடம் பெறுவதுடன், உற்பத்தி பெரும்பாலும் நுகர்வோர் வாழும் இடங்களிலிருந்து ஓளவுக்குத் தொலைவில் அமைந்திருக்கும் அமைவிடங்களில் பூகோள ரீதியில் ஒன்று திரண்டும் காணப்படுகிறது. இத்தகைய பண்டங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டு உடனடியாக சந்தைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுதல் வேண்டும்; அல்லது பிற்பாடு பயன்படுத்தப்படுவதற்கென களஞ்சியப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். அவற்றின் உற்பத்தி மற்றும் பண்டம் சார்ந்த தனித்துவ இயல்புகள் களஞ்சியப்படுத்தல், போக்குவரத்துச் செய்தல் மற்றும் பதப்படுத்துதல் முதலிய பொருத்தமான சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகளை ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டிய தேவையை எடுத்து வருகின்றன. அநேகமாக அனைத்து வேளாண்மைப் பண்டங்களும் இந்த தனித்துவமான குணம்சங்களை தம் மகத்தே கொண்டுள்ளன. இக்கட்டுரை இலங்கையில் நெல்/அரிசி சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை கலந்துரையாடுகின்றது. நெல் உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் என்பவற்றின் சமூக, பொருளாதார முக்கியத்துவம் காரணமாக அரசியல் மற்றும் பொருளாதார துறைகளில் இப்பிரச்சினை தாக்கங்களை எடுத்து வருகின்றது.

தற்பொழுது இலங்கையில் நெற் சாகுபடி மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் நிலப் பரப்பின் அளவு சுமார் 7,73,000 ஹெக்டெயர்களாகும். பெரும்போகத்தில் சராசரி உற்பத்தி 80 மில்லியன் புசல்களாகவும், சிறுபோகத்தில் சராசரி உற்பத்தி 40 மில்லியன் புசல்களாகவும் இருந்து வருகின்றது. இந்த உற்பத்தியில்

60% சந்தைப்படுத்தக் கூடிய உபரி உற்பத்தியாக இருந்து வருகின்றது எனக் கூற முடியும். 1997/98 பெரும்போகத்தின் போது சந்தைப்படுத்தத் தக்க உபரி உற்பத்தி 50 மில்லியன் புசல்களாக இருந்தது. எனவே, நெல்/அரிசி சந்தைப்படுத்தலை செயல்திறனுடன் மேற்கொள்வதற்கென சரியான முறையில் திட்டமிட்டு செயற்பட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

சம்பந்தப்பட்டவர்களின் கருத்துக்கள்

இலங்கையின் சிறு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், தமது சந்தைப்படுத்தத்தக்க மொத்த நெல் உற்பத்தியையும் அரசாங்கம் ஒரு நியாயமான விலையில் வாங்க வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய கருத்தாக இருந்து வருகின்றது. இதனை நாங்கள் மிக முக்கியமாக கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். இடைத்தரகர்கள் - குறிப்பாக நெல் சேகரிப்பவர்களும் ஆலை சொந்தக்காரர்களும் - ஒவ்வொரு சாகுபடிப் பருவத்தின் போதும் தம்மைச் சுரண்டி வருகின்றார்கள் என்று அவர்கள் முறைப்பாடு செய்து வருகின்றனர். இடைத்தரகர்களை அல்லது நடுவர்களை அரசாங்கத்தினால் ஒழித்துவிட முடியும் என அவர்கள் வாதிடுகின்றனர். எனினும், சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பின் தடங்கலற்ற செயற்பாட்டுக்கு இடைத்தரகர்களின் சேவைகளும் அவசியப்படுகின்றன. மேலும், திறந்த பொருளாதார கொள்கைகள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும் போது இடையீட்டாளர்களை முற்றிலும் ஒழித்துவிட முடியாது. தனியார் துறை முதலீட்டுக்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு வர்த்தகத்திலும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலும் அரசாங்கத்தின் பங்கேற்பு குறைந்தபட்ச மட்டத்தில் வைத்திருக்கப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தாந்தத்தினை திறந்த பொருளாதார கொள்கைத் தொகுதி வலியுறுத்தி வருகின்றது. இது தவிர 1972 தொடக்கம் நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபைக்கு

நெல்லை விற்பனை செய்வதில் சிறு விவசாயிகள் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கி வந்துள்ளனர். நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபை (நெ. ச. ச) 1970 களில் மொத்த நெல் உற்பத்தியில் சுமார் 20 சதவீதத்தை மட்டுமே கொள்வனவு செய்தது. அதன் பின்னர் அதன் கொள்வனவு அளவு படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைந்து செல்கின்றது. குறிப்பாக 1989 இன் பின்னர் நெ. ச. ச. வின் கொள்வனவுகள் குறைந்த மட்டத்தில் இருந்து வந்துள்ளன.

நெ. ச. ச. 1980 களில் மொத்த உற்பத்தியில் சுமார் 5 சதவீதத்தைக் கொள்வனவு செய்தது. 1990களில் இக்கொள்வனவுகள் 1% ஆக காணப்பட்டன. சந்தைப் பங்களிப்பு சுமார் 5% அளவில் இருந்து வந்த போதிலும், பிரதான உற்பத்தி மாவட்டங்களின் பங்களிப்பு 65 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்டதாக இருந்து வந்தது. எனவே, நெல் விலைகளை உத்தரவாத விலைகளிலும் பார்க்க உயர்வாக வைத்திருப்பதில் நெ. ச. ச. சிறு விவசாயிகளுக்கு உதவியுள்ளது. நெல் விலைகள் உத்தரவாத விலை மட்டத்துக்கும் கீழ் வீழ்ச்சியடைவதனை தடுப்பதன் மூலம் விலைகளை உறுதியாக வைத்திருப்பதே நெ.ச.ச. வின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். இத்துறையில் நெ.ச.ச. ஆற்றி வந்துள்ள பணி சிறு விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரும் நிவாரணமாக இருந்து வந்துள்ளது. எவ்வாறிருப்பினும், நாட்டில் நெல் விலையின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தி வரும் வேறு பல காரணிகளும் இருந்து வருகின்றன.

நெல்லுக்கான திறந்த சந்தை விலை உத்தரவாத விலையிலும் பார்க்க உயர்வாக இருந்து வருவதனை உறுதி செய்ததன் மூலம் நெ.ச.ச. சிறு விவசாயிகளுக்கு உதவியுள்ளது என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால், தனியார் துறையுடன் ஒப்பிடும் பொழுது நெ.ச.ச. வின் நெல் கொள்வனவு நடவடிக்கையும் அரிசி விநியோகமும் செயல்திறனுடன் கூடிய விதத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரவில்லை. தனியார் துறையுடன் ஒப்பிடும் பொழுது கடந்த தசாப்தத்தின் போது நெ.ச.ச. வின் நெல் கொள்வனவுகள் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. எனவே, இந்த நிலையில் ஒட்டுமொத்த நெல் கொள்வனவு மற்றும் அரிசி விநியோகம் என்பவற்றில் தனியார் துறையின்

பங்களிப்பு அங்கீகரிக்கப்படுதல் வேண்டும். நெல்/அரிசி சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகளில் நெ.ச.ச. வின் ஈடுபாடு போதியளவில் இருந்து வரவில்லை. நெ.ச.ச. வின் களஞ்சியங்களின் பராமரிப்பு செயல்திறன் அற்ற முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்ததுடன், அரிசியின் வடிவில் பதப்படுத்தப்பட்ட நெல் விரைவில் இறுதி நுகர்வோரை சென்றடையவுமில்லை. அரிசி விநியோக முறை திறமையற்றதாக இருந்து வந்ததுடன் தனியார் துறை ஆலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அரிசியின் தரத்துடன் ஒப்பிடும் பொழுது நெ.ச.ச. வின் அரிசி தரம் குன்றியதாகவே இருந்து வந்தது. நெ.ச.ச. களஞ்சிய சாலைகளையும் ஆலை வசதிகளையும் கொண்டிருந்த போதிலும் இந்த ஆலைகளில் பதப்படுத்தப்பட்ட அரிசி உரிய காலத்தில் வாடிக்கையாளரைச் சென்றடையவில்லை. இந்த அரிசியின் தரம் குறித்தும் வாடிக்கையாளர்கள் குறை கூறினர். இதற்கான பிரதான காரணம் தனியார் துறை ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் நெல்லை குத்தி முடித்த பின்னர், அரிசியின் தரம் சீர் குலைவதற்கு முன்னர் தமது கையிருப்புக்களை சந்தைக்கு அனுப்பி வைத்தமையாகும். நெ.ச.ச. வின் அரிசி சந்தையை அடையும் பொழுது மோசமான நிலையை எட்டி யிருந்தது. விநியோகத்தில் காணப்பட்ட நீண்ட கால இடைவெளியே இதற்கான காரணமாகும். அரிசியை சந்தைப்படுத்துவதிலான இந்த அம்சம் புறக்கணிக்கப்பட்டதன் விளைவாக நெ. ச. ச. அரிசி இயல்பாகவே நுகர்வோரினால் நிராகரிக்கப்பட்டது. இந்த நிலையில், திறந்த சந்தை அரிசிக்கான கேள்வி இடையறாது அதிகரித்து வந்தது. இந்த நிலைமைகளின் விளைவாக இலங்கையின் நெல்/அரிசி சந்தைப்படுத்தலில் தனியார் துறை முனைப்புடன் ஈடுபடத் தொடங்கியது.

நெல் சந்தைப்படுத்துதல் தொடர்பாக நிலவி வரும் நாம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய மற்றொரு கருத்து, அரசாங்கத் தலைநீடு இன்றி தனியார் துறை சந்தைக்கு வரும் நெல் முழுவதையும் கொள்வனவு செய்ய வேண்டும் என்பதாகும். அரசாங்கம் கடன் மற்றும் களஞ்சிய வசதிகள் போன்ற உள் கட்டமைப்பு வசதிகளை மட்டும் வழங்கினால் போதுமானது என்பது இந்த சாராரின் கருத்தாகும். ஆனால், நடை

முறையில் நிலைமை வேறு விதமாகவே காணப்படுகிறது. சந்தைக்கு வரும் முழுகையிருப்புக்களையும் தனியார் துறை கொள்வனவு செய்வதில்லை. எனவே, இப்பருவத்தின் போது விலைகளில் கடுமையான வீழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகளிடமிருந்தும் பொது மக்களிடமிருந்தும் முறைப்பாடுகள் வருவது இயல்பாகும். இந்த விடயம் தொடர்பாக தனியார் துறை ஒரு மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. இருவகைகளைச் சேர்ந்த தனியார் துறை வர்த்தகர்கள் உள்ளனர். ஒரு சாரார் நெல் கொள்வனவு, களஞ்சியப்படுத்தல் மற்றும் விற்பனை என்பவற்றில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். மற்றொரு சாரார் நெல்லைக் கொள்வனவு செய்து களஞ்சியப்படுத்தி குத்தி தனியார் துறை மொத்த விற்பனையாளர்களுக்கு அரிசியை விற்பனை செய்து வருகின்றனர். இந்த இரு சாராரும் அரசாங்க கொள்கை குறித்து குறை கூறி வந்துள்ளனர்.

இவ்வர்த்தகர்கள் பொருளாதாரத்தின் ஸ்தூமற்ற நிலை மற்றும் நிலையான அரசாங்க கொள்கைகள் இல்லாதிருந்தல் என்பவற்றின் காரணமாக நெல்லை களஞ்சியப்படுத்தி வைத்திருப்பதுடன் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கை ஏற்க விரும்புவதில்லை. காலத்துக்குக் காலம் அரசாங்க கொள்கையில் இடம்பெற்று வந்துள்ள மாற்றங்கள் காரணமாகவே நெல்/அரிசி சந்தைப்படுத்தல் வர்த்தகம் தோல்வி கண்டுள்ளது. உதாரணமாக, 1997 ஆம் வருடத்தின் போது அரிசி இறக்குமதிகள் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. ஆனால், வருடத்தின் கடைசிப் பாகத்தின் போது தீவை அற்ற முறையில் பாரிய அரிசி கையிருப்புக்கள் நாட்டுக்குள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

இந்த பாரிய இறக்குமதிகள் தமது வர்த்தகத்தை மோசமாக பாதித்தன என தனியார் துறை வர்த்தகர்கள் முறைப்பாடு செய்தனர். இக்காலப் பிரிவின் போது அபாய காலக் கையிருப்புக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை; அத்துடன் அரிசி இறக்குமதிகளின் தாக்கமான போட்டி இல்லாதிருந்தமையினால் அரிசியின் சில்லறை விலைகள் கணிசமான அளவில் வீழ்ச்சியடைந்திருக்கவுமில்லை. 1997 நவம்பர், டிசம்பர் மற்றும் 1998 ஜனவரி ஆகிய மாதங்களில் அரிசி

இறக்குமதிகள் முறையே (1996 மற்றும் 1997 வருடங்களின் இதே மாதங்களுடன் ஒப்பிடும் பொழுது) 67% ஆகவும், 134% ஆகவும், 35% ஆகவும் அதிகரித்துக் காணப்பட்டன. நவம்பர் நடுப்பகுதி தொடக்கம் ஜனவரி முடிவு வரையில் தீர்வைக் குறைப்பு (பூஜ்ய தீர்வை) காரணமாக இறக்குமதி அளவு அதிகரித்தது. ஆனால், இந்த தீர்வை விலக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியின் மொத்த விலைகளிலும் சில்லறை விலைகளிலும் பிரதி பலிக்கவில்லை. எனவே, இந்த தீர்வை விலக்கின் சலுகை நாட்டின் 18 மில்லியன் நுகர்வோருக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதும், அது அரிசி இறக்கு

பெயர்வரி மாதத்துக்கு முன்னர் இறக்குமதி செய்யப்பட்டவையாக இருந்து வந்தமையினால் மார்ச் தொடக்கம் ஜூலை வரையிலான காலப் பிரிவின் போது நிலவி வந்த மொத்த மற்றும் சில்லறை விலைகள் ஜனவரி மற்றும் பெப்ரவரி ஆகிய மாதங்களுக்கான கப்பற் தளம் வரையிலான விலையுடன் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன. ஓரளவுக்கு கொதிக்க வைக்கப்பட்ட அரிசியின் கிலோ கிராம் ஒன்றுக்கான சராசரி மொத்த விலைகள் ரூ. 17-20 வரையிலும், வெள்ளைப் பச்சை அரிசியின் விலை 35% இறக்குமதி தீர்வையுடன் ரூ. 14-16 வரையிலும் காணப்பட்டது.

ரூ. 1 தொகை 2 வரையில் இருந்து வருகின்றது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியை பொறுத்தவரையில் இது ஐந்து ரூபாவுக்கும் மேற்பட்டதாக உள்ளது. இதன் விளைவாக மொத்த விற்பனையாளர்கள் உள்நாட்டு அரிசியிலும் பார்க்க இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியை விற்பனை செய்வதற்கே பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். இது உள்ளூர் அரிசியின் சந்தைப்படுத்தலை பெருமளவுக்கு பாதித்தது. இந்த நிலையில், இலங்கையின் அரிசி உற்பத்தியாளர்கள் பல்வேறுவிதமான பிரச்சினைகளையும் எதிர்கொள்ள நேரிட்டது. இந்தச் சூழலில் பல ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் செயற்பாடுகளை கைவிட்டனர். அரசியல் மாற்றங்களை அடுத்து அரசாங்க கொள்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் நெல் விவசாயிகளை பாதித்தன. இத்தகைய மாற்றமும் நிலைமைகள் காரணமாக 1997,98 பெரும்போகத்தின் போது தனியார் துறையினர் நெல் கொள்வனவு செய்வதில் தயக்கம் காட்டினர். இதன் காரணமாக நெல்லின் உற்பத்தியாளர் விலைகள் வீழ்ச்சியடைந்தன. தெளிவான, உறுதியான கொள்கை இன்மையாலும் நுண்மட்ட மற்றும் பேரண்ட மட்ட பொருளாதார கொள்கைகளுக்கிடையிலான உறவினைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறியமையாலும் விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இந்தப் பின்புலத்திலேயே 1997,98 பெரும்போகத்தின் போது நெல் கொள்வனவு நிகழ்ச்சித் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது.

1997,98 பெரும்போகத்தின் போது, அரசாங்க தரப்பினரும் அதே போல பொதுமக்களும் ஒரு சிறந்த அறுவடை இடம்பெறும் என எதிர்பார்த்திருந்தனர். விவசாய, காணி அமைச்சு இந்த அறுவடை 88 மில்லியன் புசல்களாக அல்லது 1.8 மில்லியன் மெற்றிக் தொன்களாக இருக்கும் என 1997 டிசம்பரில் மதிப்பீடு செய்திருந்தது. இதில் சுமார் 60% - அதாவது 52 மில்லியன் புசல் அல்லது 1.1 மில்லியன் மெற்றித்தொன் அளவு-சந்தைப்படுத்தத் தக்க உபரியாக இருந்து வரும் என்றும் மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. வெள்ளத்தினால் ஏற்பட்ட பயிர்ச் சேதம் காரணமாகவும், பழுப்பு நிற வெட்டுக் கிளியின் தாக்குதலினால் ஏற்பட்ட பயிர்ச் சேதம் காரணமாகவும் 1998 பெப்ரவரி மாதத்தில் இந்த மதிப்பீடு மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம்

நெல் உற்பத்தியும் நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபையின் நெல் கொள்வனவும்

வருடம்	மொத்த உற்பத்தி (மெற்றிக் தொன்) (மெ. தொ.)	நெ. ச. ச. கொள்வனவுகள் (மெ. தொ.)	கொள்வனவு உற்பத்தியின் சதவீதமாக
1972	1,312	549	42.2
1995	1,154	241	20.9
1980	2,120	211	3.9
1985	2,661	101	3.8
1986	2,588	153	5.9
1987	2,128	64	3.0
1988	2,477	105	4.2
1989	2,063	5	0.2
1990	2,538	31	1.2
1991	2,389	44	1.8
1992	2,340	7	0.3
1993	2,570	46	1.8
1994	2,684	120	4.5
1995	2,810	282	10.0
1996	2,061	-	0.0

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி, தொகை மதிப்பு புள்ளி விபரவியல் திணைக்களம், நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபை

மதியாளர்களுக்கே கிடைத்தது என்பதும் தெளிவாகும்.

அரிசி சந்தைப்படுத்தலுக்கான வாய்ப்புகள்

1997 மார்ச் தொடக்கம் ஜூலை வரையிலான காலப் பிரிவின் போது, சந்தையில் பிரதானமாக பாசுமதி அரிசியே இருந்து வந்ததன் காரணமாக கப்பற் தளம் வரையிலான விலைகள் உயர் மட்டத்தில் நிலவி வந்தன. சந்தையில் கிடைத்த கையிருப்புகள் 1997

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியின் கப்பற்றளம் வரையிலான விலை கி. கி. ஒன்றுக்கு ரூ. 14-15 வரையிலும், சில்லறை விலை ரூ. 22-29 வரையிலும் காணப்பட்டது. உள்ளூர் அரிசி ஆலைகளில் கி. கி. ஒன்று ரூ. 25-26 விலையில் கிடைத்து வந்ததுடன், சில்லறை விலைகள் கி. கி. ஒன்றுக்கு ரூ. 28-33 அளவில் இருந்து வந்தன. புறக் கோட்டை மொத்த வியாபாரிகளின் கூற்றின் பிரகாரம், உள்ளூர் அரிசி விற்பனை தொடர்பாக செலுத்தப்பட்டு வரும் தரகுப் பணம் கிலோ ஒன்றுக்கு

உற்பத்தி 84 மில்லியன் புசல்களாக (அல்லது 1.7 மில்லியன் மெ.தொ. களாக) இருக்கும் என்றும், சந்தைப்படுத்தத் தக்க உபரி 51 மில்லியன் புசல்களாக (அல்லது 1.1 மில்லியன் மெ.தொ. களாக) இருக்கும் என்றும் மீள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. விதை நெல், விரயம், வீட்டு நுகர்வு மற்றும் ஏனைய காரணிகள் என்பவற்றுக்கு ஒதுக்குகளை மேற்கொண்ட பின்னரேயே சந்தைப்படுத்தத்தக்க உபரி மதிப்பிடப்பட்டது. இந்த சந்தைப்படுத்தத் தக்க உபரி அளவின் அடிப்படையில் நெல்லைக் கொள்வனவு செய்வதற்காகவும் பதப்படுத்துவதற்காகவும் அரிசி விநியோகத்திற்காகவும் என வழிமுறைகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. சுமார் ஒரு மில்லியன் மெற்றிக் தொன் அளவிலான கையிருப்பு நெல் சந்தைக்கு வரும்பொழுது பல்வேறு பிரச்சினைகளும் தோன்றும் என்பதே இதன் சுருக்கமாகும். சந்தைப்படுத்தத் தக்க நெல்லின் அளவு குறித்த ஒரு மதிப்பீட்டை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு பிரதான நெல் உற்பத்தி பிரதேசங்களில் ஹெக்டர் கொப்பேகருவ சுமநல ஆய்வுப் பயிற்சி நிறுவனமும் ஒரு மதிப்பீட்டாய்வை மேற்கொண்டது. இந்த மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் அம்பாறை, அநுராதபுரம், பொலன்னறுவை, மொனராசலை, பதுளை, அம்பாந்தோட்டை, குருநாகல், புத்தளம், மாத்தளை மற்றும் கண்டி ஆகிய மாவட்டங்களிலிருந்தும் மகாவலி திட்டத்தின் கீழ், எச் மற்றும் சி ஆகிய வலயங்களிலிருந்தும் வளவை பிரதேசத்திலிருந்தும் சுமார் 1.6 மில்லியன் மெற்றிக் தொன் சந்தைக்கு வரும் என எதிர்வு கூறப்பட்டிருந்தது.

1997/98 பெரும்போகத்தின் போது நெல் கொள்வனவு நடவடிக்கைகள்

அரசாங்கத்தின் நெல் கொள்வனவு நடவடிக்கைகள் அறுவடையின் இரண்டு அல்லது மூன்று வாரங்களின் பின்னர் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. பயிர் நிலைமை, நெல் விற்பனையில் எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சினைகள், நெல் விலை வீழ்ச்சி, களஞ்சியப்படுத்தல் வசதிகள் மற்றும் விவசாயிகள் சந்திக்கும் பிரச்சினை என்பவற்றை தொடர்பு சாதனங்கள் அம்பலப்படுத்தும் போது மட்டுமே அரசு இயந்திரம் செயற்படத் தொடங்குகின்றது. கடந்த பெரும்போகத்தின் போதும் நெல் கொள்வனவு நட

வடிக்கைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. வெளிக்கள மட்டத்தில் மூன்று பிரதான நிகழ்ச்சி திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டன:

1. நெல்/அரிசி கொள்வனவில் கூ. மொ. வி. இன் தலையீடு.
2. இத்துறையில் கூட்டுறவுச் சங்களின் பங்கேற்பு.
3. விவசாயிகளின் அமைப்புக்களினால் நெல் கொள்வனவு செய்யப்படுதல்.

தனியார் துறையின் நெல்/அரிசி சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகள்

கூ. மொ. வி. முதல் தடவையாக 1997/98 பெரும்போகத்தின் போது நெல் சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது. அதன் கொள்வனவு நிகழ்ச்சி திட்டம் 40 கொள்வனவு மையங்களையும் 09 மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் 1998 ஏப்ரல் வரையில் சுமார் 18,000 மெ. தொ. நெல் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. கொள்வனவு செய்யப்பட்ட அளவு கணிசமான அளவுக்கு குறைந்து வந்த போதிலும் (கி. கி. ஒன்றுக்கு ரூ. 9.00 ஆக இருந்து வந்த) கொள்வனவு விலை, குறைந்த பட்ச விலையைப் பேணி வருவதற்கு பெருமளவுக்கு உதவியது. கூ. மொ. வி. யின் சந்தைப் பங்களிப்பு மொத்த உற்பத்தியில் சுமார் 2% அளவிலேயே காணப்பட்டது. ஆனால், விலை உறுதிப்பட்டால் அது எடுத்து வந்த தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது.

1997/98 பெரும்போகத்தின் போது பிரதான நெல் உற்பத்திப் பிரதேசங்களில் நெல் கொள்வனவில் பல்நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒரு முக்கியமான பங்கினை வகித்து வந்துள்ளன. இது ஒரு புதிய திட்டமல்ல; ஆரம்பத்தில் நெ. ச. ச. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கூடாகவே நெல்லைக் கொள்வனவு செய்து வந்தது. அக்காலத்தின் போது ப. நோ. கூ. சங்கங்களுக்கு சொந்தமான ஆலைகள் மூலம் நெல் பதப்படுத்தல் வேலைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கடந்த பெரும்போகத்தின் போது ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் கூ. மொ. வி. யிலும் பார்க்க அதிக அளவு நெல்லை உயர் விலைகளில் கொள்வனவு செய்திருந்தன. இச் சங்கங்கள் ஒரு கி.கி. நெல்லுக்கு விவசாயிகளுக்கு ரூ. 9 தொடக்கம் 12 வரையில் வழங்கி வந்தன. கூ.மொ.வி. யின் விட

யத்தில் போலவே ப.நோ.கூ. சங்கங்களால் செலுத்தப்பட்ட விலைகள் திறந்த சந்தை நெல் விலைகளை உறுதியாக வைத்திருப்பதற்கு பெருமளவில் உதவின. கூட்டுறவுக் கொள்வனவு மையங்கள் பிரதான நெல் உற்பத்திப் பிரதேசங்கள் முழுவதிலும் பரவலாக அமைந்திருந்தமையினால் அவை கூ.மொ.வி. யிலும் பார்க்க அதிக அளவிலான நெல்லைக் கொள்வனவு செய்தன. எனினும், ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் கொள்வனவும் கூட மிகவும் குறைந்த மட்டத்தில் மொத்த உற்பத்தியின் சுமார் 2% அளவிலேயே இருந்து வந்தது. நாடெங்கிலும் 119 ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் 1270 மையங்களைக் கொண்டிருந்ததுடன், அவை 1998 ஏப்ரல் வரையில் ரூ. 251.38 மில்லியன் பெறுமதியான 27,000 மெ. தொ. நெல்லைக் கொள்வனவு செய்திருந்தன.

விவசாயிகள் அமைப்புக்களுக்கு கூடாக நெல்லைக் கொள்வனவு செய்வது 1997/98 பெரும்போகத்தின் போது மேற்கொள்ளப்பட்ட மற்றொரு நிகழ்ச்சித்திட்டமாகும். ஏனையவற்றுடன் ஒப்பிடும் பொழுது, நெல் கொள்வனவில் இந்த அமைப்புக்களின் பங்களிப்பு மிக அற்ப அளவிலேயே இருந்து வந்துள்ளது. அம்பாறை, பொலன்னறுவை, அநுராதபுரம், குருநாகல், அம்பாந்தோட்டை மற்றும் பதுளை ஆகிய மாவட்டங்களில் விவசாயிகளின் அமைப்புக்களுக்கிடாக நெல் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. எனினும், நிதித் தட்டுப்பாடு மற்றும் முகாமைத் திறன் இன்மை என்பவற்றின் காரணமாக இவை மிகக் குறைந்த அளவிலான நெல்லையே கொள்வனவு செய்திருந்தன. அரசு வங்கிகளிலிருந்து கடன்கள் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்து வந்த போதிலும் அவற்றுக்குத் தேவைப்படும் பிணைகளை இந்த அமைப்புக்களினால் வழங்க முடியாதிருந்தது. இந்த விவசாயிகள் அமைப்புக்களில் பெரும்பாலானவை கம்பெனிகளாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கவும் இல்லை. எனவே, அவை சட்ட அந்தஸ்தையோ கண்காணிப்பு ஆற்றலையோ கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டமும் கூட நெல்லின் விலையை உறுதியாக வைத்திருப்பதற்கு உதவியது. விவசாயிகள் அமைப்புக்கள் தாம் கொள்வனவு செய்த நெல்லை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அல்லது கூ. மொ. வி. இற்கு ஒரு சிறிய இலாபத்தை வைத்து விற்பனை செய்தன. இந்த அமைப்புக்களின் நிதிசார் ஆற்றலை பலப்படுத்திக் கொள்வதற்கு இது (12ம் ஆம் பக்கம் பார்க்க)

அட்டவணை 1
பிரதான நெல்லுற்பத்தி மாவட்டங்கள்

மாவட்டம்	பெரும்போகம் 1992/97 சராசரி (மெ. தொ.)		சிறு போகம் 1992/97 சராசரி (மெ. தொ.)	
	உற்பத்தியில் %	தேசிய உற்பத்தியில் %	உற்பத்தியில் %	தேசிய உற்பத்தியில் %
குருநாசல்	182.40	12.81	90.60	10.04
அம்பாறை	169.80	11.93	190.40	21.11
பொலன்னறுவை	166.80	11.72	148.20	16.41
அநுராதபுரம்	116.80	8.20	30.60	3.39
அம்பாந்தோட்டை	120.60	8.47	97.80	10.84
மகாவலி H	89.20	6.25	15.60	1.73
மொத்தம்	845.40	59.38	573.20	63.52
இலங்கை	1,423.60	100.20	902.20	100.00

மூலம்: தொகை மதிப்பு திணைக்களம்

அட்டவணை 3
துறை வாரியாக தலைக்குரிய அரிசி நுகர்வு (கிராம்கள்)

வருடம்	நகர	கிராம	தோட்ட
1978/79	5317.50	6607.50	6090.00
1981/82	7291.20	8791.10	8583.00
1986/87	6880.40	8966.80	9573.80

மூலம்: நுகர்வோர் நிதி மதிப்பீட்டாய்வுகள், இலங்கை மத்திய வங்கி

அட்டவணை 2
தெரிவு செய்யப்பட்ட சில நாடுகளில் சராசரி நெல் விளைச்சல் (கிலோ கிராம் / ஹெக்டயார்)

நாடு	1995	1996	1997
இலங்கை	3159	3123	3954
இந்தியா	2784	2822	2897
பாசிஸ்தான்	2752	2898	2793
பங்களாதேஷ்	2537	2662	2832
தீபாவம்	2391	2391	2456
பூட்டான்	1667	1667	1667
பிலிப்பைன்ஸ்	2804	2856	2828
தாய்லாந்து	2343	2414	2256
வியட்நாம்	3690	3760	3760
இந்தோனேசியா	4349	4509	4561
சீனா	6022	6206	6331
ஆசியா	34498	35308	36335

மூலம்: உணவு விவசாய துறை, புள்ளி விவர காலாண்டு இதழ்

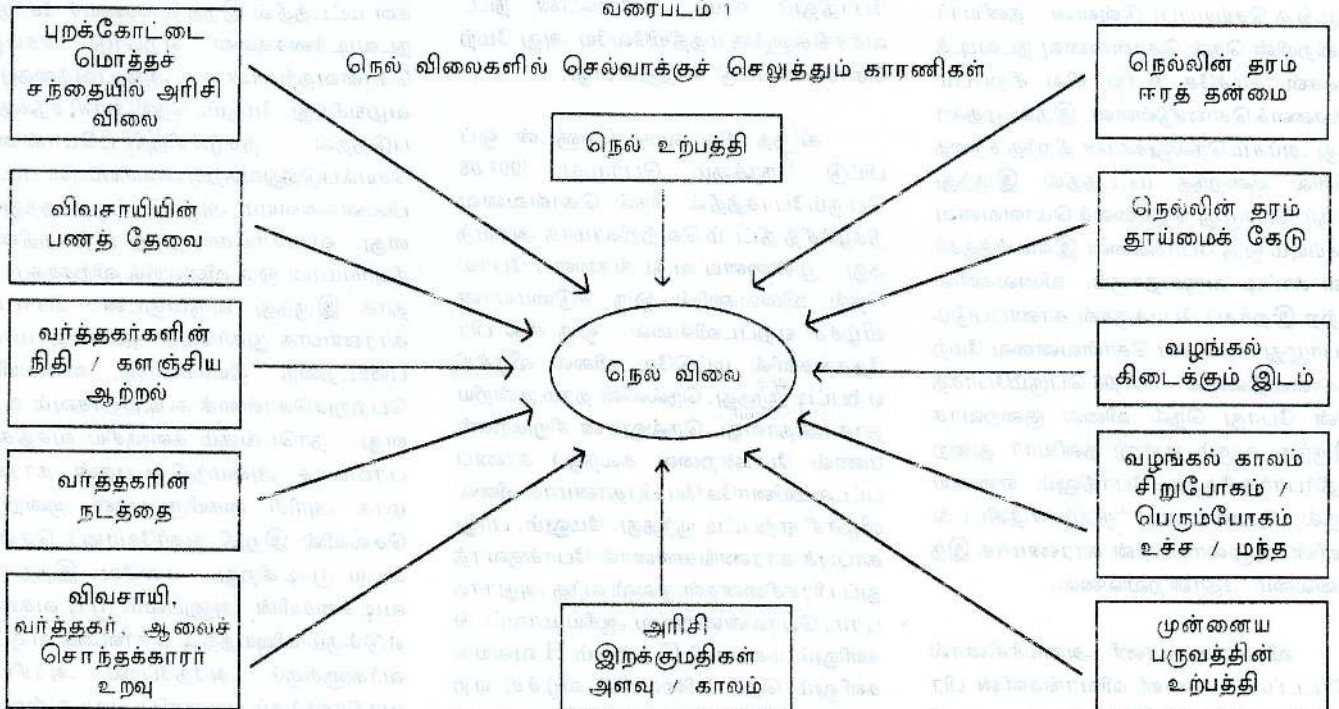
அட்டவணை 4
தெரிவு செய்யப்பட்ட சில நாடுகளில் தலைக்குரிய அரிசி நுகர்வு

நாடு	அளவு கி. கி. / வருடம்		வருடம்
	கி. கி.	வருடம்	
இலங்கை	101.28		1992/93
இந்தியா			
கிராம	86.00		1988/89
நகர	65.10		
இந்தோனேசியா	116.10		1993
பிலிப்பைன்ஸ்	101.52		1993
சீனா	114.00		1992
வியட்நாம்	143.30		1992/93

மூலம்: ஐ. நா. ஆசிய பசுபிக் பிராந்தியத்துக்கான பொருளாதார சமூக ஆணைக்குழு

வரைபடம் 1

நெல் விலைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகள்

(10ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உதவியது. விவசாயிகளுக்கு ஊக்குவிப்புக்களை வழங்கும் பொருட்டும், அறுவடை காலத்தில் விலை வீழ்ச்சி ஏற்படுவதனைத் தடுக்கும் பொருட்டும் விவசாயிகளின் அமைப்புக்கள் தாம் கொள்வனவு செய்யும் நெல்லுக்கு உயர் விலைகளை செலுத்த வேண்டும். கடந்த 1997/98 பெரும்போதத்தின் போது கூ. மொ. வி. விவசாயிகளின் அமைப்புக்களின் விருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்ட நெல்லுக்கு கிலோகிராம் ஒன்றுக்கு ரூ. 9.40 செலுத்தியது. அதேவேளையில் கூ. மொ. வி. மற்றவர்களிடமிருந்து கி. கி. ஒன்றை ரூ. 9.00 விலையில் கொள்வனவு செய்தது. இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் காணப்பட்ட போதிலும், நெல் விலைகளை உறுதிப்படுத்துவதிலும் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைத் தணிப்பதிலும் அது ஆற்றி வந்துள்ள பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவங்கையில் நெல்/அரிசி சந்தைப்படுத்தல் பிரதானமாக தனியார் துறை வர்த்தகர்களினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. மொத்தச் சந்தையில் அவர்களுடைய பங்களிப்பு சுமார் 90%-95% அளவில் இருந்து வருகின்றது. எனவே, நெல் கொள்வனவு, பதப்படுத்தல், போக்குவரத்து, சளஞ்சியப்படுத்தல் மற்றும் வாடிக்கையாளர்களுக்கான விநியோகம் என்பன பொருத்தமான முறையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளன. தனியார் துறையின் நெல் கொள்வனவு நடவடிக்கைகள் தமக்கே உரிய சில சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. இதில் முதலாவது அம்சம் நெல்லுக்கான திறந்த சந்தை விலை குறைந்த மட்டத்தில் இருந்து வரும் பொழுது நெல்லைக் கொள்வனவு செய்யும் ஒரு போக்கினை இவ்வர்த்தகர்கள் காட்டி வருவதாகும். விலைகளில் ஏற்ற இறக்கப் போக்குகள் காணப்படும் பொழுது அவர்கள் கொள்வனவை மேற்கொள்வதில்லை. 1997/98 பெரும்போதத்தின் போது நெல் விலை குறைவாக இருந்து வரும் என்று தனியார் துறை எதிர்பார்த்திருந்த போதிலும் ஏனைய நெல் கொள்வனவு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் அமுலாக்கலின் காரணமாக இந்நிலைமை தோன்றவில்லை.

விவசாய, காணி அமைச்சினால் தீரட்டப்பட்ட புள்ளி விவரங்களின் பிரகாரம் சந்தைப்படுத்தத்தக்க உயர்

உற்பத்தி 51 மில்லியன் புசல்களாக (1.1 மில்லியன் மெ. தொ. களாக) இருந்தது. இதில் சுமார் 50 மில்லியன் புசல்களை அல்லது ஒரு மில்லியன் மெ. தொ. களை தனியார் துறை கொள்வனவு செய்திருக்க முடியும். இதில் ஒரு பாரிய தொகை தனியார் துறை வர்த்தகர்களினாலும் அம்பாறை, பொலன்னறுவை, அநுராதபுரம், பதுளை, குருணாகல், மற்றும் மகாவலி C, H ஆகிய வலயங்களைச் சேர்ந்த ஆலைச் சொந்தக்காரர்களினாலும் கையிருப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. இது தவிர மந்தகஹபுழல ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் தாம் கொள்வனவு செய்த நெல்லையும் கையிருப்பில் வைத்திருந்தனர். தனியார் துறையின் நெல்/அரிசி சந்தைப்படுத்தல் முறை உயர் செயல்திறனுடன் கூடிய விதத்தில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அரிசி இறக்குமதிகள் தொடர்பாக தெட்டத் தெளிவான ஒரு கொள்கை இன்மையினால் தனியார் துறையின் சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகள் பாதிப்புற்றன. தனியார் துறையில் சந்தைக் கட்டமைப்பும், சந்தைப்படுத்தல் வழிகளும் சிக்கலானவையாக இருந்து வருகின்றன. இத்துறையை அரிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு அரசாங்கம் உள் கட்டமைப்பு வசதிகளையும் களனரிப்பு பொறிமுறைகளையும் விருத்தி செய்வது அவசியமாகும். 1997/98 பெரும்போதத்தின் போது தனியார் துறையின் நெல் கொள்வனவு திருப்திகரமானதாக இருந்து வந்த போதிலும் உயர் அளவிலான நீட்ட வச்சங்களுக்கு மத்தியிலேயே அது மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது.

கடந்த சில வருடங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது 1997/98 பெரும்போதத்தில் நெல் கொள்வனவு நிகழ்ச்சித் திட்டம் வெற்றிகரமாக அமைந்தது. முன்னைய வருடங்களைப் போல நெல் விலைகளில் ஒரு கடுமையான வீழ்ச்சி ஏற்படவில்லை. ஒரு சில பிரதேசங்களில் மட்டுமே விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. நெல்லின் தரம் குன்றியதாக (அதாவது, நெல்லுடன் சிறுகற்கள் மணல் போன்றவை கலந்து) காணப்பட்டமையினாலேயே பிரதானமாக விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. மேலும், பாதுகாப்புக் காரணங்களினால் போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகள் நிலவி வந்த அநுராதபுரம், பொலன்னறுவை ஆகிய மாவட்டங்களிலும் மகாவலி C மற்றும் H வலயங்களிலும் நெல் விலையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. பாதுகாப்பு சோதனைச்

சாஸ்டிகளில் பொருட்களை ஏற்றி இறக்கும் சிரமம் மற்றும் இப்பிரதேசங்களில் போக்குவரத்தில் ஈடுபடுவதிலுள்ள அபாய நிலைமைகள் என்பவற்றின் காரணமாக போக்குவரத்து வசதிகள் மிக மோசமாக காணப்பட்டன. இந்த நிலையில், நெல் விலைகளில் ஒரு வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. பிற்பாடு கூ. மொ. வி. மற்றும் ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் என்பவற்றைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் இப்பிரதேசத்துக்கு செல்லக் கூடிய மையாக இருந்தமையினால் நெல் விலைகளில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது.

முடிவுரை

ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் பொழுது அரசாங்கத்தின் நெல் கொள்வனவு நிகழ்ச்சித்திட்டம் வெற்றி அளித்துள்ளது என்றே தோன்றுகிறது. கூ. மொ. வி. மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்பவற்றினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட நெல்லின் அளவு குறைவானதாக இருந்து வந்த போதிலும் விலைக் கொள்கை ஒன்றின் அமுலாக்கம் பயனுள்ளதாக இருந்தது. பிரதான உற்பத்திப் பிரதேசங்களில் நெல் விலைகளில் உயர் அளவில் வீழ்ச்சிகள் ஏற்படாதிருந்தமையினால் பெரும்பாலான உற்பத்தியாளர்கள் பயனடைந்தனர். இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் திறந்த பொருளாதாரத்தில் குறைந்த அளவிலான அரசு தலையீட்டின் அனுகூலங்களை எடுத்துக் காட்டியதுடன், வருங்காலத்தில் வெளிக் கள மட்டத்தில் இந்த வகையைச் சேர்ந்த நடவடிக்கைகளை ஏற்பாடு செய்து கொள்வதற்கான அனுபவத்தையும் வழங்கியது. மேலும், நெல்/அரிசி சந்தைப்படுத்தல் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை செயல்படுத்துவதற்கு அவசியமான படிப்பினைகளையும் அது பெற்றுத் தந்துள்ளது. விவசாயிகள் தமது உற்பத்தியை நியாயமான ஒரு விலையில் விற்கக்கூடியதாக இருந்து வருவதுடன், போட்டி காரணமாக நுகர்வோர் நல்ல தரமான பண்டத்தை நியாயமான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் உள்ளது. நாடுக்கும் சளஞ்சிய வசதிகள் பரவலாக அமைந்திருப்பதன் காரணமாக அரிசி கையிருப்புகள் குறைந்த செலவில் இறுதி நுகர்வோரை சென்றடைய முடிகிறது. எனவே, இந்த நடவடிக்கையின் அனுபவம் முடிவுகளை எடுக்கும் விஷயத்தில் கொள்கை வகுப்பவர்களுக்கும் அதேபோல அரசியல் வாதிகளுக்கும் பயனளிப்பதாக உள்ளது.

நெல் உற்பத்தி மற்றும் அரிசி நுகர்வு என்பன தொடர்பான ஒரு மீளாய்வு

எஸ். பி. ருபசேன

(ஹெ. கொ. கமநல ஆய்வு பயிற்சி நிறுவகம்)

விவசாயத் துறை நாட்டின் மொத்த உள் நாட்டு உற்பத்திக்கு சுமார் 20% வரையிலான பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றது. விவசாயத் துறையின் மொத்த உள் நாட்டு உற்பத்தியில் நெல்லுற்பத்தி 18% பங்களிப்பினை வழங்குவதுடன், தனி யொரு பயிரினால் வழங்கப்பட்டு வரும் ஆக்கூடிய வீதம் இதுவாகும். நெல்லி விருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் அரிசி இலங்கையின் பிரதான உணவுப் பண்டமாக இருந்து வருகின்றது. ஒரு சராசரி நுகர்வோர் தனது உணவுச் செலவில் சுமார் 25% ஐ அரிசிக்காக செலவிடுகிறார் (சூடுமப வருமான மற்றும் செலவின மதிப்பீட்டாய்வு, 1990/90, தொகை மதிப்பு, புள்ளி விவரத் திணைக்களம்). நாட்டின் பிரதான உணவுப் பொருளாக இருந்து வருவதனால் சுதந்திரத்தின் பின்னர் அதிகாரத்துக்கு வந்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் நெல் உற்பத்தித் துறையின் அபிவிருத்திக்கு உயர் முன்னுரிமையை அளித்து வந்துள்ளன. அரிசியில் கயதேவைப் பூர்த்தி என்பது நாட்டின் விவசாயக் கொள்கையின் முதன்மையான உத்தியாக இருந்து வந்துள்ளது. இதன் காரணமாக எமது விவசாயக் கொள்கை நெல் உற்பத்தித் துறையிலேயே முழுவதுமாக கவனம் செலுத்தி வருகின்றது எனப் பலர் வாதிடுகின்றனர். நாட்டில் இடம் பெற்று வரும் நெல் உற்பத்தி மற்றும் அரிசி நுகர்வு என்பன குறித்த ஒரு மீளாய்வினை மேற்கொள்வதற்கு இக்கட்டுரையில் ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

நெல் உற்பத்தி

பெரும்போகத்திலும் சிறுபோகத்திலும் நெற்சாகுபடி மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த போதிலும் பெரும்போகமே மிக முக்கியமான உற்பத்திப் பருவமாக உள்ளது. இது மொத்த உற்பத்திக்கு சுமார் 65% பங்களிப்பினை வழங்குகின்றது. பெரும்போகத்தின் போது

இடம் பெறும் வடகீழ்ப்பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்று மழை வீழ்ச்சி காரணமாக குறிப்பாக உலர் வயலத்தில் நெற்சாகுபடிச் செறிவு - அதாவது விதைத்த நிலப் பரப்பில் அறுவடை செய்யப்படும் நிலப் பரப்பின் விகிதம் - சுமார் 75% ஆக உள்ளது. இது சிறு போகத்தில் சுமார் 40% ஆகும்.

நெல் உற்பத்தியில் காணப்படும் மற்றொரு சிறப்பம்சம் மொத்த உற்பத்தியில் சுமார் 60% ஐந்து மாவட்டங்களிலிருந்தும் மகாவலி H வலயத்திலிருந்தும் கிடைப்பதாகும். சிறுபோகத்தின் போது அம்பாறை மாவட்டம் மட்டும் மொத்த உற்பத்திக்கு 21% பங்களிப்பினை வழங்குகிறது. அந்நாட்டா மாவட்டமும் மகாவலி H வலயமும் பெரும்போக உற்பத்தியில் முறையே 8% மற்றும் 6% பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றன. அந்த வகையில், அவற்றின் முக்கியத்துவம் குறைவாகவே உள்ளது. நெல் சாகுபடித் துறை தொடர்பான எந்த ஒரு அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டமும் முதலில் பாரிய உற்பத்திப் பிரதேசங்கள் தொடர்பாகவே கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். நாட்டின் பெருகி வரும் குடித்தொகைக்கு உணவளிப்பதற்கென இப்பிரதேசங்களின் முழுமையான உள்ளூர்ந்த ஆற்றல் கணம் நியப்படுத்தல் வேண்டும்.

நாட்டில் இதுவரை காலமும் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மிக உயர்ந்த நெல்லுற்பத்தியான 2.8 மில்லியன் மெற்றிக் தொன் சாதனை உற்பத்தி மட்டம் 1995 ஆம் வருத்திலேயே இடம் பெற்றது. இது 1960 களின் உற்பத்தி மட்டங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது கிட்டத்தட்ட மூம்மங்கு அதிகரிப்பினைக் காட்டுகிறது. அத்துடன் 1985 இல் இடம் பெற்ற 2.7 மில்லியன் மெ. தொன் உற்பத்தி அளவிலும் பார்க்க ஒரு சிறு அதிகரிப்பைக் காட்டுகிறது. உற்பத்திப் போக்கினைப் பொறுத்தவரையில் 1976-1986 காலப் பிரிவின் போது கணிசமான அளவிலான

உற்பத்தி அதிகரிப்பு இடம்பெற்று வந்துள்ளது. அதன் பின்னர் உற்பத்தியில் ஒரு தேக்க நிலை தென்படுகிறது. உயர் மட்ட உற்பத்தி இடம் பெறுவதற்கான காரணம் துரித மகாவலி அபிவிருத்தி செய்திட்டத்தின் கீழ் புதிதாக சாகுபடியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட நிலப் பரப்புக்களிலிருந்து அதிகரித்த அளவிலான விளைச்சல் கிடைத்தமையாகும். ஹெக்டெயார் ஒன்றுக்கான சராசரி விளைச்சல் 1976 இல் 2.3 மெற்றிக் தொன்களாக இருந்து 1987 இல் 3.5 மெ. தொ. களாக அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. இக்காலப் பிரிவின் போது நெற்சாகுபடி மேற்கொள்ளப்பட்ட நிலப் பரப்பின் அளவும் அதிகரித்தது. 1978-1981 காலப்பிரிவின் போது சாகுபடிச் செறிவு 85% க்கும் மேல் அதிகரித்தது.

நெற் சாகுபடி செய்யப்படும் நிலப்பரப்பு

சாகுபடி செய்யப்படும் நிலப் பரப்பு நெல் உற்பத்தி அளவின் மீது ஒரு நேரடியான தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. பாரிய நீர்ப்பாசனம், சிறிய நீர்ப்பாசனம் மற்றும் மழை நீர் வசதி ஆகிய மூன்று பிரதான நீர் வழங்கல் முறைகளின் கீழும் நெல்லுற்பத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. பாரிய நீர்ப்பாசன கட்டமைப்புகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும், இன்னமும் பெரும்போகத்தில் சுமார் 40% வயல் நிலங்களும், சிறுபோகத்தில் சுமார் 50% வயல் நிலங்களும் சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களின் கீழேயே பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. அத்துடன் இந்நிலப்பரப்புகள் மழை நீரையும் நம்பி இருப்பதனால் பருவ கால மழை வீழ்ச்சியின் செல்வாக்குக்கும் உட்பட்டுள்ளன. எனவே, சாகுபடிச் செறிவு நிலையை அதிகரித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் சிறு குளங்களும் புனருத்தாரணம் செய்யப்படுவது அவசியமாகும்.

சாகுபடி நிலப்பரப்பு - அதாவது

நெல் உற்பத்திக்கு என கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்து வரும் நிலப்பரப்பு - 1996 இல் 736,382 ஹெக்டெயர்களாக இருந்து வந்தது. இது 1960 இன் அளவிலும் பார்க்க 57% அதிகரிப்பாகும். எனினும், 1989 தொடக்கம் இது சுமார் 730,000 ஹெக்டெயர் அளவில் மாற்றமின்றி இருந்து வருகின்றது. முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது போல, பெரும் போகமே முக்கிய சாகுபடிப் பருவமாக இருந்து வருவதுடன், 1996/97 பெரும் போகத்தின் போது சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலப் பரப்பின் அளவு 472,998 ஹெக்டெயர்களாகும். இது 1991 இன் பின்னர் பதிவு செய்யப்பட்ட மிகக் குறைந்த அளவாகும். 1996 இன் பிற்பகுதியில் இடம்பெற்று வந்த நீடித்த வறட்சியின் விளைவாகவே இந்நிலைமை ஏற்பட்டது. நெற்சாகுபடி தொடர்பான வரலாற்று ரீதியான போக்கினை பகுப்பாய்வு செய்யும் பொழுது, கடந்த 20 வருட காலத்தின் போது நெற்சாகுபடி செய்யப்படும் நிலப் பரப்பில் குறிப்பிடத்தக்க விருத்தி நிலை எதுவும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை என்பதனைக் காண முடிகிறது. இது வரை காலமும் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆகக் கூடிய சாகுபடி நிலப் பரப்பு 1983/84 பெரும்போகத்தின் 606,429 ஹெக்டெயர்களும், 1984 சிறு போகத்தில் 383,769 ஹெக்டெயர்களுமாகும். இதன் பின்னர் சாகுபடிச் செறிவு படிப்படியாக வீழ்ச்சி கண்டு வந்திருப்பதுடன், 1985 இன் பின்னர் பெரும்போகத்தில் அது ஒரு போதும் 80% மட்டத்துக்கு மேற்பட்டதாக இருந்து வரவில்லை. 1984 சிறுபோகத்தின் பின்னர் 50% மட்டத்துக்கு மேற்பட்டதாகவும் (சிறுபோகத்தில்) இருந்து வரவில்லை. அண்மைக் காலத்தில் நெற் சாகுபடி செய்யப்படும் நிலப் பரப்பின் அளவு வீழ்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது என்பதனை இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மழை நீரின் கீழும் சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களின் கீழும் நெற் சாகுபடியை மேற்கொண்டு வரும் ஈர வலயப் பிரதேசங்களிலும் உலர் வலயப் பிரதேசங்களிலும் இந்நிலைமையை தெளிவாகக் காண முடிகிறது. சில வயல் நிலங்கள் பெரிய வெங்காயம், செத்தல் மிளகாய் மற்றும் மரக்கறி வகைகள் என்பவற்றை பயிரிடுவதற்காக சிறு போகத்தின்போது பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதன் விளைவாகவே இந்நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. நெற்சாகுபடியின் இலாபத் தன்மையில் ஏற்

பட்டுள்ள வீழ்ச்சி இத்தகைய நிலைமையை உருவாக்கியுள்ளது. மேலும், ஊழியச் செலவுகளும் கணிசமான அளவில் அதிகரித்துச் சென்றுள்ளன. இது சில சந்தர்ப்பங்களில் 35% க்கும் மேல் உள்ளது. இதன் காரணமாக, ஈர வலயத்தில் குறிப்பாக கம்பஹா மாவட்டத்தில் நெற் சாகுபடியில் வீழ்ச்சி நிலை தோன்றியுள்ளது. கம்பஹா மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நெற் சாகுபடியில் குடும்ப உறுப்பினர்களின் உள்ளீடுகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளும் பொழுது அதிகரித்துக் கிடைக்கும் ஆதாயம் எதிர்மறையானதாகவே இருந்து வருகின்றது (உற்பத்திச் செலவு அறிக்கைகள், விவசாயத் திணைக்களம்).

சராசரி விளைச்சல்

விளைச்சல் பெரும்பாலும் தொழில் நுட்பத்தின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருப்பதுடன், பண்ணை முறையின் செயல்திறனையும் அது பிரதிபலித்துக் காட்டுகிறது. விளைச்சல் என்பது நிலம், ஊழியம் மற்றும் மூலதனம் போன்ற குறிப்பிட்ட ஒர் உள்ளீட்டு அலகுக்கான வெளியீட்டு அளவு என வரைவிலக்கணம் செய்யப்படுகின்றது. சராசரி விளைச்சல், நிலத்தின் உற்பத்தித் திறன் மட்டத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எனினும், வர்த்தக விவசாயத்தில் ஊழிய உற்பத்தித் திறனும் மூலதனத்தின் மீதான ஆதாய விசைமும் மிக முக்கியமான காரணிகளாக இருந்து வருகின்றன. ஊழிய உற்பத்தித் திறன், வேலை அளவை அடிப்படையாகக் கொண்ட கூலி உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கின்றது. உதாரணமாக, தில்லம்சாராம் பிரதேசத்தில் நெல் அறுவடைக்கான ஊழியத் தேவை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 6 பெண்களாகும். இங்கு வேலையின் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டே கூலி வழங்கப்படுகிறது. குருணாகல் மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 8 ஆண்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். அங்கு நாட் கூலி முறை நிலவி வருகின்றது.

சராசரி விளைச்சல் 1960 இல் ஹெக்டெயர் ஒன்றுக்கு 1.9 மெ. தொ. களாக இருந்தது. இது 1985 இல் 3.6 மெ. தொ. களாக அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. பிரதானமாக உயர் ரக விதை இனங்கள் உபயோகிக்கப்பட்டமை, இரக சாயன உர வகைகளின் உபயோகம்,

நீர்ப்பாசன வசதிகளின் அபிவிருத்தி மற்றும் புதிதாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட நிலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நெற் சாகுபடி போன்ற பல்வேறு காரணிகளினதும் விளைவாகவே இந்த விளைச்சல் விருத்தி நிலைமை தோன்றியிருந்தது. எனினும், 1980களின் நடுப் பகுதி தொடக்கம் விளைச்சல் சுமார் 3.5 மெ. தொ. அளவில் தேக்கமுற்றிருப்பது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், ஆசிய பிராந்தியத்தின் ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும்பொழுது இலங்கையின் சராசரி விளைச்சல் - அதாவது ஒர் அலகு நிலத்துக்கான வெளியீட்டின் அளவு - உயர் மட்டத்திலேயே நிலவி வருகின்றது. 1997 இல் சராசரி விளைச்சல் ஹெக்டெயர் ஒன்றுக்கு 3.9 மெ. தொ. களாக இருந்தது. இது ஆசியாவின் சராசரி விளைச்சலுக்கு இணையாகக் காணப்பட்டதுடன், சார்க் நாடுகளின் மிக உயர்ந்த மட்டமாகவும் இருந்தது. எனினும், இலங்கையின் நெல் விளைச்சல் மட்டம் சீனா மற்றும் இந்தியாவின் ஆசிய நாடுகளின் அளவையும் இருந்து வருகின்றது. பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் உதவியுடன் உயர் அளவிலான செலவில் புதிய நிலப் பரப்புக்களை நெற் சாகுபடியின் கீழ் எடுத்து வந்ததன் மூலம் இலங்கை உயர் விளைச்சல் மட்டங்களை சாதித்துக் கொண்டுள்ளது என்ற விடயம் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

உற்பத்திச் செலவு

கைத்தொழில் துறையில் உற்பத்தியாளர் தனது தொழில் செயற்பாடுகளின் செலவு விவரங்கள் குறித்த பதிவுகளை பொதுவாக பராமரித்து வருகின்றார். ஆனால், விவசாயத் துறையில் முக்கியமாக இரண்டு காரணங்களின் நிமித்தம் இந்நடைமுறை இடம் பெற்று வரவில்லை. முதலாவதாக, விவசாயிகள் (தம்மீது திணிக்கப்படும்) விலைகளை ஏற்பவர்களாக மட்டுமே இருந்து வருகின்றார்கள். இரண்டாவதாக, அவர்களிடம் வர்த்தக மனோபாவம் குறைவாகவே உள்ளது. பதிவுகள் இல்லாமை காரணமாக விவசாயிகளினால் பல்வேறு பட்ட தரவுகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றின் பிரகாரம் 1997/98 பெரும் போகத்தில் உற்பத்திச் செலவு ஏக்கர்

ஒன்றுக்கு ரூ. 8000-15000 வரையான வீச்சுக்களில் இருந்து வந்துள்ளது. இந்த மொத்த புள்ளி விவரம் சரியான தோற்றத்தை பிரதிபலித்துக் காட்டவில்லை. அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் அம்பலாந்தோட்டை தில்ல ஆகிய இடங்களுக்கும் மொனராசலை மாவட்டத்தில் வெள்ளவாய, புத்தல ஆகிய இடங்களுக்கும் நாகதீப செய்திட்டப் பிரதேசத்துக்கும் பதுளை மாவட்டத்தில் கிராந்துருக் கோட்டைக்கும் 1998 மே மாதத்தில் மேற்கொண்ட வெளிக்கள விஜயத்தின் போது, பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் நெல்லின் உற்பத்திச் செலவை கணிக்கும் பொருட்டு முக்கியமான செலவு விடயங்கள் தொடர்பான தகவல்களை சேகரிப்பதற்கு ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் உள்ள பிரதேசங்களிலிருந்தே சந்தைப்படுத்தத் தக்க உபரி நெல்லில் சுமார் 80% க்கும் மேற்பட்ட அளவு வருகின்றது.

1997/98 பெரும்பொகத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கான மொத்த உற்பத்திச் செலவு ரூ. 10,630 என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது பிரதான பணச் செலவு விடயங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. உர பிரயோகம், விவசாய இரசாயனப் பொருட்களின் உபயோகம் மற்றும் நீர் முகாமை என்பன பிரதானமாக குடும்ப உழைப்பின் மூலமே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. எனவே, இவற்றுக்கான ஊழியச் செலவுகள் இதில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. மேலும், கூலிக்கு அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உணவு தொடர்பான செலவுகளும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. விவசாயிகளில் பெரும்பாலானவர்களிடம் அன்றாடத் தொழிற்பாடுகளுக்கான மூலதனம் போதிய அளவில் இருப்பதில்லை. அதன் காரணமாக அவர்கள் முறைசார்ந்த மூலங்களிலிருந்து அல்லது முறைசாராத மூலங்களிலிருந்து கடன்களைப் பெற வேண்டியுள்ளது. அதற்கைய கடன்கள் மீதான வட்டியும் இதில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. நாங்கள் இந்த அனைத்து விதமான செலவு விடயங்களையும் சவனத்தில் எடுத்தால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கான உற்பத்திச் செலவு சுமார் 12,000 ரூபாய் வரையில் இருந்து வர முடியும். ஏக்கர் ஒன்றுக்கான விளைச்சல் 80 புசல்களாக இருக்கும் எனக் கருதினால் - 80 புசல்கள் 1669 கி. கி. அளவுக்கு இணையானதாக இருந்து வரும் நிலையில் - கிலோ ஒன்றுக்கான உற்பத்திச் செலவு ரூ. 7.19 ஆக இருந்து, வரும்.

செலவு விடயங்களை தனித்தனியாக பகுப்பாய்வு செய்யும் பொழுது ஊழியச் செலவே மிக உயர்வாக (50% வரையில்) இருந்து வருவதனை காண முடிகிறது. ஊழியத் தேவை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு சுமார் 35 மனித நாட்களாகும். இந்தக் கணிப்பில் ரூ. 150 நாள் சம்பள விகிதம் சவனத்தில் எடுக்கப்பட்டது. ஆகக் கூடிய நாள் சம்பளமான ரூ. 200 அம்பாந்தோட்டை, தில்லமஹாராமையிலும், ஆகக் குறைந்த நாள் சம்பளமான ரூ. 100 மொனராசலை மாவட்டத்தில் நாகதீப செய்திட்டப் பிரதேசத்திலும் நிலவி வந்தது. அம்பலாந்தோட்டையைத் தவிர விஜயம் மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்துப் பிரதேசங்களிலும் கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு பசலுணவு வழங்கப்பட்டது. அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் நெல் அறுவடையில் மகனிரே சுடுபடுகின்றனர். ஏனைய பிரதேசங்களில் ஆண்களை இவ்வேலையைச் செய்து வருகின்றனர். அறுவடைக்கு அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் மிகக் குறைந்த மட்ட தொழிலாளர்களே (ஹெக்டெயார்ர் பேர்) தேவைப்படுகின்றனர். ஏனைய பிரதேசங்களில் இந்த அளவு சற்று (ஹெக்டெயார்ர் பேர்) உயர்வாக இருந்து வருகின்றது. வேலை அளவில் அடிப்படையில் கூலி செலுத்தப்படுவதே (1ர் ஏக்கருக்கு ரூ. 150) இதற்கான காரணமாகும். முன்னைய சாகுபடிப் பருவத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது பல பிரதேசங்களில் ஊழியச் செலவு நாளொன்றுக்கு ரூ. 25 இனால் அதிகரித்திருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. சாகுபடியின் கீழ் அதிக அளவிலான நிலப்பரப்பு எடுத்து வரப்பட்டமை மற்றும் வருடத்தின் போது நிலவி வந்த உயர் நெல் விலைகள் என்பன இந்த கூலி அதிகரிப்புக்கான காரணங்களாகும்.

உர உபயோகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பெரும்பாலான விவசாயிகள் ஒவ்வொரு வகை உரத்திலும் ஒரே அளவையே (50 கி கி/ஹெக்டேர்) பிரயோகித்து வருகின்றனர். உரத்துக்கான செலவு மொத்தச் செலவில் 14% ஆக உள்ளது. விவசாய இரசாயனப் பொருட்களுக்கான செலவு 12% ஆகும். இந்த நடவடிக்கை

களில் குடும்ப உழைப்பு பெருமளவுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அநேகமாக அனைத்து விவசாயிகளும் ஆகக் குறைந்தது மூன்று தடவைகள் விவசாய இரசாயனப் பொருட்களை உபயோகித்து வருகிறார்கள். ஆனால், அதற்கான செலவு அவர்கள் உபயோகிக்கும் இரசாயனப் பொருட்களின் பெயர் சின்னத்தைப் பொறுத்து வேறுபடுகின்றது. வர்த்தகர்களின் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேயே தாம் ஒவ்வொரு வகையான பெயர் சின்னங்களைக் கொண்ட இரசாயனப் பொருட்களைத் தெரிவு செய்வதாக விவசாயிகள் தெரிவித்தனர்.

நெல் விவசாயத்தில் விலங்குச் சக்தியின் உபயோகம் தீவிரமாக வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டு வருகின்றது. விலங்குகளுக்கு உணவூட்டும் பிரச்சினையே இதற்கான காரணமாகும். எனவே, பல விவசாயிகள் நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கும் சுதீர் அடிப்பதற்கும் உழவு இயந்திரங்களையே பயன்படுத்தி வருகின்றனர். உழவு இயந்திரங்களுக்கான செலவு மொத்தச் செலவில் 23% ஆக இருந்து வருகின்றது. அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் சில பிரதேசங்களில் உழவு இயந்திரத்துக்கான கொடுப்பனவு பொருளில் (நெல்லாக) வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

நெல் விவசாயத் துறையில் ஆதாய விகிதம் மிகக் குறைவாக ரூ. 7.42 (உத்தரவாத விலை) ஆக இருந்து வருகின்றது. நடவாச்சம் மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் இருந்து வரும் விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் உயர்ந்த ஆதாய விகிதம் ஒன்று இருந்து வருவது அவசியமாகும். பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளில் ஆதாய விலையை நிர்ணயிப்பதில் நெல்லுக்கான ஆதாய விகிதம் 45% அளவில் மிக உயர் மட்டத்தில் இருந்து வருகின்றது. 1994 தொடக்கம் நிலவி வந்துள்ள பணவீக்கத்தையும் சவனத்தில் எடுக்கும் பொழுது உத்தரவாத விலை கி. கி. ஒன்றுக்கு ரூ. 10 ஆக இருந்து வந்திருக்கவேண்டும்.

அரிசி நுகர்வு உலகின் அரிசி நுகர்வினை 3 பிரதான குழுக்களாக வகைப்படுத்த முடியும்:

அரிசி நுகர்வு

1. தமது போசாக்கு உள்ளீடுகளுக்கென அரிசியை பெருமளவில் நம்பியிருக்கும் வழமையான நுகர்வோர்.

2. ஏனைய தாலிய வகைகளிலிருந்து அரிசியை நோக்கி தமது உணவுப் பழக்கங்களை மாற்றி வரும் நுகர்வோர்.

3. தமது உணவுக்கு வண்ணமும் கவையும் ஊட்டும் பொருட்டு அவ்வப்பொழுது ஒரு விசேஷ உணவாக அரிசியை உட்கொண்டு வரும் நுகர்வோர்.

இலங்கை மக்கள் பாரம்பரிய அரிசி நுகர்வோர்களான முதலாவது குழுவில் அடங்குகின்றனர். உணவு ஐந்தொகைப் பத்திரத்தின் பிரகாரம், 1996 இல் ஆள் ஒருவருக்கு சிதைத்த சிலோரியின் அளவு 2179.79 ஆகும். இதில் 40% அரிசியி லிருந்து சிதைத்தது. அரிசி இலங்கை மக்களின் முக்கிய உணவாகும். மக்கள் உணவுக்கான செலவில் சுமார் 25% ஐ அரிசியின் மீது செலவிடுகின்றனர். இலங்கை மத்திய வங்கி காலத்துக்கு காலம் நுகர்வோர் நிதி ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இந்த ஆய்வு களின் பிரகாரம் அரிசி நுகர்வு மாதிரி நகரம், கிராமம், தோட்டம் என்ற வகை யில் துறைவாரியாக வேறுபட்டுச் செல் கின்றது. மிகக் குறைந்த அரிசி நுகர்வு நகரத் துறையிலேயே இடம் பெற்று வரு கின்றது. ஏனெனில், நகர்ப்புற மக்கள் தமக்கு வசதியான பாண்டோன்ற உணவுப் பண்டங்களை விரும்பி வரு கின்றனர். நகர்ப்புற அரிசி நுகர்வு 1981/ 82 காலப் பிரிவில் மாதம் ஒன்றுக்கு ஆள் ஒருவருக்கு 7.3 கி. கி. ஆக இருந்து 1986/87 காலப் பிரிவில் 6.9 கி. கி. ஆக வீழ்ச்சி சண்டி ருந்தது.

தோட்டப் பிரதேச அரிசி நுகர்வு 1978/79 காலப் பிரிவில் 6 கி. கி. ஆக இருந்து 1986/87 காலப் பிரிவில் 9.6 கி. கி. ஆக அதிகரித்திருந்தது. இம்மூன்று துறைகளிலும் ஆகக் கூடுதலாக அரிசியை நுகர்ந்து வரும் துறை இதுவாகும். தோட்டத் துறையில் வருமானத்துக்கும் அரிசி நுகர்வுக்கும் இடையில் ஒரு சாதகமான தொடர்பு நிலவி வருவதனை தரவுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இத் துறையில் ரூ. 5001 தொடக்கம் 10,000 வரையில் வருமானம் பெறும் குழு வினரின் தலைக்குரிய அரிசி நுகர்வு மாதம் ஒன்றுக்கு 14 கி. கி. ஆக அதிகரித்திருந்தது. அதே வேளையில், நகர மற்றும் கிராமிய ஆகிய இரு துறை களிலும் அரிசி நுகர்வில் வீழ்ச்சி ஏற் பட்டிருந்தது. மேலும், ரூ. 3000 வரை

யிலான மாதாந்த வருமானத்தைக் கொண்டிருக்கும் சமூகப் பிரிவினரிடையே அரிசி நுகர்வு அதிகரித்துச் செல்வதனை யும் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. குடித்தொகையில் பெரும்பாலானவர்கள் இந்த வருமான மட்டத்துக்கு கீழ் இருந்து வருவதனால் அரிசி நுகர்வு மேலும் அதிகரித்துச் செல்ல முடியும்.

இப்பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த சில நாடுகளின் தலைக்குரிய அரிசி நுகர்வு அளவுகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது இலங்கையின் அரிசி நுகர்வு அளவு குறைவாக இருந்து வருவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. எனினும், இந்தியாவிலும் பார்க்க இலங்கையின் தலைக் குரிய அரிசி நுகர்வு உயர்வாக உள்ளது. இந்திய நுகர்வோர் பெருமளவுக்கு கோதுமையை உபயோகித்து வருவதே இதற்கான காரணமாகும். வியட்நாமின் தலைக்குரிய அரிசி நுகர்வு ஆண்டொன்றுக்கு 143 கி. கி. அளவில் மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் இருந்து வருகின்றது.

வருங்கால சவால்கள்

உலக பொருளாதாரம் உலக வர்த்தக நிறுவன (WTO) ஒப்பந்தத்தின் கீழ் கட்டற்ற வர்த்தகத்தை நோக்கி நகர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றது. இலங்கை இவ் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டுள்ளதுடன், அதன் நிபந்தனை களுக்கு கட்டுப்பட்டதாகவும் இருந்து வருகின்றது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம், உறுப்பு நாடுகளினால் அளவு ரீதியான கட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட வேண்டியதும், தீர்வைகளை குறைக்க வேண்டியதும் சுட்ப்பாடுகளாக உள்ளன. இலங்கை ஏற்கனவே இந்த விதி முறைகளுக்கு இணங்கி ஒழுக்கத் தொடங்கி இருப்பதுடன், இறக்குமதிகள் தொடர்பான அளவு ரீதியான கட்டுப் பாடுகளை நீக்கியுள்ளது. மேலும், 1995 இல் மூன்று கட்ட (10%, 20%, மற்றும் 35%) தீர்வை முறையை அறிமுகம் செய்து வைத்துள்ளது. இந்த சூழ்நிலையில் இறக்குமதிகளிலிருந்து இனிமேலும் எமது உள்நாட்டு விவசாயிகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது சாத்தியமில்லை. எனவே, உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதன் மூலமும் விருத்தியான பண்ணை முறைகளுக்கிடாக உற்பத்திச் செலவுகளை குறைத்துக் கொள்வதன் மூலமும் உற்பத்தி செயல்திறனை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கென வழிமுறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. உலகளா

விய போட்டியை எதிர்கொள்வதற்கு இதனைத் தவிர வேறு வழியில்லை. வழங்கல் மற்றும் விலை என்பவற்றில் காணப்படும் உயர் அபாய ஏது நிலைமை காரணமாக இறக்குமதிகளை நம்பி யிருப்பது விவேகமான ஒரு செயலாக இருக்க மாட்டாது. தாய்லாந்து, இந்தியா போன்ற அரிசி ஏற்றுமதி நாடுகள் 2020 ஆம் ஆண்டளவில் அரிசி தட்டுப்பாடு நிலவி வரும் நாடுகளாக இருந்து வர முடியும் என்பதனை ஒரு சில ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன.

இலங்கை எதிர்நோக்கி வரும் மற்றொரு சவால் நெற் சாகுபடியில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு முழு அளவிலான வேலை வாய்ப்பினை வழங்குவதாகும். தாராளமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதார முறையுடன் இணைந்த விதத்தில் நெல் விவசாயிகளின் வருமானங்கள் கணிசமான அளவில் வீழ்ச்சியடைந்துள்ள ஒரு சூழ்நிலையில் இந்த விடயம் அதிக முக்கியத்துவத்தை பெறுகின்றது. களஞ்சியப்படுத்தல், பதப்படுத்தல், போக்குவரத்துச் செய்தல் மற்றும் பண்ணை சார்ந்த தொழில் வாய்ப்புக்களை வழங்குதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்குடாக அதிகரித்த அளவில் பெறுமதியைச் சேர்த்தல் போன்ற வழிமுறைகள் இதற்கென உவனத்தில் எடுக்கப்படல் வேண்டும். கால்நடை வளர்ப்பு இது தொடர்பாக கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியிருக்கும் மற்றொரு துறையாகும். பால், பால் மா மற்றும் கோழி இறைச்சி போன்ற கால்நடை உற்பத்திகளுக்கான கேள்வி அதிகரித்து வருகின்றது. அதிகரித்த அளவிலான நுகர்வோர்க்கால் மற்றும் வருமானம் என்பவற்றின் காரணமாக நுகர்வோர் தரமான பொருட்களை நாடி வருவதுடன், தீமர் உணவு வகைகள் போன்ற வசதியான உணவுப் பண்டங்களையும் அவர்கள் விரும்பி வருகிறார்கள். இந்தப் போக்கு ஏற்கனவே ஆரம்பமாகியுள்ளது. மணல், கல் முதலியவை அற்ற அரிசிக்கான கேள்வியும் அரிசி மாவுக்கான கேள்வியும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. பெரும்பாலான நெல் ஆலைச் சொந்தக்காரர்களிடம் தரமான அரிசியை உற்பத்தி செய்வதற்கு தேவையான வசதிகள் இருந்து வரவில்லை. வருங்காலத்தில் சந்தைக் கேள்வியை நிறைவு செய்து வைக்கும் பொருட்டு நெல் பதப்படுத்தும் கைத் தொழிலை தரம் உயர்த்துவது அத்தியாவசியமாகும்.

அரிசியின் போஷணைத் தரம்

பேராசிரியர் உபாலி சமரஜீவ்

(உணவு விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பவியல் துறை, பேராாதனை பல்கலைக்கழகம்)

அரிசி புராதன ஆசியாவின் மிக முக்கியமான உணவுப் பொருள் என வர்ணிக்கப்பட்டு வருவதுடன் அது முதன் முதலில் தென்சீழக்கு ஆசியாவில் தோன்றியது. அரிசி சாகுபடி குறித்த முதலாவது பதிவுகள் சுமார் 5000 வருடங்களுக்கு முன்னர் சீனாவில் அரிசி உற்பத்தி செய்யப்பட்டமைக்கான சான்றுகளை காட்டுகின்றன. அரிசி உலகின் மொத்த குடித்தொகையில் சுமார் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டவர்களின் பிரதான உணவுப் பொருளாக இருந்து வருவதுடன், இலங்கை மக்களின் பிரதான உணவாகவும் உள்ளது. இலங்கையில் வருடாந்த தலைக்குரிய அரிசி நுகர்வு சுமார் 100 கி. கி. ஆகும். தாவர உலகில் அரிசிக் குடும்பத்தில் அதனுடன் சேர்த்து மேலும் இருபது வகைகள் இருந்து வருகின்றன. இதில் ஒரிசா சடி வா என்று அழைக்கப்படும் வகையே பிரதானமாக சாகுபடி செய்யப்பட்டு வரும் அரிசியாக உள்ளது. உலகெங்கிலும் உள்ள ஆயாச்சி நிலையங்களில் சுமார் 12000 அரிசி ரகங்களின் மூலவித்துக்கள் பராமரிக்கப்பட்டு வருவதுடன், அவற்றின் வளர்ச்சித் தன்மைகள், தரம் மற்றும் போசாக்கு அம்சங்கள் என்பன குறித்து ஆயாச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ரகங்கள் 03 உப பிரிவுகளின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்தக்கா, ஜப்போனியா மற்றும் ஜாவானிகா என்பனவே அப்பிரிவுகளாகும். இலங்கையில் பொதுவாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வரும் அரிசி இந்தக்கா வகையைச் சேர்ந்ததாகும். இது வெப்ப வலய பிரதேசங்களில் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வரும் அரிசியின் ஒரு பொதுவான உப பிரிவாக உள்ளது. ஜப்போனிகா அரிசி அதிகளவுக்கு மிதமான வெப்பநிலை நிலவி வரும் பிரதேசங்களில் சாகுபடி செய்யப்படுவதுடன், ஜாவானிகா வகை அரிசி இந்தோனேசியா போன்ற வெப்ப வலயத் தீவுகளில் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றது. இந்த மூன்று உப வகைகள் ஒவ்வொன்றிலும் அரிசியின் மூலவித்துக்கள் இரு பொதுவான வடிவங்களில் தோன்றுகின்றன. ஒருவகை பசைத் தன்மையுடன் கூடிய வெண்மையான இயல்பினைக் கொண்டுள்ளது. சமைக்கப்படும் பொழுது அவை ஒட்டிக்

கொள்ளும் இயல்பினைக் காட்டுகின்றன. ஏனைய வகை அரிசி பசைத் தன்மை அற்றதாகவும் பளிங்குத் தன்மை வாய்ந்ததாகவும் உள்ள மூலவித்தைக் கொண்டுள்ளது.

அரிசி மூலவித்தின் உள்ளடக்கம் பரம்பரைக் காரணிகளினதும் சுற்றுச் சூழல் காரணிகளினதும் செல்வாக்கை கொண்டுள்ளது. எவ்வாறிருப்பினும், மூலவித்துக்களின் ஆகக் குறைந்த உள்ளடக்கத்தை கவனத்தில் எடுத்து அரிசியின் போஷணையின் பொதுத் தன்மைகளை பரிசீலனை செய்ய முடியும். அரிசித் தாவியத்தில் உள்ள பாதுகாப்பு மேல்பூச்சு பிரதானமாக சிலிக்காவை கொண்டிருப்பதுடன், அது மிகக் குறைந்த போஷணை மதிப்பினையும் கொண்டுள்ளது. இதன் உட்பாகம் ஊட்டச் சத்துப் மற்றும் கல்சியம், இரும்புச் சத்து போன்ற பல போஷணைச் சத்துக்களை கொண்டுள்ளது. மேலும் அரிசி மூலவித்தின் உட்பாகத்தான் ஒப்பிடும் பொழுது இப்பாகம் சார்பு நீயில் உயர் அளவிலான ஊட்டச் சத்துக்களை கொண்டுள்ளது. அரிசியை குத்தும் பொழுது இந்த வெளி அடுக்கு எந்த அளவுக்கு வைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றதோ அரிசியின் போஷணைக் கூறுகளை வழங்குவதில் அது அந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அரிசி மூலவித்தின் முளையில் அமைந்துள்ள மொட்டுப்பகுதியும் சிறந்த போஷணைப் பொருட்களை கொண்டிருப்பதுடன் அரிசி குத்தப்படும் பொழுது நீக்கப்பட்டு விடுகின்றது.

அரிசி வித்தின் உட்பாகம் அநேகமாக முழுவதும் பெருமளவுக்கு சீரான இயல்பினைக் கொண்ட காபோஹைத்திரேற்களினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த காபோஹைத்திரேற்றுகளில் 85-90% மாச்சத்தினைக் கொண்டிருப்பதுடன், அதில் சுமார் 2% பென்டோசன்களாகவும் 1% சீனியாகவும் உள்ளது. அரிசியின் மாச்சத்து அமிலோஸ் மற்றும் அமிலோபெக்டின் என்று அழைக்கப்படும் இரண்டு பிரதான இரசாயன மூலக் கூறுகளை கொண்டுள்ளது. பெரும்பாலான அரிசி வகைகளில் அமிலோஸ்

உள்ளடக்கம் மொத்த மாச்சத்தின் 12% இலிருந்து 35% வரையிலான அளவுகளில் வேறுபட்டுச் செல்கின்றது. இலங்கையர்களால் விரும்பப்படும் பசைத் தன்மை அற்ற அரிசி வகைகள் 25-30% அமிலோஸைக் கொண்டுள்ளன. இதற்கு மாறாக பசைத்தன்மை கொண்டுள்ள அரிசியில் அமிலோஸ் உள்ளடக்கம் 6% க்கும் குறைவாக உள்ளதுடன் அமிலோபெக்டின் உள்ளடக்கம் உயர்வாக காணப்படுகிறது. பொதுவாக உயர்வான வெப்பநிலை அமிலோஸ் உள்ளடக்கத்தில் வீழ்ச்சியை எடுத்து வருகிறது. சல்முனை - அம்பாறை பிரதேச அரிசியின் வேறுபட்ட சமையல் குணம்சங்களை நோக்கும் பொழுது, வெப்ப அளவு குறைவான ஏனைய பிரதேசங்களின் அரிசியுடன் ஒப்பிடும் பொழுது காணப்படும் வேறுபாடு வெப்பநிலையில் ஏற்படும் மாற்றம் காரணமாகவே தோன்றியிருக்க முடியும். உயர் அளவில் அமிலோஸ் உள்ளடக்கம் கொண்ட அரிசி வகைகள் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பெரிதும் வரும்பபடுகின்றன. அதே வேளையில் ஜப்பான், தென் கொரியா நாடுகளில் குறைந்த அமிலோஸ் உள்ளடக்கம் கொண்ட அரிசி வரும்பபட்டு வருகின்றது. தாய்லாந்து மற்றும் மலேசிய மக்கள் இடைத்தர அமிலோஸ் உள்ளடக்க அரிசியை விரும்புகிறார்கள்.

அரிசியின் புரதச் சத்து உள்ளடக்கம் சராசரியாக 8% ஆக இருந்து வருவதுடன், அது 6% க்கும் 13% க்கும் இடையில் வேறுபட்டுச் செல்கின்றது. அரிசியில் காணப்படும் மிக முக்கியமான புரதச் சத்து ஓரிசனின் என்பதாகும். இது கரைசல் தன்மை கொண்ட கார இயல்பினைக் கொண்ட ஒரு புரதச் சத்து என வர்ணிக்கப்படுகின்றது. இப்புரதச் சத்துக்கள் அரிசி வித்தின் வெளிப்பகுதிகளில் திரண்டிருப்பதுடன் மையத்தை நோக்கிச் செல்லும் பொழுது அவற்றின் அளவு வீழ்ச்சியடைந்து செல்கின்றது. அரிசித் தவிடு 10-20% கொழுப்புச் சத்தினைக் கொண்டுள்ளது. எனவே, அரிசி குத்தப்படும் பொழுது இப்புரதச் சத்தில் பெரும்பாகம் இழக்கப்படுகின்றது. களஞ்சியப்படுத்தி வைத்

திருக்கும் பொழுது அரிசியில் தோன்றும் பழைய வாடை கொழுப்புப் பொருட்களின் உயிரக இணைவினாலேயே ஏற்படுகின்றது.

தவிடு நீக்கப்பட்ட அரிசியின் ஆகக் குறைந்த கலோரி உள்ளடக்கம் 100 கிராம்களுக்கு சுமார் 350 கீல்களாகும். அரிசியில் காணப்படும் ஊட்டச் சத்துக்கள் தியாமின் ரிபோபுளோவின், நியாசின் பைரிடொக்ஸைன், பன்டோதெளிக் அமிலம், போலிக் அமிலம், இன்சொய்டோல், கோலின் மற்றும் பியோபுன் என்பவற்றை உள்ளடக்குகின்றது. இந்த ஊட்டச் சத்துக்கள் மூலவித்திலும் தவிட்டின் உட்பகுதியிலும் திரண்டுள்ளன. அரிசியில் காணப்படும் பிரதான கனிமங்கள் கல்சியம் மற்றும் இரும்புச் சத்து என்பனவாகும். எனினும், நாளாந்த போஷாக்குத் தேவைப்பாடுகளுக்கு அரிசிக்கு ஊதாக இந்த கனிமங்கள் வழங்கி வரும் பங்களிப்பு மிகச் சிறு அளவிலேயே உள்ளது.

பதப்படுத்துதல்

இலங்கையில் இரு வழிகளில் அரிசி பதப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. நெல் அதே வடிவத்தில் குத்தப்படுகின்றது; அல்லது அவிக்கப்பட்டு குத்தப்படுகின்றது. அவிக்கப்படாமல் குத்தப்படும் நெல் ஒருவகையான சொட்டைப் பருப்பு சுவையுடைய வாசனையை தருவதுடன் அதனைச் சிலர் விரும்புகிறார்கள். இந்த வகையைச் சேர்ந்த அரிசி பிரதானமாக இலங்கையின் தென் பிரதேசத்திலும் ஓரளவுக்கு பதுளை மற்றும் பண்டார வலை போன்ற பிரதேசங்களிலும் நுகரப்பட்டு வருகின்றது. இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் இயந்திர வகைகள் பச்சை அரிசியை குத்தும் பொழுது அதன் வித்தில் கடுமையான உடைப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்றன. எனவே, இலங்கையின் உணவு விதிமுறைகள் சந்தையில் விற்பனை செய்யப்படும் அரிசியில் சுமார் 45% வரையிலான உடைப்புக்கு அனுமதி வழங்குகின்றன. இந்த அளவு, அரிசியின் தரம் கணிசமான அளவுக்கு இழக்கப்படுவதற்கு வழிகோலுகின்றது. அவித்து குத்தப்படும் அரிசியின் மூல வித்துக்களின் உடைப்பு விகிதம் சுமார் 25% ஆகும். சுமார் 70% க்குக் மேற்பட்ட இலங்கையர்கள் பச்சை அரிசியிலும் பார்க்க அவித்து குத்தப்பட்ட அரிசியையே அதன் மணம் மற்றும் சுவை என்பவற்றுக்காக விரும்புகிறார்கள்.

நெல்லை அவிக்கும் பொழுது அது மூலவித்தில் முக்கியமான பல மாற்றங்களை எடுத்து வருகின்றது. இது மூலவித்திலுள்ள மாப்பொருளை இறுக்க மடைய செய்வதுடன், தானியங்களில் காணப்படும் பிளவுகளையும் இணைத்து விடுகின்றது. இதன் காரணமாக, மூல வித்துக்கள் பூச்சிகள் மற்றும் கிருமிகள் என்பவற்றை உறுதியாக எதிர்த்து நிற்பதுடன் நீண்ட கால களஞ்சியப்படுத்தி வைத்திருக்கக் கூடிய ஆற்றலையும் அரிசிக்கு பெற்றுக் கொடுக்கின்றன. அவிப்பதற்கு முன்னர் நெல்லை ஊற வைப்பதன் காரணமாக அரிசியின் வெளிப்புறத்திலிருக்கும் முக்கியமான போஷணைப் பொருட்களும் ஊட்டச் சத்துக்களும், கனிமங்களும் அரிசியின் உட்பாகங்களுக்கு சென்று விடுகின்றன. இவ்விதம் இவை உள்நோக்கி செல்வதானது குத்தப்படும் பொழுது போஷணைப் பொருட்களை பெருமளவுக்கு பேணிக் கொள்வதற்கு உதவுகின்றது. அதன் மூலம் அரிசியின் போஷணைத் தரம் உயர்வடைகின்றது. அவிக்கப்பட்ட அரிசி குத்தப்படும் பொழுது அதன் வெளிப்பாகத்தில் 4% ஐ மட்டுமே அகற்றுகின்றது. அதே வேளையில் பச்சை அரிசி குத்தப்படும் பொழுது இவ்விதம் அகற்றப்படும் அளவு 7% ஆகும்.

பொதுவாக நெல் அவிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் அது இரவு முழுவதிலும் நீரில் ஊறவைக்கப்படுவதுடன் அதன் பின்னர் 2-3 மணித்தியாலங்களுக்கு அது நீரில் அவிக்கப்படுகின்றது. நெல்லை ஊற வைப்பதற்கான நீர் மீள் உபயோகம் நீரில் பெருமளவுக்கு பக்நீரியாக்கள் பெருகுவதற்கு இடமளிப்பதுடன் அரிசியில் விரும்பத்தாகாத வாடைகள் தோன்றுவதற்கும் வழிகோலுகின்றது. இது அரிசியின் தரத்திலும் போஷணை மதிப்பிலும் வீழ்ச்சியை எடுத்து வருகின்றது. பக்நீரியா பெருக்கத்துடன் இணைந்த விதத்திலான போஷணை இழப்புக்களை தவிர்க்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு 10 மணித்தியாலத்தும் ஒரு முறை ஊறவைக்கப்படும் நீர் மாற்றப்பட வேண்டும் என சிபாரிசு செய்யப்படுகின்றது. அவிக்கப்படும் பொழுது அரிசி உயர் அளவிலான ஈரத்தன்மையை உறிஞ்சிக் கொள்வதானது, சரியான முறையில் உலர்த்தல் மேற்கொள்ளப்படாதவிடத்து இத்தகைய அரிசியை களஞ்சியப்படுத்தி வைத்திருக்கும் பொழுது அரிசி பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்படுவதற்கு வழிகோல முடியும்.

அவிக்கும் நீர் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஊட்டச் சத்துக்கள் பீ யையும் கனிமப் பொருட்களையும் கரைத்துவிட முடியும். நெல்லை 2-3 மணித்தியாலங்கள் நீரில் அவிப்பதற்கு பதிலாக சுமார் 30 நிமிடங்கள் அவித்தால் அரிசியின் போஷணை உள்ளடக்கம் குறைவடையா திருப்பதுடன் சமைக்கப்படும் அரிசியின் தரமும் அதிகரிக்கும். எனவே, கொதிக்கும் நீரில் நெல்லை அவிப்பதற்குப் பதிலாக நீராவியில் நெல்லை அவிக்கும் முறையை பின்பற்றுவதற்கு அரிசி உற்பத்தி தொழில்துறைக்கு ஊக்கமளிப்பது அவசியமாகும். அதன் மூலம் அரிசியின் போஷணைத் தரத்தை மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

அரிசியின் தர நிர்ணயங்கள்

தர நிர்ணயங்களை மிகவும் கண்டிப்பான குறையில் பின்பற்றி வருவது அரிசியின் போஷணை மட்டத்தினை பராமரித்து வருவதற்கு அத்தயாவசியமானதாகும். இலங்கையில் வர்த்தக நெல் கொள்வனவில் விதித்துரைக்கப்பட்டிருக்கும், தர நிர்ணயங்கள் வருமாறு:

ஈரப்பதன் 15% க்கும் குறைவாக வேறு பொருட்கள் 1% க்கும் குறைவாக முதிரா விதைகள் 9% க்கும் குறைவாக ரகங்களின் கலவை 10% க்கும் குறைவாக நிறம் மாறிய அல்லது சேதமாக்கப்பட்ட விதைகள் இல்லை

அரிசியின் சமையல் தொடர்பான குணாம்சங்கள் பெருமளவுக்கு அரிசி வித்தின் பொதுப் பண்புகளிலேயே தங்கியுள்ளது. பொதுவாக நீண்ட தானிய வகைகள் சமைக்கப்படும் பொழுது மென்மையாக உலர்ந்ததாக இருந்து வருவதுடன், சமையலின் பின்னர் குளிரில் வைக்கப்படும் பொழுது இறுக்கமடைகின்றது. இலங்கையர்கள் இத்தகைய உணவையே விரும்புகின்றனர். குறுகிய தானிய வகை சமையலின் பின்னர் பசைத் தன்மையையும் ஈரலிப்பு இயல்பினையும் காட்டுகின்றது. சமையலின் பின்னர் வைத்திருக்கும் பொழுது அத்தகைய உணவு வெகு விரைவில் கெட்டுப் போகக் கூடிய ஒரு போக்கை காட்டுகின்றது.

அரிசி பொதுவாக சமையலுக்காக நீரில் அவிக்கப்படுவதன் மூலம் நுகர்வுக்குத் தயாரிக்கப்படுகின்றது. சமையலுக்கு முன்னர் அரிசியைக் கழுவவது நீரில் கரையக்கூடிய பீ ஊட்டச் சத்துக்களை இல்லாமல் செய்து வருகின்றது.

இந்தக் கழுவலானது ஏற்கனவே குறைவாக இருந்து வரும் ஊட்டச்சத்துக்களை மேலும் குறைவடையச் செய்கின்றது. சமையலுக்கு மிதமிஞ்சிய அளவிலான நீரை உபயோகிப்பதும் சமையலின் பின்னர் நீரை அகற்றுவதும் மேலும் 25% ஊட்டச்சத்துகளை வெளியேற்றி வருகின்றது. எனவே, கழுவப்படாமல் சமைக்கப்படும் தாய்மையான நன்கு பொதியில் அடைக்கப்பட்ட அரிசி, அரிசியின் போஷணை தரத்தை பேணிக் காத்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை அளிக்கும். சமையலுக்கென சரியான அளவில் குறைந்தபட்ச நீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது போஷாக்குக் கண்ணோட்டத்தில் மிக முக்கியமானதாகும். மேலும், சமையல் செய்யப்படும் நீரின் தரமும் ஊட்டச்சத்துக்களை வைத்துக் கொள்வதில் ஒரு முக்கிய பங்கினை வகித்து வருகின்றது.

போஷணை முக்கியத்துவம்

இலங்கை மக்களின் உணவில் கலோரிசுக்கான ஒரு பிரதான மூலமாக அரிசி இருந்து வருகின்றது. சராசரி ஆவொருவரின் நாளொன்றுக்கான 300 கிராம் அரிசி நுகர்வு கலோரித் தேவைகளின் 45% ஐ நிறைவு செய்து வைக்கின்றது. அது அதே அளவிலான புரதச் சத்துக்களின் தேவையையும் நிறைவு செய்து வைக்கின்றது. அரிசி தானியங்களில் ஆகக்கூடிய உயிரியல் மதிப்பினைக் கொண்டுள்ளது. ஏனைய தானியங்களில் லைசின் போஷணைப் பொருட்களின் உள்ளடக்கம் பெருமளவுக்குக் குறைவாக உள்ளது மேலும், அரிசி தானியங்களை யே ஆகக்கூடிய புரதச் சத்து செறிமான இயல்பினைக் கொண்ட தானியமாகவும் இருந்து வருகின்றது. அரிசியில் ஏனைய தானியங்களைப் போலவே ஊட்டச்சத்துக்கள் ஏ, ம மற்றும் சீ என்பன காணப்படவில்லை.

அதேபோல் ஊட்டச்சத்து 12 பீயும் அரிசியில் இருந்து வரவில்லை. ஊட்டச்சத்துக்கள் மற்றும் கனிமங்கள் என்பன தொடர்பாக அரிசியின் போஷணை மதிப்பு பதப்படுத்தல் மற்றும் சமையல் செய்தல் என்பவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட இழப்புகளினாலேயே பெருமளவுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அரிசியில் ஏனைய கனிமங்களிலும் பார்க்க இரும்புச் சத்து மற்றும் கல்சியம் என்பன உயர் அளவில் இருந்து வந்த போதிலும் அவை நாளாந்த உணவுத் தேவைகளின் சுமார் 3%

தொடக்கம் 10% வரையிலான அளவை மட்டுமே பங்களிப்புச் செய்கின்றன. இந்த வகையில், போஷணைக்கான இவற்றின் பங்களிப்பு குறைந்த மட்டத்திலேயே இருந்து வருகின்றது. எனவே, இலங்கை மக்களின் உணவுடன் போதிய பாலைக் கொண்டு குறை நிரப்புச் செய்வது அல்லது அரிசியில் கல்சியம் அளவை பலப்படுத்துவது அவசியமாக உள்ளது. அரிசியில் பொஸ்பரஸ் அளவும் ஓரளவுக்கு குறைவாகவே உள்ளது. எனினும், அரிசியிலான பொஸ்பரசுக்கான கல்சியத்தின் விகிதம் 1:10 எனப் பெருமளவுக்கு திருப்திகரமான மட்டத்தில் உள்ளது. எவ்வாறிருப்பினும், மானிடப் போஷாக்கை பொறுத்த வரையில் அரிசியில் போதியளவிலான கல்சியம் இருந்து வரவில்லை என்பதனை இந்த விகிதம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சமைக்கப்பட்ட அரிசியில் உப்பு, கொழுப்பு, புரதச் சத்து என்பவற்றின் இயல்பு குறைந்த மட்டத்தில் இருந்து வருவதானது அதனை நேரடியற்றவர்களுக்கான மிகப் பொருத்தமான ஒரு உணவாக ஆக்குகின்றது. பாரம்பரிய மருத்துவத்தில் அரிசிக்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருப்பது அரிசியின் இந்தக் குணம்சங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் ஓர் அங்கீகாரமாகும்.

இலங்கையில் அறுவடைக்குப் பின்னரான இழப்புகள் சுமார் 30% வரையில் இருந்து வருகின்றன. இது அளவு இழப்புகளுக்கு மட்டுமன்றி தர இழப்புகளுக்கும் வழிகோலு கின்றது. முதிர்ச்சி அடைவதற்கு முன்னர் அறுவடை செய்வதானது முக்கியமான போஷணைப் பொருட்கள் இழக்கப்படுவதற்கு வழிகோலுகின்றது. முதிர்ச்சியின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் காணப்படும் ஈரப் பதனின் அளவும் பொருத்தமற்ற உலர்த்தல் முறைகளும் அரிசியின் தரத்தில் சீரழிவினை எடுத்து வருகின்றன. எனவே, இந்த வகையில் களஞ்சியப்படுத்தலின் போதும் சந்தைப்படுத்தலின் போதும் போஷணை எதிர்ப்புக் கூறுகள் தோன்றுவதனை தவிர்க்கும் பொருட்டு அரிசியின் பொருத்தமான அறுவடை முறை அவசியமாகவுள்ளது. முதிர்ச்சி அடைவதற்கு முன்னரான கட்டத்தில் காணப்படும் உயரளவிலான ஈரப் பதனும் களஞ்சியப்படுத்தலில் பொருத்தமற்ற விகிதத்தில் உலர்த்துவதும் அரிசியின் தரம் கெடுவதற்கு வழிகோலுகின்றது. நெல்லை சூட்டிப்பதும் கூட பல போசணை எதிர்ப்புக் கூறுகள் தானியத்

துக்குள் புகுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்றது. குறிப்பாக உழவு இயந்திரங்கள் விலங்குகள் என்பவற்றைக் கொண்டு சூட்டிக்கும் பொழுது இந்நிலை ஏற்படுகின்றது. சூட்டிக்கும் இயந்திரங்களின் உபயோகம் அரிசியின் தரத்தை பாதுகாக்கும்.

வருங்காலத் தேவைகள்

இலங்கையில் கடந்த ஒரு சில தசாப்த காலமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கும் அரிசி சாகுபடி நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் பிரதானமாக விளைச்சலை அதிகரித்துக் கொள்வதையும், அரிசி உற்பத்தியில் சுயதேவைப்பூர்த்தியை சாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு பீடைகளின் தாக்குதல்களை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றலை உருவாக்குவதையுமே நோக்கமாக கொண்டிருந்தன. சுயதேவைப்பூர்த்தி தொடர்பாக சுமார் 85 சதவீதத்தை சாதித்துக் கொண்டுள்ள நிலையில் தற்பொழுது அறுவடைக்குப் பின்னரான இழப்புகள் 20-30% வரையில் இருந்து வருகின்றன. எனவே, இந்தப் பின்னணியில் உற்பத்தியை விரிவாக்குவதிலும் பார்க்க விருத்தி செய்யப்பட்ட தொழில்நுட்பத்துக்கு ஊடாக இத்தகைய இழப்புகளை குறைத்துக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டறிவது அவசியமாக உள்ளது. தற்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் சாகுபடி திட்டங்கள், அரிசியில் பீடைகளை எதிர்த்து நிற்கும் குணம்சங்களை உள்ளடக்குவதையும், நீரில் அமிழ்ந்துள்ள நிலங்களில் சாகுபடியை மேற்கொள்வதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. வருங்கால அரிசி உற்பத்தி முறைகளில் இக்குணம்சங்களை உள்ளடக்கிக் கொள்வதற்கென இப்பொழுது சோதனைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. உலகளாவிய மற்றும் பிராந்திய வர்த்தக உடன்படிக்கைகள் உணவுப் பண்டங்களின் நுகர்வினை தாராளமயமாக்கி வருவதுடன் இணைத்த விதத்தில் உருவாகும் சந்தைப் போட்டி இயல்பாகவே நல்ல தரம் வாய்ந்த அரிசிக்கு சார்பான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கும். இலங்கை, உள்நாட்டிலும் கூட அரிசி சந்தைப்படுத்தலிலான தனது போட்டித் திறனை பராமரித்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் அரிசியின் தரத்தை விருத்தி செய்து கொள்வது அவசியமாகும். போசாக்கு கண்ணோட்டத்தில் நோக்கும் பொழுது அதிகரித்த அளவிலான புரதச் சத்து உள்ளடக்கம் போசாக்கின்மையை போக்குவதில் பெருமளவுக்கு பங்களிப்பு செய்ய முடியும்.

உள்நாட்டு நெல் உற்பத்தி தொடர்பான அரசு கொள்கை

கலாநிதி காமினி பட்டுவிட்டகே

(முத்த உதவிச் செயலாளர், விவசாய, காணி அமைச்சு)

புராதன மன்னர்களின் காலம் தொட்டு இலங்கையின் விவசாயத்தில் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அரசு கொள்கை மக்களின் பிரதான உணவுப் பொருளாக இருந்து வரும் அரிசியில் சுயதேவைப் பூர்த்தி நிலையை எடுத்து வருவதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால், இன்றைய சந்தைப் பொருளாதார அமைப்பில் சுயதேவைப்பூர்த்தி நிலையை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அதன் முக்கியத்துவமும் முன்னர் நிலவி வந்த அளவுக்கு உயர்வாகக் காணப்படவில்லை. எவ்வாற்றிப்பினும், இலங்கையிலும் பார்க்க ஏனைய நாடுகளில் அரிசி மிகவும் மலிவாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றது என்ற அடிப்படையில் அரிசி இறக்குமதிக்கு ஆதரவாகப் பேசுபவர்களால் அரிசியில் சுயதேவைப்பூர்த்திக்கான முதலீடுகளை மேற்கொள்ளும் அரசு கொள்கையில் மாற்றங்களை எடுத்து வருமுடியவில்லை. நெல் உற்பத்தி தொடர்பான தற்போதைய அரசு கொள்கையை விளக்குவதற்கும், அத்தகைய ஒரு கொள்கையை பின்பற்று வதற்கான ஒரு விளக்கத்தை முன்வைப்பதற்கும், அரசு மற்றும் தனியார் துறை தலையீடுகளுக்கு ஊடாக இக்கொள்கையைச் செயற்படுத்துவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் வழிமுறைகளை விளக்குவதற்கும் இக்கட்டுரையில் ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

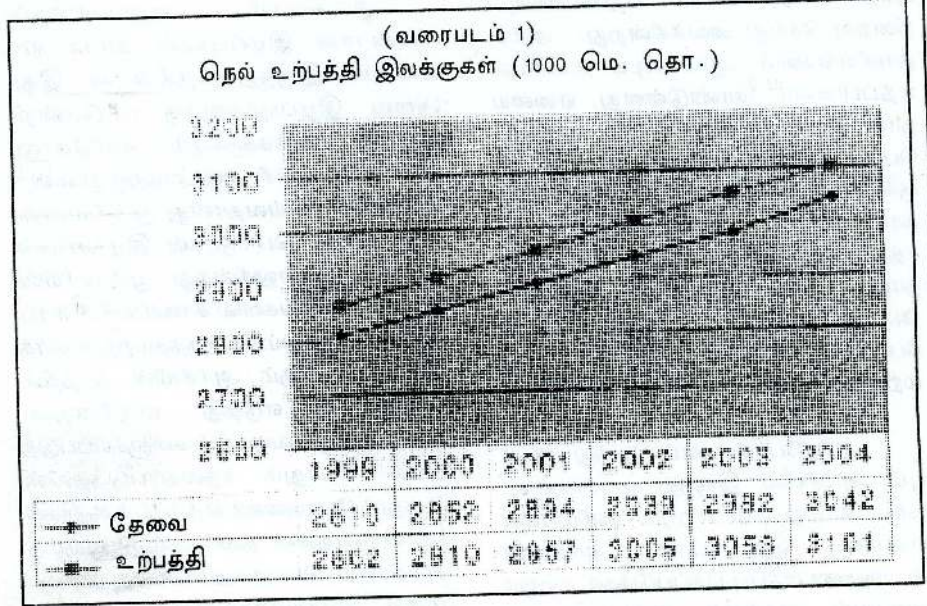
இலங்கையின் தலைக்குரிய அரிசி நுகர்வு ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 100 கி. கி. களாக இருந்து வருகின்றது. தலைக்குரிய கலோரிகள் மற்றும் புரதச் சத்து என்பவற்றின் நுகர்வைப் பொறுத்த வரையில் அரிசி முறையே 45% ஐயும், 40% ஐயும் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றது. சுமார் 18 இலட்சம் விவசாயிகள் நெற்சாகுபடியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

வருடாந்த 1.2% குடித்தொகை அதிகரிப்புடன் இணைந்த விதத்தில் அரிசிக்கான கேள்வி 1997 இல் 18 இலட்சம் மெற்றிக் தொன்களிலிருந்து 2010 ஆவது ஆண்டளவில் 22.4 இலட்சம் மெற்றிக் தொன்களாக அதிகரித்துச் செல்லும்

என விவசாய அமைச்சு மதிப்பிட்டுள்ளது. நெல்லிலிருந்து பெறப்படும் அரிசி 66% என கருதுமிடத்து வருடாந்தம் விதை நெல் மற்றும் விலங்குணவு என் பவற்றுக்கு தேவைப்படும் 0.095 மெற்றிக் தொன் நெல்லையும் ஒட்டுமொத்த விரயமான 6% நெல்லையும் சேர்த்து நோக்கும் பொழுது நெல்லுக்கான வருடாந்த தேவை 1997 இல் 29.9 இலட்சம் மெ. தொ. களிலிருந்து 2020 ஆம் ஆண்டில் 37 இலட்சம் மெ. தொ. களாக அதிகரித்துச் செல்லும் என கணக்கிட்டுக் கொள்ள முடியும்.

விவசாய காணி அமைச்சின் ஆறாண்டு அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம் (விவசாய காணி அமைச்சு, 1998) வரைபடம் 1 இல் தரப்பட்டுள்ளவாறு நெல் உற்பத்திக்கான இலக்குகளை நிர்ணயித்துக் கொண்டுள்ளது.

பணியும் குறிக்கோளும் ஆகும். அந்த அடிப்படையிலேயே இவ் இலக்குகள் வகுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இக் கொள்கையை சற்று விரிவாக எடுத்து விளக்குவதும் அதற்கான நியாயங்களை முன்வைப்பதும் அவசியமாகும். "புதிய விவசாயம்" தொடர்பான தற்போதைய கொள்கையின் பரிணாம வளர்ச்சி தொடர்பான விரிவான விளக்க மொன்றை ஆரியரத்ன (1998) முன் வைக்கிறார். புராதன மன்னர்களும் பின்னர் வந்த காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களும் நெல் உற்பத்திக்கு வழங்கி வந்த முன்னுரிமையை அவர் விளக்குகிறார். சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் டி. எஸ். சேனாநாயக்க மற்றும் எஸ். டப்ளியூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க போன்ற தலைவர்கள் "வயல் நிலம் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் மையமாகும்" என்ற உண்மையை நன்கு உணர்ந்திருந்ததுடன், நெல் உற்பத்தியை

இந்த இலக்குகள் நெல் உற்பத்தி தொடர்பான தற்போதைய அரசு கொள்கையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. உணவுப் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதமளித்தலும் ஏனைய துறைகளில் முதலீடு செய்வதற்கான உபரிசளை உருவாக்குவதும், விவசாயிகளின் வருமானங்களை உயர்த்துவதும் விவசாய அமைச்சின்

அதிகரிக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும் அறிந்திருந்தனர் (ஆரியரத்ன 1998). இந்த உறுதி மிக்க வரலாற்றுப் பின்னணி நெற் காணிகளை பாதுகாத்து உள்நாட்டு நெல் உற்பத்தியை மேம்படுத்தும் அரசு கொள்கையில் தொடர்ந்தும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்தது.

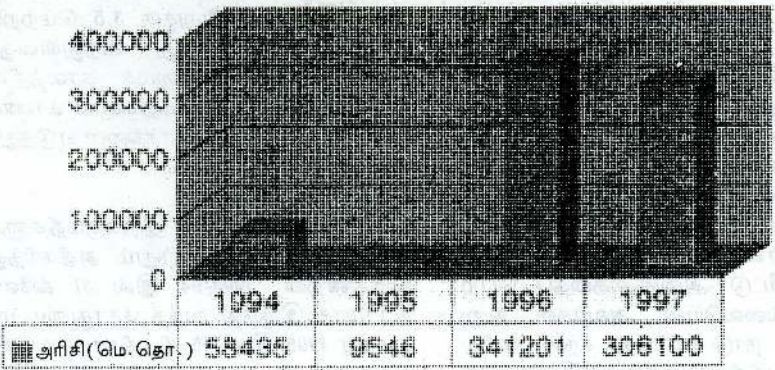
நீர்ப்பாசனம், விரிவாக்கல் பணிகள், உயர் விளைச்சல் தரும் நெல் ரகங்கள், இரசாயன உர வகைகள், விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள், கொடுகடன் மற்றும் மானியங்கள் என்பவற்றையும் உள்ளிட்ட உள்ளீடுகள் என்பவற்றின் கொள்கைச் சீர்திருத்தங்களையும், திட்ட அடிப்படையிலான தலைமீடுகளையும் மேற்கொள்வதற்கு அரசு தொடர்ந்தும் முயற்சிகளை எடுத்து வந்துள்ளது. நெற்காணிச் சட்டம், விவசாய விளைதிறன் சட்டம், நெல்லுக்கான உத்தரவாத விலைத் திட்டம், நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபை மற்றும் உரக் கூட்டுத் தாபனம் என்பவற்றின் ஸ்தாபிதம் முதலிய சட்டவாக்கங்களுக்கூடாக நிறுவன ரீதியான சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன. நீர்ப்பாசனம் பெறும் பிரதேசங்களில் விவசாயிகளைக் குடியேற்றுவதற்கான குடியேற்றத்திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தொடக்கம் இன்று வரையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. மேற்கொள்ளப்படும் வரும் முயற்சிகளான விவசாயிகளின் ஓய்வூதியத்திட்டம், கொவிஜன வங்கி முதலிய விவசாயிகளுக்கான பாதுகாப்புத் திட்டங்களும், உத்தேச விவசாயிகள் சுகாதார காப்புறுதித் திட்டமும் அரசு கொள்கையில் நெல் தொடர்பான ஒரு சார்பு நிலை இருந்து வருவதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

விவசாய ஆராய்ச்சி மற்றும் விரிவாக்கல் போன்ற துறைகளில் நெற்பயிருக்கு சார்பாக நிலவி வரும் ஒரு நிலை பிந்திய 1970 கள் தொடக்கம் விரிவான முறையில் கலந்துரையாடப்பட்டு வந்துள்ளது.

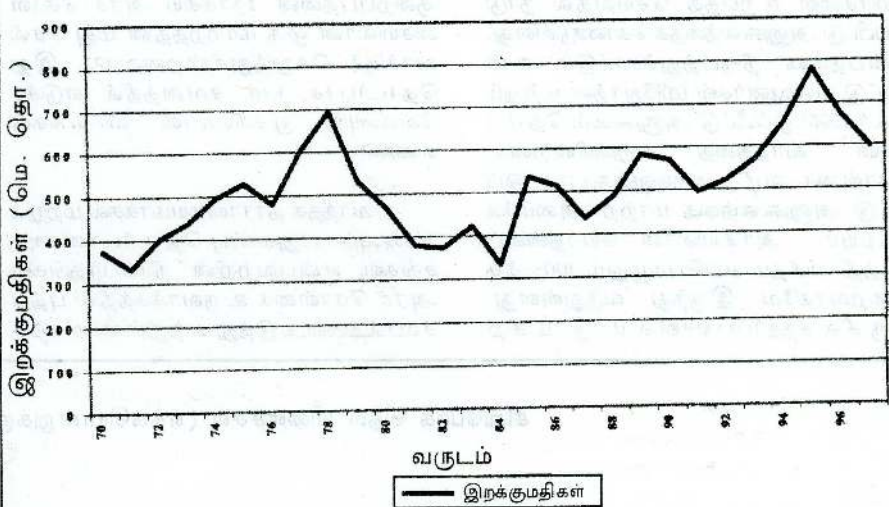
அரிசி சாகுபடி தொடர்பான ஆராய்ச்சியில் நாடு பெருமளவுக்கு முன்னேறியுள்ளது. எனினும், நாட்டுக்குத் தேவைப்படும் ஏனைய பயிர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றின் ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றில் போதிய அளவில் கவனம் செலுத்தப்பட முடிந்திருக்கவில்லை. விவசாய விரிவாக்கல் உத்தியோகத்தர்கள் கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்களாக உற்சாகிக் கொள்ளப்பட்டமைக்கான காரணம் ஏற்கனவே நன்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கும் நெல் உற்பத்தித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் விவசாய விரிவாக்கல் உத்தியோகத்தர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மேலதிகப் பணிகள் இருந்து வரவில்லை என்ற நிலைப்பாடாகும்.

விவசாயத் துறையில் நெல்லுக்கு சார்பான ஒரு நிலை நிலவி வருகின்றது என்ற வகையிலும் நெல்லுற்பத்தி ஏற்கனவே உச்ச மட்டத்தை எட்டி விட்டது என்ற வகையிலும் முன்வைக்கப்பட்டு

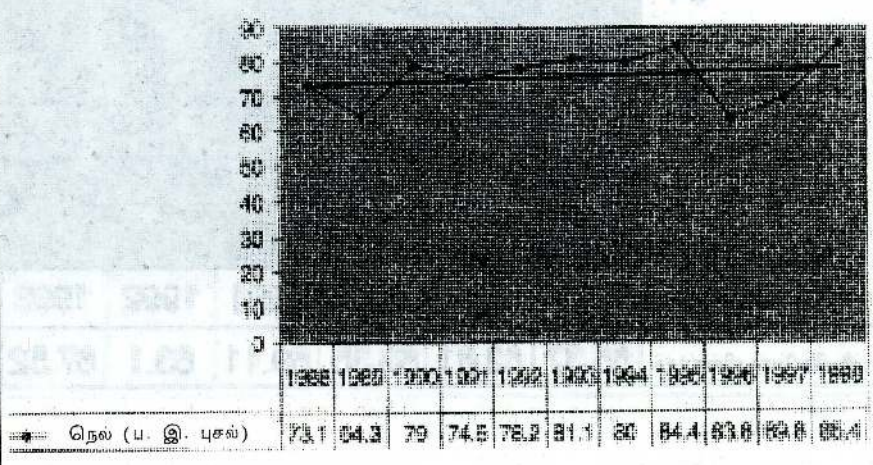
(வரைபடம் 2)
அரிசி இறக்குமதிகள் (மெ. தொ.) 1994 - 1997

(வரைபடம் 3)
கோதுமை மாவு இறக்குமதிகள்

(வரைபடம் 4)
பெரும்போகங்களில் நெல் உற்பத்தி (பத்து இலட்சம் புசல்)
1988 - 1998

வரும் வாதங்களுக்கு மேலதிகமாக தற்பொழுது மற்றொரு விடயமும் குறிப்பிடப்பட்டு வருகின்றது. அதாவது சுதந்திர சந்தைக் கொள்கையில் நெல் ஒப்பீட்டு ரீதியான அனுசூலத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை என வாதிடப்பட்டு வருகின்றது. உயர் உற்பத்திச் செலவு மற்றும் குறைந்த உற்பத்தித் திறன் காரணமாகக் கிடைத்து வரும் குறைவான ஆதாயங்கள் என்பவற்றின் காரணமாக நாடு அரிசி மற்றும் ஏனைய பல களப் பயிர்கள் என்பவற்றை பொறுத்தவரையில் ஒப்பீட்டு அனுசூலத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லையென அவர்கள் கூறுகின்றனர். நாடு சர்வதேச சந்தைகளில் இருந்து அரிசியை மலிவாக இறக்குமதி செய்ய முடியுமென்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

அரிசி உற்பத்தியைப் பராமரித்து வரும் அதே வேளையில் ஏனைய களப் பயிர்களை உற்பத்தி செய்வதில் நாடு ஒப்பீட்டு அனுசூலத்தைக் கொண்டுள்ளது என்பதனை நீர்ப்பித்துக்காட்டும் உள் நாட்டு வல்லுனர்கள் (ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் மற்றும் சிவர் 1998) ஒப்பீட்டு அனுசூலம் தொடர்பான வாதத்தை மறுக்கின்றனர். கொள்கை வழிமுறைகளுக்கிடாக ஒப்பீட்டு அனுசூலத்தை மாற்றி அமைக்க முடியும். அரிசியிலான சுயதேவைப் பூர்த்தி வீசிதம் எப்பொழுதும் 100% க்கு குறைவாகவே இருந்து வந்துள்ளது. ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே சிறி

தளவு அரிசியை நாங்கள் ஏற்றுமதி செய்து வந்துள்ளோம். சராசரி நெல் விளைச்சல் கடந்த தசாப்தத்தின் போது ஹெக்டெயர் ஒன்றுக்கு 3.5 மெற்றிக் தொன்களாக இருந்து வந்துள்ளது. வரைபடம் 2 அண்மைக் காலத்தின் போது அரிசி இறக்குமதிகளில் காணப்படும் ஏற்றுமுகளான போக்கினை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கோதுமை மா இறக்குமதிகளும் (வரைபடம் 3) தொடர்ந்தும் அதிகரித்து வருகின்றன. 1993-94 இல் 31 கிலோ கிராமாக இருந்து வந்த கோதுமை மா நுகாவு 1995 இல் 45 கி. கிராமாக அதிகரித்திருந்தது. தலைகீழிய கோதுமை மா நுகர்வு 1996 இல் 36 கி. கிராம்களாகவும், 1997 இல் 32 கி. கிராம்களாகவும் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. இப்போக்குகள் உள்நாட்டு நெல் உற்பத்தினை மேம்படுத்துவதனை அல்லது குறைப்பதனை நோக்கிய அரசு கொள்கையிலான ஒரு மாற்றத்தின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றனவா? இது தொடர்பாக நாம் சவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய முக்கியமான விடயங்கள் எவை?

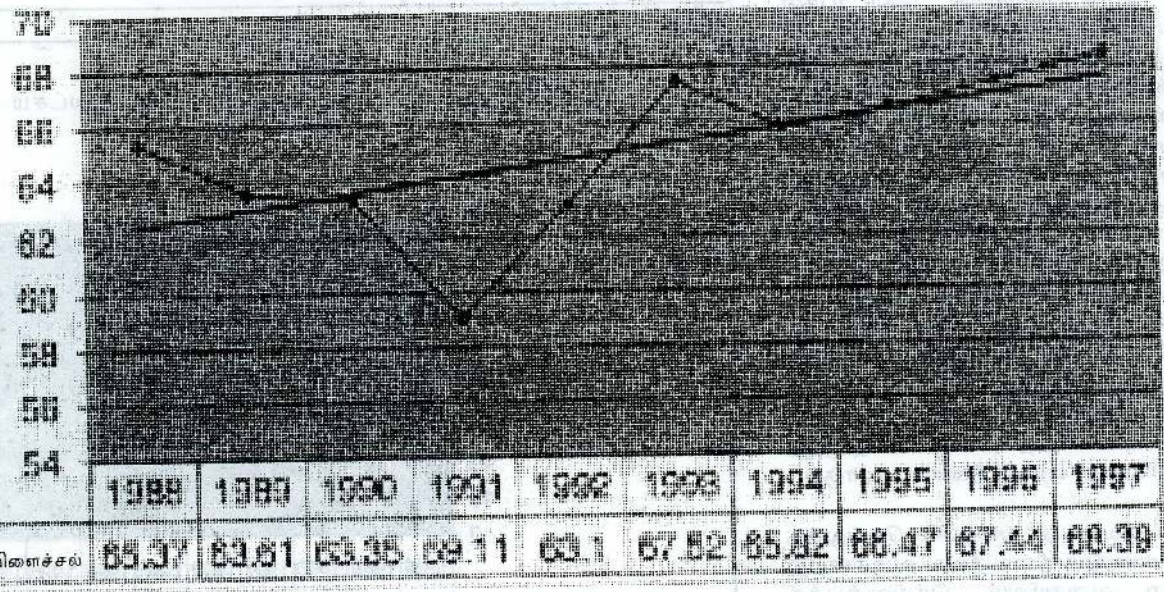
வர்த்தக தாராளமயமாக்கல் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு தொடர்பான அம்சங்கள் என்பவற்றின் நிர்ப்பந்தங்கள் அரசு கொள்கை உருவாக்கத்தில் புதிய சவால்களை எடுத்து வந்துள்ளன. ஒரு

புறத்தில், சுதந்திர வர்த்தகத்துக்கான ஆதரவும் அதன் காரணமாக தோன்றும் சுதந்திர வர்த்தக உடன்படிக்கைகளின் கூடப்பாடுகளும் பொறுப்புக்களும் உள்நாட்டு உற்பத்தி தொடர்பான பாதுகாப்புக் கொள்கையை கைவிடுவதற்கு அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்திக்கின்றன. மறுபுறத்தில், உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச அரிசி உற்பத்தியின் தற்போதைய எதிர்வு கூறல்களின் பின்னணியில் தோன்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு தொடர்பான கவலைகள் நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் நியாயமான விலையில் பிரதான உணவுப் பொருள் கிடைப்பதனை உறுதி செய்யும் பொருட்டு உற்பத்தி மிகையொன்றை எடுத்து வரவேண்டிய தேவையை வலியுறுத்துகின்றன.

இந்த விடயங்களையும் சவனத்தில் எடுப்பதில் அரசு கொள்கை தெளிவாக உள்ளது. முதலாவதாக நெல் உற்பத்தியை அதிகரித்துக் கொள்ளும் விடயத்துக்கு நாடு தொடர்ந்தும் முன்னுரிமை அளித்து வருவதுடன், எந்த ஒரு பிரதேசத்திலும் உற்பத்தியை குறைத்துக் கொண்டுவதற்கான திட்டங்களை அது கொண்டிருக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக சிறந்த உள்ளார்ந்த ஆற்றல் நிலவி வரும் குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்களில் நெல் உற்பத்தி மேம்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

(25ம் ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சிறுபோக நெல் விளைச்சல் (ஏக்கரொன்றுக்கு புசல்)

அரிசி சந்தைப்படுத்தலில் அரசாங்கத்தின் தலையீடு

டப். டி. விக்ரமசிங்க

(சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் உணவுக் கொள்கைப் பிரிவு, ஹெக்டர் கொப்பேகடுவ
கமநல ஆய்வு பயிற்சி நிறுவகம்)

பிந்திய 1970 களில் பின்பற்றப்பட்ட தாராளமயமாக்கல் கொள்கையுடன் இணைந்த விதத்தில் நாடு திறந்த பொருளாதாரத்தை நோக்கிய தொடரான பல பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை முன்னெடுத்துச் சென்றது. 1977 இன் பிற்பகுதியில் வர்த்தக தாராளமயமாக்கல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1980 களின் பிற்பகுதியில் ஏனைய பாரிய தீர்வைச் சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன. உள்நாட்டுச் சந்தைப்படுத்தலில் அரசாங்கத்தின் தலையீடு குறைக்கப்பட்டதுடன், இறக்குமதித் தீர்வைகளும் உரிமங்கள் போன்ற கட்டுப்பாட்டு முறைகளும் தேவை ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் இறக்குமதிகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் உள்ள நாட்டு உற்பத்தியாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்குமான வழிமுறைகளாக பயன்படுத்தப்பட்டன. உணவுப் பாதுகாப்புக்கென அவசர கால கையிருப்புக்கள் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தன. எனினும், வர்த்தகக் கொள்கையில் அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் நாட்டின் உள்நாட்டு உணவுப் பயிர் துறையின் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டில் மிகக் கடுமையான தாக்கங்களை எடுத்து வந்துள்ளன. இது விலைகளின் பருவகால அடிப்படையிலான தளம்பல்களிலும் திடீர் அதிகரிப்புகளிலும் பிரதிபலிப்பதனைக் காணலாம். மேலும், இது நாட்டின் ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாகவும் உருவாகியுள்ளது. கடந்த பயிற்சி செய்கைப் பருவத்தின் போது மோசமான காலநிலை காரணமாக நெற்சாகுபடித் துறை பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியது. அந்த விடயமே இங்கு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றது.

1998 ஜனவரி மாதத்தில் செய்திப் பத்திரிகை ஒன்றில் வெளிவந்த கட்டுரை யொன்றின் கூற்றின் செல்லுபடியாகும் தன்மையை விசாரித்தறிந்து கொள்வதற்கென இந்த விடய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1998 ஜனவரி நடுப்பகுதி அளவில் 90 நெல் ஆலைகள் மூடப்பட்டு விட்டதாக அந்தப் பத்திரிகை குறிப்பிட்டிருந்தது. ஆலைக் கைத்தொழிலின் நிலைமையை கண்டறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு ஒரு வெளிக்கள ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இலங்கையில் அரிசி சந்தைப்படுத்தலில் அரச தலையீட்டின் நியாயத்தை வலியுறுத்தக் கூடிய சில அம்சங்களை இந்த ஆய்வு வெளிப்ப

படுத்தியது. எனவே, மக்களின் சேம நலனை மேம்படுத்தும் பொருட்டு பொருளாதார தாராளமயமாக்கலின் பின்புலத்தில் அரசாங்க தலையீட்டின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதே இந்த விடய ஆய்வின் முக்கிய குறிக்கோளாக உள்ளது.

நெல் ஆலைக் கைத்தொழில் (தேயிலை பதப்படுத்துவதற்கு அடுத்ததாக) இலங்கையின் இரண்டாவது மிகப் பெரிய விவசாயம் சார்ந்த கைத்தொழிலாக இருந்து வருகின்றது. உத்தியோகபூர்வ பதவுகளின் பிரகாரம், நாட்டில் தற்பொழுது சுமார் 20,000 நெல் குத்தும் ஆலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் சுமார் 9000 ஆலைகள் நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்ட பெரிய மற்றும் நடுத்தர ஆலைகளாக இருந்து வருவதுடன், அவை நாட்டின் பின்வரும் பிரதான நெல்லுற்பத்திப் பிரதேசங்களில் அமைந்துள்ளன: அம்பாறை, அநுராதபுரம், அம்பாந்தோட்டை, குருணாகல், மற்றும் பொலன்னறுவை. இது தவிர ஆலைக் கைத்தொழில் புத்தளம், கம்பகா, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மொனராசலை மற்றும் பதுளை ஆகிய மாவட்டங்களிலும் வியாபித்துள்ளது.

1997 இன் முற்றிலும் தாராளமயமாக்கப்பட்ட அரிசி இறக்குமதிகளும் பொலன்னறுவை மாவட்டத்தின் நெல் ஆலை கைத்தொழிலின் மீது அவை எடுத்து வந்த தாக்கங்களும்

தொடர்ச்சியாக இரு பருவங்களில் - அதாவது 1996/97 பெரும் போகத்திலும் 1997 சிறு போகத்திலும் - நிலவிய மோசமான காலநிலையின் விளைவாக நாட்டின் நெல்லுற்பத்தியில் மிக மோசமான ஒரு வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. இதன் காரணமாக ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் வைத்திருந்த முன்னைய கையிருப்புக்கள் குறைவடைந்தன. அறுவடைக் காலத்தில் குறைந்த விலையில் கொள்வனவு செய்யப்படும் நெல்லை உற்பத்தி குறைவான காலங்களில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கென கையிருப்பில் வைத்துக் கொள்வது ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் மற்றும் நெல் சேகரிப்போர்கள் என்போரின் ஒரு பொதுவான வழக்கமாகும். எனினும், உற்பத்தி வீழ்ச்சி காரணமாக இந்த அறுவடை பருவத்தின்

போது குறைந்த அளவிலான நெல்லே கையிருப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படும் பொலன்னறுவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட நிலைமை இதுவாகும். பொலன்னறுவை நாட்டின் மிகப் பெரிய ஒரு நெல்லுற்பத்தி மாவட்டமாக இருந்து வருவதுடன், அது நாட்டின் மொத்த உற்பத்திக்கு 12% பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றது. நெல் ஆலைக் கைத்தொழில் இங்கு இடம்பெற்று வரும் மிக முக்கியமான விவசாயம் சார்ந்த கைத்தொழிலாக உள்ளது. மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டவாறு 1996/97 பெரும் போகத்திலும் 1997 சிறு போகத்திலும் காணப்பட்ட நிலைமை நெல் ஆலைக் கைத்தொழிலின் மீதும் தாக்கங்களை எடுத்து வந்தது.

பல சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவு ஆலைச் செந்தக்காரர்கள் தமது கையிருப்புக்கள் தீர்ந்த பின்னர் ஆலைகளின் செயற்பாடுகளை நிறுத்தினர். பெருந்தொகையில் நெல்லைக் களஞ்சியப்படுத்தி வைப்பதற்கான வசதிகளை வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலேயே அவர்கள் கொண்டிருப்பதனால் நெல் சேகரிப்பவர்களிடமிருந்து தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்படும் கொள்வனவுகளின் மீதே அவர்கள் தங்கியுள்ளனர். இப்பருவத்தின் போது களஞ்சியப்படுத்தி இருக்கும் நெல்லின் வழங்கல் கட்டுப்பாடு காரணமாக நெல் விலைகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, நெல் ஆலைத் தொழிலிலிருந்து அவர்கள் இலாபமீட்ட முடியாத ஒரு நிலையை எடுத்து வந்தது. அதன் விளைவாக அத்தொழிலில் நிலைத்திருப்பதும் அவர்களுக்கு சிரமமாக இருந்தது.

இது வரை கால மிக உயர்ந்த சாதனை உற்பத்தியாளர் விலைகள் 1997 நவம்பர் மாதத்துக்கும் 1998 ஜனவரி மாதத்துக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. எனவே, இந்த நிலையில் அவர்கள் தமது ஆலைகளில் நெல்லைக் குத்தி இருந்தால் அரிசியை மொத்த விற்பனைச் சந்தையில் சிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 24-26 ஆகவும், சில்லறை விற்பனைச் சந்தையில் ரூ. 28-30 ஆகவும் வியாபாரம் செய்ய வேண்டி இருந்திருக்கும். இக்காலத்தில் நிலவரி வந்த சந்தை விலையுடன் ஒப்பிடும்

பொழுது இந்த விலை போட்டித் திறன் கொண்ட விலையாக இருந்து வரவில்லை. எனவே, சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவு ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் - அதாவது ஆலையில் குத்துவதற்கென நெல்லைக் கொள்வனவு செய்து கொண்டிருந்த ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் - ஆலைக் கைத்தொழிலிலிருந்து வெளியேறுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

இதன் பிரகாரம் 1998 ஜனவரி நடுப்பகுதி அளவில் சுமார் 100 ஆலைகள் தமது செயற்பாடுகளை தற்காலிகமாக நிறுத்தியிருந்தன. எனினும், சுமார் 20 பெரிய ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் நெல் கையிருப்புக்களை வைத்திருந்தமையினால் தமது செயற்பாடுகளை தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டும் வந்தனர். இதே வேளையில், அரிசி வழங்கலில் காணப்பட்ட தட்டுப்பாட்டு நிலையை நீக்கும் பொருட்டு, தனியார் துறை வர்த்தகர்கள் பூஜ்ய தீர்வையில் அரிசி இறக்குமதிகளை மேற்கொள்வதற்கு இடமளிப்பதென அரசாங்கம் முடிவு செய்து, இந்தக் கொள்கை முடிவு 1997 அக்டோபர் மாதத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அரிசியின் கப்பற்றளம் வரையிலான விலை 1997 மார்ச் மாதம் தொடக்கம் அக்டோபர் மாதம் வரையில் இடையறாது வீழ்ச்சியடைந்து சென்றதுடன் அதன்பின்னர் இடையறாது அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இக்காலம் அளவில் அரிசி விலைகள் உள்நாட்டுச் சந்தையில் இது காலம் வரையில் பதிவு செய்யப்பட்ட மிக உயர்ந்த மட்டத்தை எட்டின. அரசாங்கத்தின் இந்த முடிவினை அடுத்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பாரிய அரிசிக் கையிருப்புகள் தொகையாக சந்தைக்கு வந்தன. 1997 ஆம் ஆண்டுக்கான அரிசி இறக்குமதிகளில் சுமார் 50% க்கு மேற்பட்டவை அவ்வாண்டின் நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களின் போதே இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருந்தன. பிரதானமாக 4 இறக்குமதியாளர்கள் இறக்குமதிச் சந்தையில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தனர். அரசாங்கம் இறக்குமதிகளை மேற்கொள்ளவில்லை.

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசி சந்தையில் அபரிமிதமாக காணப்பட்ட போதிலும் விலைகள் சிறு அளவில் மட்டுமே வீழ்ச்சியடைந்திருந்தன.

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசிக்கும் உள்நாட்டு அரிசிக்கும் இடையிலான விலை இடைவெளி ரூ. 2.00-2.50 அளவில் மட்டுமே இருந்து வந்தது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசி நுகர்வோருக்கு தாராளமாகக் கிடைப்பதனை உறுதி செய்யும் பொருட்டு, இறக்குமதியாளர்களிடமிருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்ட அரிசியை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கூடாக விநியோகிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.

கைகளை மேற்கொண்டது.

இந்த விடய ஆய்வின் அவதானிப்புக்கள் வருமாறு:

1. தேசிய நெல் உற்பத்தியிலும் பொலன்னறுவை மாவட்டத்தின் உற்பத்தியிலும் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி; அதன் காரணமாக கையிருப்புகள் குறைவடைந்தமை.
2. முழுவதும் தாராளமயமாக்கப்பட்ட அரிசி இறக்குமதிகள்.
3. தனியார் துறை வர்த்தகத்துக்கு மேலதிகமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசி கூட்டுறவுச் சங்க விற்பனை நிலையங்களுக்கூடாக விநியோகிக்கப்பட்டமை.

இதன் விளைவுகள் வருமாறு:

1. உற்பத்தி இடம் பெறாத காலத்தின் போது நிலவி வந்த குறைந்த அளவிலான நெல் கையிருப்புகளுக்கு உயர் உற்பத்தியாளர் விலைகள் கிடைத்தமை.
2. பாரிய ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் தமது செயற்பாடுகளை தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வந்த அதே வேளையில், சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவு ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் செயற்பாட்டை நிறுத்தியமை.
3. கப்பற்றளம் வரையிலான விலைகள் மற்றும் உள்நாட்டுச் சந்தை விலைகள் (மொத்த மற்றும் சில்லறை விலைகள்) என்பவற்றுக் கிடையில் பாரிய விலை இடைவெளிகள் காணப்பட்டமை.
4. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியின் விலைகளுக்கும் உள்நாட்டு அரிசியின் விலைகளுக்கும் இடையே காணப்பட்ட சிறு அளவிலான வித்தியாசம்.

மேற்கூறப்பட்ட நிலைமை நாட்டில் நிலவி வந்த ஒரு பொதுவான நிலைமையாகும். ஆனால், பொலன்னறுவை மாவட்டத்தில் இது தீவிரமாக காணப்பட்டது. கொழும்பு மொத்தச் சந்தை விலையில் அது எடுத்து வரக் கூடிய தாக்கம் கணிசமானதாகும்.

இத்தொழில் துறையில் தொடர்ந்தும் இயங்கி வந்த பாரிய ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் நிலவி வரும் நெல் விலைகளின் அடிப்படையில் அரிசிக்கான சந்தை விலைகளை நிர்ணயிக்கக் கூடிய ஆற்றலைக் கொண்டிருந்தார்கள். தரகு அடிப்படையில் வியாபாரம் இடம்பெற்று

வந்த மொத்த விற்பனைச் சந்தையில் இந்த ஆலைச் சொந்தக்காரர்களினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைகளே நிலவி வந்தன. இக்காலப்பிரிவின் போது அரிசி விலைகளில் கணிசமான அளவிலான ஓர் அதிகரிப்பு காணப்பட்டது. எனினும், சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவு ஆலைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இலாப எல்லை யொன்றை வழங்கக்கூடிய அளவுக்கு அது உயர்வாக இருந்து வரவில்லை.

அதிகரித்த விலைகள் உள்ளூர் அரிசிக்கான கேள்வியை குறைவடையச் செய்ததுடன் (நல்ல தரத்திலிருந்து) இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசிக்கு சார்பாக கேள்வியை நகர்த்தியது. இந்த இருவகை அரிசிகளுக்கும் இடையில் விலை வித்தியாசம் சிறு அளவில் மட்டுமே காணப்பட்டது. மொத்த விற்பனையாளர்கள் கேள்விக் கோட்டின் நெகிழ்ச்சித்தன்மை அற்ற நிலை நிலவி வரும் பிரதேசங்களில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசிக் கான உயர் விலைகளை நிர்ணயிப்பதன் மூலம் பயனடைகின்றனர். இந்நிலையில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியை வியாபாரம் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் உயர் அளவிலான இலாபங்களை பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். இறக்குமதியாளர்களே மொத்த விற்பனையாளர்களாக இருந்து வந்தமையினாலும் அரசாங்கம் இறக்குமதிகளை மேற்கொள்ளாததாலும் இந்நிலைமை மேலும் தீவிரமடைந்தது.

கொள்கைத் தாக்கம்

நாட்டின் நெல்லுற்பத்தியில் மிகக் கடுமையான ஒரு தட்டுப்பாடு நிலவி வந்த சூழ்நிலையில் இத்தகைய ஒரு கொள்கை வழிமுறையை அமுல் செய்வதன் மூலம் நுகர்வோரோ அல்லது உற்பத்தியாளரோ அல்லது அரசாங்கமோ பயனடையவில்லை என்பதனை இதன் பயன் தொடர்பான பகுப்பாய்வு எடுத்துக் காட்டும். முழு அளவில் தாராளமயமாக்கப்பட்ட அரிசிச் சந்தை உள்நாட்டு அரிசிச் சந்தையில் விலைப் பேர நடவடிக்கைகளிலிருந்து வர்த்தகர்கள் பயனடைவதற்கு இடமளிக்கிறது. வர்த்தகர்கள் அல்லது சந்தை இடையீட்டாளர்கள் பல்வேறு வழிகளின் மூலமும் உள்நாட்டுச் சந்தையில் விலைகளை நிர்ணயித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

நெல் சேகரிப்பவர்கள் மிகக் குறைந்த விலையில் நெல்லைக் கொள்வனவு செய்வதுடன் உற்பத்தி குறைவான காலங்களில் அதனை உயர் விலைகளில் விற்பனை செய்கிறார்கள். சந்தை விலையில் நெல்லைக் கொள்வனவு செய்து சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவு ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் குத்தும் நெல்லின் அடிப்படையில் பாரிய

ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் விலைகளை நிர்ணயிக்கின்றார்கள். இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியின் விலை ஒரு சில பாரிய தனியார் துறை இறக்குமதியாளர்களினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்த இறக்குமதியாளர்களே கொழும்பு மொத்த விற்பனைச் சந்தையில் மொத்த விற்பனையாளர்களாகவும் இருந்து வருகின்றனர். எனவே, அரிசிச் சந்தையில் நிலவி வரும் பூரணத்துவம் அற்ற சந்தை நிலைமைகள் அரசாங்கத்தின் தலையீட்டினை வேண்டி நிற்கின்றன. அரசாங்கம் பின்வருவனவற்றின் மூலம் போட்டிச் சூழலை ஏற்பாடு செய்வது அவசியமாகும்:

பொலன்னறுவை மற்றும் அம்பாந்தோட்டை போன்ற சந்தையில் செல்வாக்குச் செலுத்தக் கூடிய உற்பத்திப் பிரதேசங்களை இனங்கண்டு கொள்ளல்.

ஆகக் குறைந்த மட்டத்தில் விலை வீழ்ச்சி ஏற்படுவதனைத் தடுக்கும் பொருட்டு அறுவடை காலத்தின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே நெல்லைக் கொள்வனவு செய்வதும், கொள்வனவு விலைகளை நிர்ணயித்தலும், அதன் மூலம் விலை தொடர்பான ஊச நடவடிக்கைகளை தவிர்த்தல்.

(22ம் ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இரண்டாவதாக, நெற் காணிகளை ஏனைய நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதனைத் தடுக்கும் தற்போதைய சட்டத்தையும் அரசாங்கம் தளர்த்தவில்லை. ஈர வலயப் பிரதேசங்களில் பொருத்தமான ஒரே ஒரு பயிராக நெல் மட்டுமே இருந்து வரும் இடங்களில் நெற்சாகுபடி மேம்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. மூன்றாவதாக, 1999-2004 காலப் பிரிவுக்கான ஆறாண்டு அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம் நெல் அபிவிருத்தி மீதான முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதுடன், விவசாயிகளிடமிருந்து அரிசியைக் கொள்வனவு செய்வதற்கென அரச வங்கிகள் நிதிகளை ஒதுக்குவதனை குறிப்பிடுகின்றது.

நான்காவதாக சீனா, இந்தியா மற்றும் பங்களாதேஷ் ஆகிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கு காரணமாகவும் நிதியியல் நெருக்கடியின் விளைவாக இந்தோனேசியாவில் அரிசிக்கு ஏற்பட்ட உயர் கேள்வி காரணமாகவும் உலக அரிசி உற்பத்தி 50 இலட்சம் மெற்றிக் தொன்களால் வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது. இது அரிசியின் வழங்கல் நிலையில் ஒரு நிச்சயமற்ற நிலையை எடுத்து வந்துள்ளது. இந்தோனேசியாவின் அரிசி கையிருப்புகள் ஒரு வார காலத்துக்கு மட்டுமே போதுமானதாக வீழ்ச்சி கண்டிருக்கும் நிலையில், மக்கள் வாரத்தில் இரண்டு நாட்களுக்கு அரிசி

உணவைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என அந்நாட்டு ஜனாதிபதி விடுத்திருந்த வேண்டுகோளை ஜகர்த்தா போஸ்ட் பத்திரிகை வெளியிட்டிருந்தது. பாரிய அளவிலான கையிருப்புகளை கோரி பெரிய கொள்வனவாளர்கள் சந்தைக்கு வந்தால் சிறிதளவு வளங்களை மட்டுமே கொண்டிருக்கும் வறிய நாடுகளின் நிலை என்னவாகும். உணவுப் பாதுகாப்பினை உறுதி செய்யும் பொருட்டு சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தங்களில் நடவடிக்கை பாதுகாப்பு முறையொன்று உள்ளடக்கப் பட வேண்டும் என சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாவதாக, உள்நாட்டு உணவுற்பத்தியில் இடம்பெற்ற தளம்பல் நிலை உருவாக்கிய நிச்சயமற்ற நிலை, அவசர நிலைமைகளுக்கான குறைந்த பட்ச கையிருப்புகளை வைத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு போதிய அரிசி ஒதுக்கொன்றை உத்தரவாதம் செய்வதற்கென மிகையொன்றை உற்பத்தி செய்வதற்கான கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவதற்கு தூண்டுதல் அளித்துள்ளது. ஆறாவதாக, உணவுப் பாதுகாப்பு தேசிய பாதுகாப்பின் ஓர் அங்கமாக கருதப்படுகிறது எனவே, உணவுப் பாதுகாப்பினை உறுதி செய்வதற்கான ஒரு சில கொள்கைத் தலையீடுகள் சுதந்திர வர்த்தகம் தொடர்பான கூடப்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் கூட தவிர்க்க முடியாதவையாகும்.

விவசாய காணி வள வள அமைச்சினால் 1995 இல் வெளியிடப்பட்ட விவசாயம், காணிகள் மற்றும் வள வளம் என்பற்றுக்கான தேசிய கொள்கைக் கட்டமைப்பு நெல் சாகுபடி துறையின் வளர்ச்சியைப் பாதித்து வரும் முக்கியமான பல பிரச்சினைகளை இனங்கண்டுள்ளது. ஹெக்டெயர் ஒன்றுக்கான விளைச்சல் தேக்க நிலையிலிருந்து வருதல், குறைந்த சாகுபடிச் செறிவு நிலை, அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்ட விதைகள் போதியளவில் கிடைக்காமை, பழைய விதை ரகங்களின் உபயோகத்தில் இடம் பெற்று வரும் வீழ்ச்சி, இலாப நிலை வீழ்ச்சி மற்றும் செலவு அதிகரிப்பு என்பன இத்துறை எதிர்நோக்கி வரும் முக்கிய பிரச்சினைகளாகும். இது தொடர்பான கொள்கைச் சீர்திருத்தங்கள் பின்வரும் வழிமுறைகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தன:

1. (அ) விதை நெல் விநியோகத்தை தற்போதைய 4% இலிருந்து 10% ஆக அதிகரிப்பதன் மூலமும், (ஆ) சிறு குளங்களை புனருத்தாரணம் செய்வதற்கு கூடாகவும், நிலத்தடி நீர் வளங்களை உபயோகித்துக் கொள்வதற்கு கூடாகவும் நீர் முகாமை நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை

விரிவாக்கி சாகுபடிச் செறிவினை அதிகரித்துக் கொள்வதன் மூலமும், ஒரு தொகுதி நடவடிக்கைகளுக்கூடாக விளைச்சலை ஹெக்டெயர் ஒன்றுக்கு 4.5 மெ. தொ. களாக அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

2. (அ) ஒருங்கிணைந்த பீடை முகாமை, (ஆ) இயற்கை உரம், வைக்கோல் மீள் சுழற்சி முதலிய ஒருங்கிணைந்த போஷணைப் பொருள் முகாமை, (இ) கலவைகளுக்குப் பதிலாக நேரடியாக உர வகைகளின் உபயோகம், மண் பரிசோதனை அடிப்படையிலான உர உபயோகம், (ஈ) பாரிய மற்றும் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் உரிய காலத்தில் நீரை வழங்குதல் மற்றும் (உ) விரிவாக்கல் சேவைகளுக்கு அங்கீகாரமளித்தல் என்பவற்றையும் உள்ளிட்ட நடைமுறைகளின் உபயோகித்துக் கூடாக உயர் உற்பத்திச் செலவு குறைக்கப் படுதல் வேண்டும்.

3. பின்வரும் உத்தியைப் பயன்படுத்த நெல் சந்தைப்படுத்தல், களஞ்சியப்படுத்தல் மற்றும் பதப்படுத்தல் என்பன ஒருங்கிணைக்கப்படுதல் வேண்டும்: (அ) நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபையினால் நெல் கொள்வனவை தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வருதல் (கூ. மொ. வி., கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், விவசாயிகள் அமைப்புக்கள், அரச வங்கிகளின் கூனுதவி ஆதரவைக் கொண்டு விவசாயிகள் சம்பெனிகள் என்பவற்றால் நெல்லைக் கொள்வனவு செய்யும் மாற்றுப் பொறிமுறைகள் மூலம் நெ. ச. ச. கொள்வனவு முறை நிறுத்தப்பட்டது). (ஆ) முற்கண்ட கூடிய களஞ்சியப்படுத்தல் (இம் முறையில் வங்கிகள் விவசாயிகளுக்கு வாட்டியில் பணம் கொடுக்கிறது), (இ) அரசியின் தரத்தையும் அதே போல விவசாயிகளின் வருமானத்தையும் உயர்த்தும் பொருட்டு நெல்லை அவித்தல், (ஈ) உற்பத்தி, களஞ்சியப்படுத்தல், பதப்படுத்தல், சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் உள்ளீடுகளின் விநியோகம் என்பவற்றை விவசாயிகள் அமைப்புக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளல், (உ) அரிசி மாவு, நகர நுகர்வோருக்கான உடன் உணவுகள் முதலிய பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் (ஊ) குறிப்பாக GATT உடன் படிக்கையின் பின்னணியில் கோதுமைமா இறக்குமதிகள் மற்றும் மானியங்கள் என்பவற்றை ஆய்வு செய்யும் வருங்காலக் கொள்கைகள்.

இக்கொள்கைச் சிபார்சுகளுக்கு செயல் வடிவம் கொடுப்பதற்கென அரசாங்கத்தினால் வீசேஷ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன், அதற்கென வரவு செலவுத்திட்ட ஒதுக்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பொருளியல் நோக்கு உயர் கல்வி அனுபந்தம்

யுரோலாந்து மற்றும் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி - ஒரு விளக்கம்

வின்சன்ட் மேர்வின் பெர்னான்டோ

(முத்த உதவிப் பணிப்பாளர், இலங்கை மத்திய வங்கி)

1. அறிமுகம்

ஐரோப்பா முழுவதிலும் ஓர் ஒருமைப்பாட்டை எடுத்து வரும் குறிக்கோளுடன் 1957 இல் ரோமாபுரி ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டதுடன் ஆரம்பமாகிய ஐரோப்பிய யூனியன் 1999 அளவில் அக்குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதில் பல விடயங்களை சாதித்துக் கொண்டிருந்தது. 1969 இல் ஹெக் நகரில் இடம்பெற்ற ஐரோப்பிய தலைவர்கள் மாநாட்டில் ஐரோப்பிய பொருளாதார ஒத்துழைப்பு ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டமை. 1992 இல் ஒன்பது உறுப்பு நாடுகள் இணைந்து மாஸ்ட்ரிச் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டமை மற்றும் 1994 இல் ஐரோப்பிய நிதி நிறுவனம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டமை என்பன இதன் முக்கிய கட்டங்களாகும். மேலும், 1995 இல் ஐரோப்பிய யூனியனைச் சேர்ந்த நாடுகளின் - அதாவது அவுஸ்திரியா, பெல்ஜியம், பின்லாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, அயர்லாந்து, இத்தாலி, லக்ஸம்பேர்க், நெதர்லாந்து, போர்த்துக்கல் மற்றும் ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகளின் - தலைவர்கள் ஒரு பொதுவான நாணய அலகினை உபயோகிப்பதற்கு இணங்கினர். அதே வேளையில், (ஐக்கிய இராச்சியம், டென்மார்க் மற்றும் சுவீடன் ஆகிய) மூன்று நாடுகள் தாமதமே விரும்பி அதிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டன. மற்றொரு நாடு - அதாவது கிறீஸ் - இந்நிலையை எட்டுவதற்கு தகைமை பெற்றிருக்கவில்லை.

* ஐரோப்பிய நிதி நிறுவனத்தில் சேர்ந்து கொள்வதற்கு நான்கு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வது அவசியமாகும்:

- ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விலை உறுதிப்பாடு நிலவி வருதல்.
- இரண்டு வீத வேறுபாட்டில் நீண்ட கால வட்டி விகிதங்களை தாழ்ந்த மட்டங்களில் வைத்திருந்தல்.
- செலாவணி விகிதத்தின் ஸ்திர நிலை
- உறுதியான அரசு நிதி நிலைமையொன்று நிலவி வருதல்.

(உதாரணம்: வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறை 3% க்கு மேல் அதிகரிக்காதிருத்தல் மற்றும் அரசு படுகடன் மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 60 சதவீதத்துக்கு மேல் அதிகரிக்காதிருத்தல் என்பன இதற்கான அளவுகோல்களாகும். கிறீஸ் இந்த அளவு கோல்களை நிறைவு செய்திருக்கவில்லை.)

ஒரு பொதுவான நாணய அலகினை உபயோகிப்பதற்கு இணங்கிய ஐரோப்பிய யூனியனின் 11 உறுப்பு நாடுகள்

ஐரோப்பிய நிதிக் கழகத்தில் உறுப்பு நாடுகளாக குறிப்பிடப்படுகின்றன. இந்த 11 நாடுகளினதும் செயற்பாடு யுரோ முறை (Euro System) என அழைக்கப்படுவதுடன், அந் நாடுகளை ஒன்றிணைத்த வகையில் யுரோலாந்து என்ற புதிய பெயரும் தோன்றியுள்ளது. யுரோலாந்துக்குள் 1999 ஜனவரி தொடக்கம் யுரோ (Euro) என்றழைக்கப்படும் ஒரு பொது நாணயம் புழக்கத்துக்கு வந்தது. இந்நாடுகளுக்கென ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியொன்றும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய யூனியனில் அங்கம் வகித்த போதிலும் ஐக்கிய இராச்சியம், டென்மார்க் மற்றும் சுவீடன் ஆகிய 3 நாடுகளும் ஐரோப்பிய நிதிக் கழகத்தில் சேர்ந்து கொள்வதற்கு விரும்பவில்லை. அதே வேளையில் கிறீஸ் நாடு இதில் சேர்ந்து கொள்வதற்கான தகைமையைப் பெற்றிருக்கவில்லை. எனினும், இந்த 4 நாடுகளும் ஐரோப்பிய நிதிக் கழகத்தில் சேர்ந்து கொள்வதற்கு விரும்ப வில்லை. அதே வேளையில் கிறீஸ் நாடு இதில் சேர்ந்து கொள்வதற்கான தகைமையை பெற்றிருக்கவில்லை. எனினும், இந்த 4 நாடுகளும் ஐரோப்பிய யூனியனில் உறுப்பு நாடுகளாக இருந்து வருவதனால் அவற்றையும் உள்ளடக்கிய விதத்திலேயே ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி முறை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இந்த வகையில் ஐரோப்பாவில் இடம்பெற்று வரும் இந்த மாற்றங்களின் பின்னணியில் யுரோலாந்து, யுரோ நாணயம், ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி மற்றும் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி முறை என்பன குறித்து நாங்கள் சரிவர அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

2. யுரோலாந்து

ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி வெளியிட்ட அதன் முதலாவது செய்தி விவரணத்தில் யுரோலாந்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள 11 நாடுகளினதும் பேரண்டப் பொருளாதாரம் குறித்த விரிவான தகவல்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இத்தகவல்களை ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் ஜப்பான் ஆகிய நாடுகள் தொடர்பான தகவல்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குவதன் மூலம் உலக அதிகாரச் சமநிலை குறித்த ஒரு விளக்கத்தை ஓரளவுக்கு பெற்றுக் கொள்ள முடியும் (அட்டவணை 1).

குடித்தொகை

யுரோலாந்தைச் சேர்ந்த 11 நாடுகளினதும் மொத்தக் குடித்தொகை 1998 இல் 292 மில்லியனாக இருந்து வந்தது. இது ஐக்கிய அமெரிக்காவின் குடித்தொகையிலும் (270 மில்லியன்) பார்க்க சற்று அதிகமானதாகும். ஜப்பானின் மொத்த குடித்தொகை 127 மில்லியனாகும். இந்த வகையில்

குடித்தொகை அடிப்படையில் யுரோலாந்து முன்னணியில் நிற்கிறது.

மொத்த உலக உற்பத்திக்கு பங்களிப்பு: 1997 இன் தரவுகளின் பிரகாரம், யுரோலாந்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி, மொத்த உலக உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 15% ஆகும் (இது ஜரோப்பிய யூனியனின் 15 நாடுகள் தொடர்பாகவும் 24% ஆகும்.) ஐக்கிய அமெரிக்காவின் இது தொடர்பான பங்களிப்பு 20% ஆகவும், ஜப்பானின் பங்களிப்பு 8% ஆகவும் இருந்து வருகின்றது. ஜரோப்பா ஐக்கியப்படுவதன் மூலம் 21 ஆம் நூற்றாண்டில் மொத்த உலக உற்பத்திக்கு அப்பிராந்தியமே ஆகக் கூடிய பங்களிப்பினை வழங்கும்.

யுரோலாந்து பெருமளவுக்கு "சேவைகள்" துறை பொருளாதாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பிராந்தியமாகும். மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கு சேவைகள் துறையின் பங்களிப்பு 67% அளவில் இருந்து வருவது இதனை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஜப்பானைப் பொறுத்தவரையில் இத் துறையின் பங்களிப்பு 59% ஆகும். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் சேவைகள் துறை பொருளாதாரத்துக்கு வழங்கி வரும் பங்களிப்பு யுரோலாந்தின் அளவிலும் பார்க்க உயர்வாக உள்ளது. வேளாண்மைத் துறையின் பங்களிப்பில் (21%) அதிகளவுக்கு வேறுபாடுகள் நிலவி வரவில்லை. பொருளாதாரத்துக்கு கைத்தொழில் துறையின் பங்களிப்பு ஜப்பானில் 39% ஆக உள்ளது. இந்த நிலையில் அந்நாடு யுரோலாந்து (31%) மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்கா (26%) என்பவற்றிலும் பார்க்க முன்னணியில் நிற்கிறது. உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு சார்பு ரீதியில் பொருளாதாரத்தின் திறந்த தன்மையுடன் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி ஆகிய இரண்டினதும் பங்களிப்பின் பிரகாரம் யுரோலாந்து 25% அளவில் திறந்த தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அந்த வகையில் அது ஜப்பான் (18%) மற்றும் அமெரிக்கா (20%) என்பவற்றிலும் பார்க்க முன்னணியில் உள்ளது.

யுரோலாந்து 1997 இல் மொத்த உலக ஏற்றுமதியில் முதலிடத்தைப் (16%) பெற்றிருந்ததுடன், அமெரிக்கா (13%) மற்றும் ஜப்பான் (8%) என்பன சார்பு ரீதியில் குறைந்த ஏற்றுமதி மட்டங்களைக் காட்டியிருந்தன. முழு ஜரோப்பிய யூனியனையும் பொறுத்தவரையில் இது 39% வரையில் மிக உயர்வாக காணப்பட்டது. யுரோலாந்தின் பொருளாதார வளர்ச்சி 1998 இல் 3% ஆகும். ஐக்கிய அமெரிக்கா 3.3% வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்திருந்தது. உலக பொருளாதாரப் பின்னடைவுக்கு மத்தியில் பாதிப்படையாமல் உறுதியாக இருந்து வந்த நாடுகள் என இவற்றைக் குறிப்பிட முடியும். மிக மோசமான பின்னடையை எதிர்கொண்ட ஜப்பானில் 2.8% எதிர்மறை வளர்ச்சி பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம்

1998 நவம்பர் மாத தரவுகளின் பிரகாரம் யுரோலாந்தின் வேலையில்லாத திண்டாட்ட விகிதம் மொத்த ஊழியர் படையில் 11% அளவில் உயர் மட்டத்தில் நிலவி வந்தது. இது அமெரிக்காவிலும் ஜப்பானிலும் 4% அளவில் குறைந்த மட்டத்தில் காணப்பட்டது. 1998 இல் யுரோலாந்தில் பண

வீக்க விகிதம் 3% ஆக இருந்தது. இது அமெரிக்காவின் 3.3% ஆகவும், ஜப்பானில் 2.5 எதிர்மறை வீதமாகவும் காணப்பட்டது.

நடைமுறைக் கணக்கு நிலுவை - 1998 இல் யுரோலாந்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக் கணக்கு மிகை 1.1% ஆகும். அதே வேளையில் அமெரிக்கா 1.7% பற்றாக்குறை நிலுவையைக் காட்டியது. ஜப்பானில் 2.3% மிகை காணப்பட்டது.

அரசிறைத் தொகுப்பு - 1998 இல் யுரோலாந்தில் அரசிறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவிகிதம் என்ற முறையில் 47% ஆக இருந்து வந்ததுடன், அரச செலவினம் 49.1% ஆக காணப்பட்டது. இந்நிலையில் 2.4% வரவு செலவுப் பற்றாக்குறை நிலவியது. அமெரிக்காவின் வரவு செலவுப் பற்றாக்குறை 1.4% ஆகும். ஜப்பான் 5.6% வரவு செலவுப்பற்றாக்குறையைக் காட்டியது.

மேலே உள்ள தரவுகளின் பிரகாரம் யுரோலாந்து உலகின் மிகப் பெரிய பொருளாதாரம் ஒன்றை பிரதிநிதித்துவம் செய்து வரும் ஒரு பிரதேசமாக இருந்து வருவதுடன், உலக பேரண்புப் பொருளாதாரத்தில் மாற்றங்களை எடுத்து வரக்கூடிய ஆற்றலைக் கொண்டிருந்தது என்பது தெளிவாகும். எனினும், உயர் அளவிலான வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அரசு நிதி பற்றாக்குறைகள் என்பன யுரோலாந்து எதிர்நோக்கி வரும் மிக முக்கியமான சவால்களாக உள்ளன.

அட்டவணை 1

அமெரிக்கா மற்றும் ஜப்பான் என்பவற்றின் பொருளாதார நிலைமைகளுடன் யுரோலாந்தினை ஒப்பிடுதல்

விடயம்	வருடம்	யுரோலாந்து	அமெரிக்கா	ஜப்பான்
குடித்தொகை (10 இலட்சம்)	1998	292	270	127
மொத்த தேசிய உற்பத்தி	1997	15	20	8
பொருளாதாரத்திற்கான பங்களிப்பு:				
வேளாண்மைத் துறை (%)		2	2	2
கைத்தொழில் துறை (%)		31	26	39
சேவைகள் துறை (%)		67	72	59
மொத்த வரவு செலவுப் பற்றாக்குறை				
	1998	2.4	+1.4	5.6
திறந்த தன்மை	1997	26%	20%	18%
ஏற்றுமதிகளின் பங்களிப்பு (உலக ஏற்றுமதிகளில்)				
	1997	16%	13%	8%
பொருளாதார வளர்ச்சி	1998	3%	3.3%	-2.5%
பணவீக்க விகிதம்	நவம். 98	0.9%	1.5%	0.8%
வேலையில்லாத திண்டாட்டம்				
	நவம். 98	10.8%	4.4%	4.4%
சென்மதி நிலுவையில்:				
நடைமுறைக் கணக்கு				
பற்றாக்குறை	1997	1.1%	-1.7%	2.3%

3. யூரோ நாணயம்

யூரோ என்பது யூரோலாந்தில் புழக்கத்திலுள்ள பணமாகும். 1999 ஜனவரி மாதம் முதலாம் திகதி அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட இந் நாணயம் தற்பொழுது பெயரளவு நாணயமாக மட்டுமே இருந்து வருகின்றது. அதாவது, நாணயத் தாள்களோ அல்லது நாணயக் குற்றிகளோ இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. பணச் சந்தைக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள், பங்குச் சந்தைக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள், வங்கிகளுக்கிடையிலான கொடுக்கல் வாங்கல்கள், சர்வதேச காசுக் கட்டளைகள், கடன் சுடிதங்கள், வங்கி வரைவோலைகள் மற்றும் சுற்றுலாப் பயணிகளின் காசோலைகள் என்பன தொடர்பாக மட்டுமே தற்பொழுது இந்நாணயம் பயன்படுத்தப் பட்டு வருகின்றது. இதற்கென இதில் பங்கேற்கும் யூரோலாந்தைச் சேர்ந்த நாடுகளின் செலாவணி விகிதம் மீண்டும் மாற்றியமைக்க முடியாத விகிதத்தில் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. யூரோ நாணயத்தின் பணத் தாள்கள் 2002 ஜனவரி முதலாம் திகதி தொடக்கம் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்படும். அது ஆறு மாத நிலைமாற்றக் காலத்தைக் கொண்டிருக்கும். அதன் பின்னர் 2002 ஜூலை முதலாம் திகதி பங்கேற்கும் நாடுகளின் தேசிய நாணயம் முற்றிலும் அகற்றப்பட்டு யூரோ நாணயம் புழக்கத்துக்கு வரும்.

4. ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி முறை

ஒரு நாட்டுக்கு ஒரு மத்திய வங்கி என்ற ஒரு பொதுவான அமைப்பு முறையையே இதுவரையில் நாம் அறிந்திருந்தோம். ஆனால், ஐரோப்பிய யூனியன் இந்த அமைப்புக்கு சவால் விடும் விதத்தில் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி முறையை அறிமுகம் செய்து வைத்துள்ளது. 1992 இல் ஐரோப்பிய யூனியன் முடிவு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் அது இரண்டு பிரதான குறிக்கோள்களை கொண்டுள்ளது:

- (1) ஐரோப்பாவுக்குள் ஒரு பொதுச் சந்தையை உருவாக்குதல்.
- (2) ஐரோப்பாவுக்குள் பொருளாதார மற்றும் நாணய கழகம் ஒன்றை உருவாக்குதல்.

இதன் மூலம் இறுதியில் பின்வருவனவற்றை சாதித்துக் கொள்வதற்கு எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது:

1. ஐரோப்பிய சமுதாயத்துக்குள் நிலையான ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சியை எடுத்து வருவதும் சமுதாய ஒற்றுமையை உருவாக்குவதும்.
2. உறுதியான, நிலைத்து நிற்கத்தக்க, பணவீக்கமற்ற பொருளாதார வளர்ச்சி நிலையொன்றை உருவாக்குதல்.
3. உயர் அளவில் வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்குதல்.
4. ஐரோப்பிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துதல்.

இக்குறிக்கோள்களை சாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு உருவாக்கப்படும் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி முறை பிரதானமாக இரண்டு வகையான நிறுவன அமைப்புகளை கொண்டிருக்கும்:

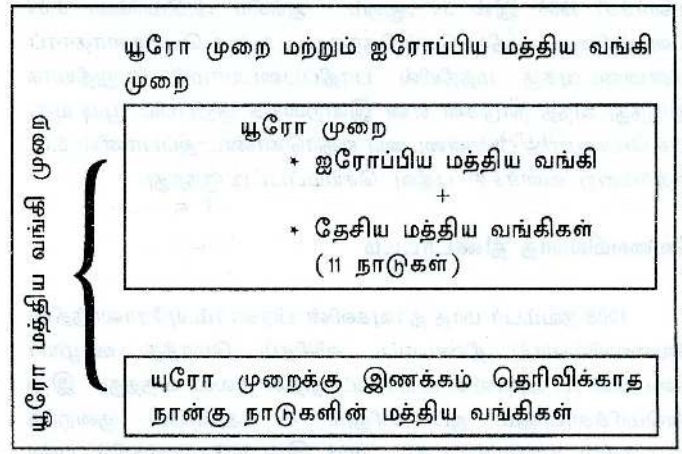
1. தேசிய மத்திய வங்கிகள்
2. ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி

ஐரோப்பிய யூனியனைச் சேர்ந்த 15 நாடுகளிலும் இதுவரையில் தனித்தனியாக செயல்பட்டு வந்த தனிப்பட்ட மத்திய வங்கிகளே இப்பொழுது தேசிய மத்திய வங்கிகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் பின்வரும் 11 தேசிய மத்திய வங்கிகள் யூரோ நாணயத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்பட்டு வருவதற்கும் ஏற்கனவே இணக்கம் தெரிவித்துள்ளன. அவையாவன:

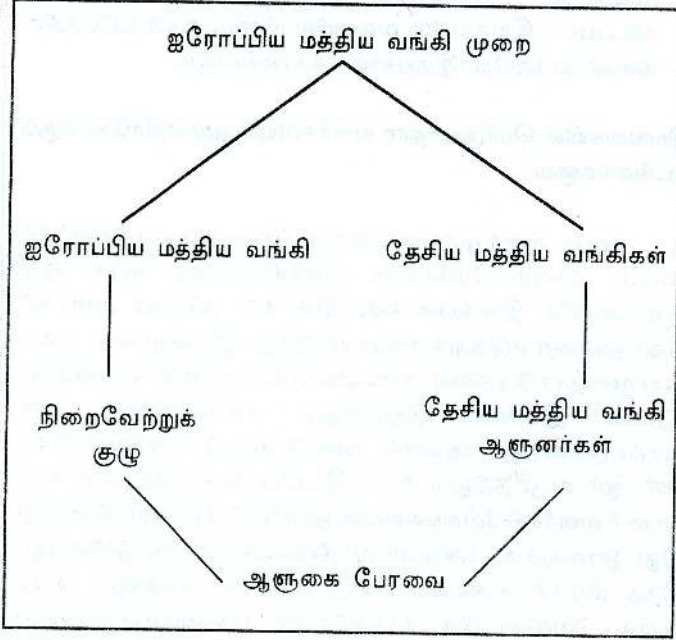
1. ஜேர்மனி மத்திய வங்கி
2. பெல்ஜியம் மத்திய வங்கி
3. ஸ்பெயின் மத்திய வங்கி
4. பிரான்ஸ் மத்திய வங்கி
5. அயர்லாந்து மத்திய வங்கி
6. இத்தாலி மத்திய வங்கி
7. லக்ஸம்பேர்க் மத்திய வங்கி
8. நெதர்லாந்து மத்திய வங்கி
9. அவுஸ்திரிய மத்திய வங்கி
10. பின்லாந்து மத்திய வங்கி
11. போர்த்துக்கல் மத்திய வங்கி

அதே வேளையில், டென்மார்க், கிறீஸ், இங்கிலாந்து, மற்றும் சுவீடன் ஆகிய 4 மத்திய வங்கிகள் யூரோ நாணயத்தை உபயோகிப்பதற்கும் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்படுவதற்கும் இன்னமும் இணங்கவில்லை. இதன் காரணமாக இதற்கு இணக்கம் தெரிவித்துள்ள நாடுகளின் 11 மத்திய வங்கிகளினதும் செயல்பாட்டை புறம்பாகக் குறிப்பிடும் பொருட்டு ஒரு புதிய சொற்பிரயோகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அது யூரோ முறை (The Euro System) என அழைக்கப்படுகின்றது. இதன் பிரகாரம் யூரோ முறைக்கு இணக்கம் தெரிவிக்காத நாடுகளின் 4 மத்திய வங்கிகளையும் உள்ளடக்கிய விதத்தில் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி முறை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மத்திய வங்கி முறை இரு பேரவைகள் மூலம் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது:

1. ஆளுகை பேரவை
2. ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் நிறைவேற்றுக் குழு

இவை தவிர முடிவுகளை மேற்கொள்ளும் மூன்றாவது நிறுவனம் ஒன்றாக ஒரு பொதுச் சபையும் செயற்பட்டு வருகின்றது. நிறைவேற்றுக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தேசிய மத்திய வங்கிகளின் ஆளுனர்கள் அனைவரும் ஆளுகைப் பேரவையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளனர். நிறைவேற்றுக் குழுவில் தலைவர், உப தலைவர் ஆகியோரும் யூரோ முறையுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ள அரசாங்கங்களின் தலைவர்களினால் நியமனஞ் செய்யப்பட்டு 4 உறுப்பினர்கள் உள்ளடக்கப்படுகின்றனர். பொதுச் சபையில் தலைவர், உப தலைவர் மற்றும் தேசிய மத்திய வங்கிகளின் 15 ஆளுனர்கள் ஆகியோர் இடம் பெறுகின்றனர்.

குறிக்கோள்கள்

ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி முறையின் முக்கிய பணி தற்பொழுது யூரோ நாணய முறையுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் தேசிய மத்திய வங்கிகள் தொடர்பாக தனியொரு நாணயக் கொள்கையை உருவாக்குவதாகும். இந்த தனியொரு நாணயக் கொள்கைக்கு இணங்குவதற்கான கடப்பாட்டினை இந்த நாணய முறையுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் 4 மத்திய வங்கிகளும் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த 4 நாடுகளும் இது வரையில் செயற்படுத்தி வந்த நாணயக் கொள்கைகளையே தொடர்ந்தும் செயற்படுத்தி வரும். எனினும், ஏனைய 11 நாடுகளினதும் தேசிய மத்திய வங்கிகள் தனியொரு நாணயக் கொள்கையை பின்பற்றி வருதல் வேண்டும். ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் ஆளுகை பேரவை நாணயக் கொள்கைகளை வகுப்பதுடன், அவற்றை அமுலாக்கும் பொறுப்பு நிறைவேற்றுக் குழுவிடம் விடப்பட்டுள்ளது. இந்த நாணயக் கொள்கையின் முக்கியமான குறிக்கோள் விலை உறுதிப்பாட்டை பேணி வருவது மட்டுமேயாகும். விலை உறுதிப்பாட்டுக்கு இடையூறு ஏற்படாத விதத்தில் யூரோ யூனியன் நாடுகளின் பொதுவான பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குவது மற்றொரு துணைக் குறிக்கோளாகும். இதற்கென அடிப்படையில் ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் தன் வசமிருக்கும் மூலவளங்களை செயல்திறனுடன் பகிர்ந்தளிக்கக் கூடிய விதத்தில் கட்டற்ற

போட்டிக்கு இடமளிக்கும் திறந்த சந்தைப் பொருளாதாரம் ஒன்றை செயற்படுத்தும் கடப்பாட்டினைக் கொண்டுள்ளது.

இந்த குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியிருக்கும் நடவடிக்கைகளை பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்:

- ஐரோப்பிய யூனியனின் நாணயக் கொள்கைக்கு பொருள் விளக்கம் அளித்தல் மற்றும் செயற்படுத்தல்.
- அந்நியச் செலாவணி தொடர்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.
- உறுப்பு நாடுகளில் உத்தியோகபூர்வ வெளிநாட்டு ஒதுக்கீனை நிர்வகிப்பதும் செயற்படுத்துவதும்.
- முறையான கொடுப்பனவு முறைகளை விருத்தி செய்தல்.
- யூரோ யூனியனுக்குள் யூரோ நாணயத்தை (பணத் தாள்களையும் நாணயக் குற்றிகளையும்) வெளியிடல் (இது ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியினாலும் அதே போல தேசிய மத்திய வங்கிகளின் கீழும் இடம் பெறும்.) தற்பொழுது 5, 10, 20, 50, 100, 200, 500 என 7 வகையைச் சேர்ந்த யூரோ நாணயங்களையும் 1, 2, 5, 10, 20, 50 மற்றும் 1 என 8 வகையான நாணயக் குற்றிகளையும் 2002 தொடக்கம் புழக்கத்துக்கு விடுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

உலகப் பொருளாதார சூழலில் 1998 இல் இலங்கையின் பொருளாதாரம் - ஒரு நோக்கு

உலகப் பொருளாதார சூழல்

1998 ஆம் வருடத்தில் உலகப் பொருளாதாரம் ஒரு கடும்கிரகைவை எதிர்கொண்டது. பல நாடுகளின் நிதிச் சந்தைகளிலும் அந்நியச் செலாவணிக் சந்தைகளிலும் இதனை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்ததுடன், பல நாடுகள் கடும்கிரகை நெருக்கடிகளினாலும் பாதிப்புற்றிருந்தன. 1998 ஆம் வருடம் தொடர்பான சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் புள்ளிவிவரத் தரவுகள் இந்நிலைமையை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன:

- * உலக வெளியீட்டு வளர்ச்சி 1997 இல் 4 1/4% ஆக இருந்து 1998 இல் 2 1/4% வீதம் வரையில் வீழ்ச்சி அடைந்தது. இக்காலப் பிரிவின் போது வளர்ச்சி நாடுகளின் வளர்ச்சி வேகம் 5 3/4% இலிருந்து 2 3/4% வரையில் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தமை முக்கியமாக செல்வாக்குச் செலுத்தியிருந்தது.
- * வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் வெளியீட்டில் 1% வீழ்ச்சி மட்டுமே ஏற்பட்டிருந்தது. எவ்வாறிருப்பினும், அமெரிக்கா (+4%) மற்றும் ஐரோப்பிய யூனியன் நாடுகள் (+3%) என்பன மட்டும் திருப்திகரமான வளர்ச்சி விகிதங்களைக் காட்டி இருந்தன.

* முழு ஆசியாவினதும் வளர்ச்சி வேகம் 7.4% இலிருந்து 1.8% வரையில் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. ஆசிய வளர்ச்சி நாடுகளின் வளர்ச்சி 1997 இல் 6.6% ஆக இருந்து 1998 இல் 3.8% ஆக வீழ்ச்சி அடைந்தமையும், ஆசியாவின் பெருமளவுக்கு வளர்ச்சி கண்ட நாடான ஜப்பான் 2.8% எதிர்மறை வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்திருந்தமையும் இந்த பொதுவான வீழ்ச்சிக்குப் பங்களிப்புக் செய்த காரணிகளாகும். கிழக்காசியா கட்டும் நிதி நெருக்கடியை எதிர்கொண்டதுடன் 7% - 9% க்கு இடையில் இடையறாத வளர்ச்சியைக் காட்டி வந்த தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், மலேசியா ஆகிய 4 நாடுகளினதும் வளர்ச்சி வேகம் 1997 இல் 3.8% வரையில் வீழ்ச்சி கண்டிருந்தது. இந்நாடுகள் 1998 இல் 9.5% எதிர்மறை வளர்ச்சியைக் காட்டின. ரஷ்ய பொருளாதார வளர்ச்சி 1998 இல் 4.6% இனால் வீழ்ச்சி கண்டது. நிலைமாற்றப் பொருளாதாரங்களைக் கொண்ட நாடுகளின் வளர்ச்சி வேகம் 0.1% இனால் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. இந்த சீர்குலைவினை தென்னாபிரிக்க நாடுகளிலும் பிரேசிலை உள்ளிட்ட இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

* 1997 இல் உலக வர்த்தகத்தில் 10% வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. இது 1998 இல் 3.4% வரையில் வீழ்ச்சியடைந்தது. இந்நிலை வளர்ச்சி நாடுகளின் மீது மிகக் கடுமையான தாக்கங்களை எடுத்து வந்திருந்தது. 1997 இல் 11% ஆக இருந்து வந்த அந்நாடுகளின் ஏற்றுமதி வர்த்தக வளர்ச்சி 1998 இல் 1.8% வரையில் வீழ்ச்சியடைந்தது. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் கூட இக் காலப்பிரிவின் போது ஏற்றுமதி வர்த்தக வளர்ச்சி 10% இலிருந்து 3.6% வரையில் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது.

* உலகின் ஒட்டுமொத்த கேள்வியில் ஏற்பட்ட இந்த பின்னடைவு காரணமாக உலகின் பிரதான வர்த்தகப் பண்டங்களின் விலைகளிலும் ஒரு வீழ்ச்சி நிலை ஏற்பட்டது. உலக எரிபொருள் விலையில் ஏற்பட்ட 32% வீழ்ச்சி மற்றும் எரிபொருள் அல்லது ஏனைய பண்டங்களின் விலைகளில் ஏற்பட்ட 15% வீழ்ச்சி என்பன இதற்கான உதாரணங்களாகும். விலை வீழ்ச்சியின் காரணமாகவும் விலை உறுதிப்பாட்டை பேணி வருவதில் அரசாங்கங்கள் மேற்கொண்ட மிகக் கடுமையான முயற்சிகள் காரணமாகவும் (ஆசியா மற்றும் நிலைமாற்றப் பொருளாதாரங்கள் என்பன தவிர்த்த) பெரும்பாலான நாடுகளில் பணவீக்க விகிதம் குறைவடைந்தது. உதாரணமாக, 1997 இல் 2.1% ஆக இருந்து வந்த வளர்ச்சியடைந்த கைத்தொழில் நாடுகளின் பணவீக்க வேகம் 1998 இல் 1.5% வரையில் குறைவடைந்திருந்தது. இதே காலப் பிரிவில் வளர்ச்சி நாடுகளின் பணவீக்க வேகம் 9.3% இலிருந்து 10.4% ஆக அதிகரித்திருந்ததுடன், நிலைமாற்றப் பொருளாதாரங்களில் இது 28.2% இலிருந்து 30.8% வரையில் அதிகரித்துச் சென்றிருந்தது. இவற்றின் விளைவாக உலக வட்டி விகிதங்களிலும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டன.

* உலக பொருளாதாரம் பல வழிகளிலும் மிகக் கடுமையான

பின்னடைவினை எதிர்கொண்ட ஒரு வருடமாக 1998 இருந்து வந்துள்ளது என்பதனையே இத்தரவுகள் அனைத்தும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இது 1930 களில் ஏற்பட்ட மாபெரும் பொருளாதார மந்தத்துக்கு பின்னர் அதிலும் பார்க்க மோசமான முறையில் ஏற்பட்ட ஒரு பொருளாதாரப் பின்னடைவாக இருந்து வருகின்றது என சில நோக்கர்கள் கருதுகின்றனர். 1998 ஆம் வருடம் தொடர்பாக இலங்கையின் பொருளாதாரம் குறித்த ஒரு மீளாய்வினை மேற்கொள்ளும் பொழுது, இந்த உலக பொருளாதார சூழ்நிலையை நாம் எவ்விதத்திலும் மறந்துவிட முடியாது. இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் திறந்து விடப்பட்ட இயல்பு 70% வரையில் மிகவும் உயர் மட்டத்தில் நிலவி வருவதே இதற்கான காரணமாகும்.

இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியும் அது எதிர்நோக்கும் தடங்கல்களும்

ஆசிய வளர்ச்சி நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி வேகம் மிகவும் மோசமாக வீழ்ச்சியடைந்து வந்த ஒரு சூழ்நிலையில் இலங்கை 1998 இல் 4.7% நடுத்தர வளர்ச்சி வீதம் ஒன்றை எடுத்துக் காட்டியிருந்தது. இதன் மூலம், உலக பொருளாதார நெருக்கடி நிலையை எதிர்கொண்டு, சமாளிக்கும் திறனை இலங்கை நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளது என கூறப்படுகின்றது. ஆனால், 1990-97 காலப் பிரிவிலும் (5.4%) 1997 ஆம் வருடத்திலும் (6.3%) இடம்பெற்று வந்த வருடாந்த சராசரி வளர்ச்சி வேகங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது இது ஓரளவுக்கு பின்னடைவு நிலையையே காட்டுகின்றது. இந்த வீழ்ச்சி நிலைக்கு உள்நாட்டுக் காரணிகளும் அதே போல வெளிநாட்டுக் காரணிகளும் பங்களிப்புச் செய்து வந்திருப்பதனை அவதானிக்க முடி கிறது. எனினும், நாங்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டிய ஒரு முக்கிய விடயம் இங்கு உள்ளது. அதாவது, இலங்கை சுதந்திரத்தின் 50 வருடங்களின் பின்னர் குறை வருமான பொருளாதாரத் தொகுதியிலிருந்து விடுபட்டு நடுத்தர வருமான பொருளாதாரத் தொகுதிக்குள் பிரவேசித்துள்ளது என்பதே அந்த விடயமாகும். இலங்கையின் தலைக்குரிய வருமானம் 1997 இல் 814 அமெரிக்க டொலர்கள்ாகவும், 1998 இல் 837 அமெரிக்க டொலர்களாகவும் இருந்து வந்துள்ளது.

உலக நிதிச் சந்தைகளில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளை இலங்கை ஓரளவுக்கு எதிர்கொள்ளும் ஆற்றலைக் கொண்டிருந்தது. பிரதானமாக பின்வரும் காரணிகள் இந்நிலைமைக்கு பங்களிப்புச் செய்தன:

- (1) முழு அளவில் தளர்த்தப்பட்ட நடைமுறைக் கணக்குடன் இணைந்த விதத்தில் குறுங்காலக் கடன்கள் பெருமளவில் திரண்டு வரும் நிலையை தவிர்க்கும் பொருட்டு மிகக் கவனமான முறையில் மூலதனக் கணக்கை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தமை.
- (2) நெகிழ்ச்சித் தன்மையுடன் கூடிய விதத்தில் செலாவணி விகிதங்களை நிர்வகித்து வந்தமை.

(3) பேரண்டப் பொருளியல் கொள்கைகளின் ஒருங்கிணைப்பினை மேம்படுத்தியமை.

(4) நிதி நிறுவனங்கள் தொடர்பான கட்டுப்பாடு மற்றும் மேற்பார்வை நடவடிக்கைகளை பலப்படுத்தியமை.

எவ்வாறிருப்பினும், விலை உறுதிப்பாட்டினை பேணிகணிசமான அளவிலான பொருளாதார வளர்ச்சியை சாதித்துக் கொள்வது இலங்கையின் நடுத்தர கால பொருளாதாரக் குறிக்கோளாக இருந்து வருகின்றது. இந்தக் குறிக்கோளைச் சாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு மிகக் கடுமையான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. எனினும், 5% அளவிலான சராசரி வளர்ச்சிக்கு ஊடாக மட்டும் இலங்கையின் பொருளாதாரம் எதிர்கொண்டு வரும் பல்வேறு விதமான சிக்கல்களையும் தீர்த்துக் கொள்வது சிரமமானதாகும். இந்த வளர்ச்சி மட்டத்தை குறுகிய காலத்துக்குள் அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் உடனடியாக பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது:

- * நிதிச் சந்தையின் செயல்திறனை அதிகரித்தல்.
- * அரசாங்கம் மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் என்பவற்றின் வணிக ஆற்றலை மேம்படுத்தல்.
- * ஊழியர்களின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துதல்.
- * அரசு சேவையை செயல்திறன் மிக்கதாகவும் வெளியீட்டுத் திறன் மிக்கதாகவும் ஆக்கும் பொருட்டு சீர்திருத்தங்களை எடுத்து வருதல்.
- * வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீதான நெருக்குதல்களைத் தவிர்த்தல்.
- * ஓய்வூதிய திட்டத்தை சீர்திருத்தி அமைத்தல்.
- * வரி அமைப்பினை எளிமையாக்கும் பொருட்டு வரி தொடர்பான சீர்திருத்தங்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தல்.

1998 இல் இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சி தொடர்பாக ஒரு சில துறைகள் சாதகமான பங்களிப்பினையும் வேறு சில துறைகள் பாதகமான பங்களிப்பினையும் வழங்கி வந்துள்ளன. நெல், கடற்றொழில், மின்சாரம், வாயு, நீர், மற்றும் பொதுச் சுகாதார சேவைகள் ஆகிய துறைகள் ஒப்பீட்டு ரீதியில் முன்னைய வருடத்திலும் பார்க்க அதிக அளவு வளர்ச்சியைக் காட்டியிருந்தன. உதாரணமாக, நெல் உற்பத்தி 1997 இல் 11% வளர்ச்சியைக் காட்டி இருந்ததுடன், 1998 இல் 18% வளர்ச்சியைக் காட்டியிருந்தது. அதேபோல கடற்றொழில் 1997-5%; 1998-8%; மின்சாரம், வாயு, நீர், மற்றும் பொதுச் சுகாதார சேவைகள் 1997-8%; 1998-10%; சுரங்க அகழ்வு 1997-5%; 1998-7%.

தேயிலை (1.1%), தயாரிப்புக் கைத்தொழில்கள் (6%), பொது நிர்வாகம் மற்றும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் (3%), வங்கி, காப்புறுதி மற்றும் நிலையான சொத்துக்கள் (6%), மொத்த மற்றும் சில்லறை வியாபாரம் (4%) ஆகிய துறைகள் 1997 இன் மட்டங்களிலும் பார்க்க சற்றுக் குறைவான வளர்ச்சி மட்டங்களை காட்டியிருந்தன. அதேபோல வேறு சில துறைகள் 1997 இன் வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடும் பொழுது வீழ்ச்சியை எடுத்துக் காட்டியிருந்தன. இறப்பர் உற்பத்தி 9% இனாலும் தெங்கு உற்பத்தி 3% இனாலும் உப உணவுப் பயிர் உற்பத்தி 2% இனாலும் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது.

அண்மைக் காலத்தில் பொருளாதாரத்தில் ஒரு சில கட்டமைப்பு ரீதியான மாற்றங்களும் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. 1997 பொருளாதாரத்துக்கான வேளாண்மைத் துறையின் பங்களிப்பு 26% ஆக இருந்து 1998 இல் 21% ஆக வீழ்ச்சி கண்டிருந்தது. கைத்தொழில் மற்றும் சேவைகள் துறைகள் என்பவற்றின் பங்களிப்பு 1998 ல் முறையே 26% ஆகவும், 48% ஆகவும் இருந்து வந்தது.

1998 இல் மொத்த உள்நாட்டு முதலீட்டு விகிதம் 25.4% ஆகும். இது 1997 இல் 24.3% ஆக இருந்தது. சேமிப்புக்களி விருந்தே முதலீடுகள் தோன்றுகின்றன. இலங்கையின் மொத்த உள்நாட்டு சேமிப்பு விகிதம் 1998 இல் 18.9% ஆக இருந்தது. அது 1997 இன் 17.3% இலும் பார்க்க ஒரு சிறு அதிகரிப்பைக் காட்டியது. மொத்த தேசிய சேமிப்பு விகிதம் 1997 இல் 21.5% ஆக இருந்து 1998 இல் 23.2% ஆக கணிசமான அளவில் அதிகரிப்பைக் காட்டியிருந்தது. இந்த அதிகரிப்புக்கு முக்கியமாக இரண்டு காரணிகள் பங்களிப்புச் செய்திருந்தன:

1. தலைக்குரிய வருமானத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு.
2. தேறிய வட்டி விகிதத்தில் காணப்பட்ட சாதகமான போக்கு (அதாவது பெயரளவு வட்டி விகிதம் பணவீக்க விகிதத்தையும் விஞ்சி காணப்பட்டமை.)

**இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம்
1978 - 1998**

காலப் பிரிவு / வருடம்	வளர்ச்சி விகிதம் (%) (மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் தேறிய வளர்ச்சி)
1980-89	4.2
1990-94	5.3
1995-98	5.1
1994	5.6
1995	5.5
1996	3.8
1997	6.3
1998	4.7

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி அறிக்கை, 1998

சேமிப்பு சதவீதம் அண்மைக் காலத்தில் உயர்ந்து சென்றிருப்பது ஒரு நல்ல வளர்ச்சியாகும். எனினும், வருடாந்த பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தை 7% மட்டம் வரையில் அதிகரிப்பதற்கு மொத்த உள்நாட்டு முதலீட்டு மட்டத்தை 30% வரையில் உயர்த்த வேண்டும். மொத்த உள்நாட்டுச் சேமிப்பு விகிதத்தை இன்னும் கணிசமான அளவில் உயர்த்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் குறைவாகவே உள்ளன. இதனைச் சாதித்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் அரசாங்கமும் சேமிப்புக்களை உருவாக்க வேண்டும். எனினும், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை மொ உ உ யின் 2%, 3% அளவில் இருந்து வருவது இதற்கான வாய்ப்பு குறைவாக உள்ளது என்பதனையே காட்டுகின்றது. பணவீக்க வீதம் குறைவடைந்த போதிலும் அது போதுமானதல்ல.

பணவீக்கம் என்பது பொருளாதாரத்தின் விலை மட்டம் இடையறாது அதிகரித்துச் செல்லும் ஒரு நிலைமையாகும். அது பொதுவான விலைச் சுட்டெண்களின் மாற்றங்களின் அடிப்படையில் கவனத்தில் எடுக்கப்படுகின்றது. இலங்கையின் வருடாந்த சராசரி விலை மாற்றங்கள் 5 சுட்டெண்கள் என நோக்கினால் முன்னைய வருடத்துடன் ஒப்பிடும் பொழுது விலைகளில் ஒரு வீழ்ச்சி தென்படுகிறது.

பொருளாதார அமைப்பில் மாற்றங்கள் 1988-1998

துறை	வருடம்	
	1988	1998
விவசாயம்	26.3%	21.1%
சைத்தொழில்	25.5%	26.1%
சேவைகள்	48.2%	52.8%
மொத்தம்	100.0	100.0

உதாரணம்:

1. கொழும்பு நுகர்வோர் விலை சுட்டெண் 9.6% இலிருந்து 9.4% ஆக குறைவடைதல்.
2. பாரிய கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண் 7.1% இலிருந்து 6.9% ஆக குறைவடைதல்.
3. கொழும்பு மாவட்டத்துக்கான நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண் 7.4% இலிருந்து 7.3% ஆகக் குறைவடைதல்.
4. மொத்த விலைச் சுட்டெண் 6.9% இலிருந்து 6.1% ஆகக் குறைவடைதல்.
5. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி நெகிழ்ச்சி விலைச் சுட்டெண் 8.7% இலிருந்து 8.4% ஆக குறைவடைதல்.

1998 ஆம் வருடத்தில் பணவீக்க வேகத்தில் குறைவினை எடுத்து வருவதில் செல்வாக்குச் செலுத்திய காரணிகள்:

- பண நிரம்பல் மெதுவாக அதிகரித்தமை.
- நிறுவன ரீதியான பணவீக்கம் வீழ்ச்சியடைந்தமை.
- இறக்குமதி செய்யப்பட்ட நுகர் பொருட்கள் மலிவாகக் கிடைத்தமை.

எனினும், சகல விலைச் சுட்டெண்களினதும் நடத்தைகளின் பிரகாரம் இலங்கையின் பணவீக்க விகிதம் 7% - 9% அளவில் நிலவி வந்திருப்பதனால் பணவீக்கத்தை குறைந்த மட்டத்தில் வைத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் இலங்கை இன்னமும் வெற்றியடையவில்லை என்பதனையே அவதானிக்க முடிகிறது. பணவீக்கத் தாக்கத்திலிருந்து தப்பிக் கொள்ள வேண்டுமானால் 5% க்கும் குறைவான நிலையான ஒரு பணவீக்க விகிதத்தைக் கொண்டிருப்பது அவசியமாகும். இலங்கையின் பணவீக்க வேகம் இலங்கையுடன் போட்டி போடும் ஏனைய நாடுகளின் பணவீக்கத்திலும் பார்க்க உயர்வாக இருந்து வருவது இலங்கைக்கு ஓர் அனுகூலமற்ற நிலையையே எடுத்து வருகின்றது. இதன் விளைவாக உலகச் சந்தையில் போட்டியிடும் ஆற்றலை தொடர்ந்து பராமரித்து வரும் பொருட்டு இலங்கை செலாவணி விகிதத்தை வருடாந்தாம் 5% - 6% அளவினால் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் பொருளாதாரம் திறந்து விடப்பட்டிருக்கும் அளவு (ஏற்றுமதிகள், இறக்குமதிகள் என்பவற்றின் மொ உ உ சதவீதங்கள்) 70% ஆக இருந்து வருவதனால் அது பணவீக்கத்தின் மீது ஒரு எதிர்மறையான தாக்கத்தை எடுத்து வருகின்றது. பணவீக்க விகிதத்தை குறைத்துக் கொள்வதற்கான ஒரு வழி உயர் அளவிலான பணவீக்க விகிதத்தை குறைத்துக் கொள்வதாகும். அதனை மொ உ உ யின் 5% க்கும் குறைவான மட்டத்தில் வைத்திருப்பது அவசியமாகும். அதேபோல வெளியீட்டுத் திறனை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஊதியங்களை நிர்ணயிக்கும் நடைமுறை யொன்றின் தேவையும் இப்பொழுது தோன்றியுள்ளது.

இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தி 1995

சுட்டெண்	சுட்டெண்			வ செ. திட்ட நடைமுறை க/கு குறை
	மொத்த உள்நாட்டு முதலீட்டு விகிதம்	மொத்த உள்நாட்டு சேமிப்பு விகிதம்	மொத்த தேசிய சேமிப்பு விகிதம்	
1980-89	26.2	12.9	13.3	2.7
1990-94	24.1	14.4	10.3	-1.6
1995	27.0	15.2	11.8	-2.9
1996	25.7	15.3	10.4	-2.7
1997	24.3	17.3	7.0	-2.2
1998	25.4	18.9	6.4	-2.4

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை - 1998

வேலையற்றோர் அளவில் வீழ்ச்சி

ஊழியர் படை என்பது 10 வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட பொருளாதார ரீதியில் சுறுசுறுப்பான குடித்தொகையாகும். இதில் வேலை செய்பவர்களும் வேலை அற்றவர்களும் அடங்குகின்றனர். 1998 இன் ஊழியர் படை 67 இலட்சமாகும். இது 1990 இல் 60 இலட்சமாக இருந்தது. (1998 இன் தரவுகளில் விவசாயத் துறையில் குடும்ப வருமானங்களை சுட்டிக் கொள்ளும் நடவடிக்கைகளில் உதவி வந்த கொடுப்பனவுகளை பெற்றுக் கொள்ளாத குடும்பப் பெண்களும் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதனால் இதனை முன்னைய வருடங்களுடன் ஒப்பிடுவது சிரமமானதாகும்.)

ஊழியர் படையின் பங்கேற்பு விகிதம் 1998 இல் 52% ஆக இருந்து வந்தது. இது 1998 இல் 48 சதவீதமாக இருந்தது. பெண்கள் ஊழியர் படையில் சேர்ந்து கொண்டமையே இந்த அதிகரிப்புக்கான முக்கிய காரணமாகும். வேலை செய்யும் ஒரு நபர் என்பவர் மதிப்பீட்டாய்வுக்கான தகவல்கள் பெறப்பட்ட தினத்துக்கு முன்னரான வாரத்தில் கொடுப்பனவை எதிர்பார்த்து அல்லது கொடுப்பனவை எதிர்பாராமல் குடும்ப வருமானத்தை உயர்த்திக் கொள்ளும் பொருட்டு வேலையில் ஈடுபட்டு வந்த ஒரு நபராகும். 1998 இல் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தோர் விகிதம் ஊழியர் படையின் 90.9% ஆகும். இதன் பிரகாரம் வேலையின்மை விகிதம் 9.1% ஆக இருந்தது. 1990 இன் 15.9% உடன் ஒப்பிடும் பொழுது வேலையற்றோர் விகிதத்தில் கணிசமான அளவில் ஒரு வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

வேலையற்றோர் விகிதத்தில் வீழ்ச்சியை எடுத்து வந்த காரணிகளில் பின்வரும் துறைகளில் வேலை வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டமையையும் குறிப்பிடமுடியும்:

- கைத்தொழில் துறையில் 27,000 புதிய தொழில் வாய்ப்புக்கள்.
- சுட்ட நிர்மாணத் துறையில் 5,400 புதிய தொழில் வாய்ப்புக்கள்.
- முதலீட்டுச் சபையில் 36,200 தொழில் வாய்ப்புக்கள்.
- அரசாங்கத் துறையில் 19,000 தொழில் வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டமை.

புதிய தொழில் வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டமை ஒரு முக்கிய காரணமாகும். அதே போல நாடெங்கிலும் பரவி இருந்த சிறுதொழில் துறைகளிலும் பெருந்தொகையான தொழில் வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. வெளிநாட்டுத் தொழில்களைப் பெற்று 158,000 பேர் சென்றமை மற்றொரு காரணமாகும்.

வேலையின்மை விகிதம் குறைவடைந்துள்ள போதிலும் வேலையற்றவர்களில் சு. பொ. த. (உ/த) மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட தகைமைகளைப் பெற்றிருப்போரின் அளவு 1990 இன் மொத்த வேலையற்றோரின் 15% ஆக இருந்து 1998 இல் 21% ஆக அதிகரித்துச் சென்றுள்ளது. அதாவது ஊழியர் படையின் சதவீதம் என்ற முறையில் இந்தப் பிரிவினரின் அளவு 8% இலிருந்து 13% ஆக அதிகரித்துச் சென்றுள்ளது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாகும். தென் மாகாணம் (13.6%), மத்திய மாகாணம் (12.3%), மேல் மாகாணம் (10.2%) ஆகிய பிரதேசங்களில் உயர் அளவில் வேலையில்லாத தினடாட்டம் நிலவி வருவதுடன் ஏனைய மாகாணங்களில் இது 10% க்கு குறைந்த மட்டத்தில் காணப்படுகிறது. எவ்வாறிருப்பினும், தொடர்ச்சியாக இடம் பெற்றுவரும் உலகப் பொருளாதாரப் பின்னடைவு காரணமாக 1999 இல் இலங்கையின் ஏற்றுமதிகளின் மீது மோசமான தாக்கங்கள் ஏற்பட முடியும். அதன் விளைவாக 1999 இல் தொழில் வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கத்திலும் ஒரு வீழ்ச்சி ஏற்படுவதற்கு இடமுள்ளது.

ஒட்டுமொத்த வரவு செலவுத் திட்ட நிலைமையில் வீழ்ச்சி

1998 இல் வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறை பெருமளவுக்கு விரிவடைந்துள்ளது. ஒட்டுமொத்த வ செ திட்ட பற்றாக்குறையை 1998 இல் மொ உ உ யின் 6.5% வரையில் குறைத்துக்கொள்வதற்கும், நடைமுறைக் கணக்கில் ஒரு மிகையை எடுத்து வருவதற்கும் 1998 வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதிலும் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை 9.2% வரையில் அதிகரித்துச் சென்றுள்ளது. அது மட்டுமன்றி நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை மொ உ உ யின் 42 சதவீதம் வரையில் இருந்து வருவதன் காரணமாக வரவு செலவுத்திட்ட எதிர்ப்பார்ப்புக்களில் ஒரு பின்னடைவு ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும், அரசு கொள்கைகளின் உருவாக்கத்தில் வரிக் கட்டமைப்பு தொடர்பான மாற்றங்கள் கடன் முகாமை மற்றும் அரசு தொழில் முயற்சிகளின் சீர்திருத்தம் என்பவற்றில் ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

சென்மதி நிலுவையின் சாதகமான நிலைமை

1998 இல் இலங்கையின் சென்மதி நிலுவையில் ஒட்டு மொத்த ஒரு மிகை நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அது 13,800 மில்லியன் ரூபாவாகும் (37 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்) அதே போல (ஏற்றுமதிகளில் 2% வளர்ச்சியும் இறக்குமதிகளில் 0.9% வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டமையினால்) வர்த்தக நிலுவை எதிர்மறை வீழ்ச்சி அடைந்ததுடன் சேவைகள் கணக்கு நிலுவை முன்னைய வருடத்தின் அளவிலும் பார்க்க குறைவாக இருந்து வந்த போதிலும் ஒரு மிகையைக் காட்டியது தனியார் பண அனுப்பீடுகளில் கணிசமான அளவில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டு இருந்ததுடன் அதன் விளைவாக நடைமுறைக்கணக்குப் பற்றாக்குறை சார்பு ரீதியில் முன்னைய வருட அளவிலும் பார்க்க வீழ்ச்சி கண்டிருந்தது (அட்டவணையைப் பார்க்க).

சென்மதி நிலுவை (மில்லியன் டொலர்)

தலைப்பு	1997	1998
1. பண்டங்கள் கணக்கு நிலுவை	-1225	-1157
2. சேவைகள் கணக்கு நிலுவை	+159	+142
3. வருமானம் (தேறியது)	-160	-179
4. தனியார் பண அனுப்பீடுகள் (தேறியது)	+788	+848
5. அலுவல் சார் பண அனுப்பீடுகள் (தேறியது)	+44	+55
6. நடைமுறைக்கணக்கு நிலுவை (1 தொடக்கம் 5 வரையில்)	-393	-289
7. ஒட்டுமொத்த நிலுவை	+163	+37

தலைமை அஞ்சல் அலுவலகத்தில் செய்திப் பத்திரிகையாக
பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பதிவு எண்: QD/27/News/99

பிரதி விலை: ரூ. 25/-

உரிய முறையில் பொருளியல் நோக்கு இதழின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு,
அதில் இலும் பெறும் சுருக்கரைகளை மேற்கோள் காட்டவோ மீளப்
பிரசுரிக்கவோ முடியும்.
hoolaham.org | aavanaham.org